



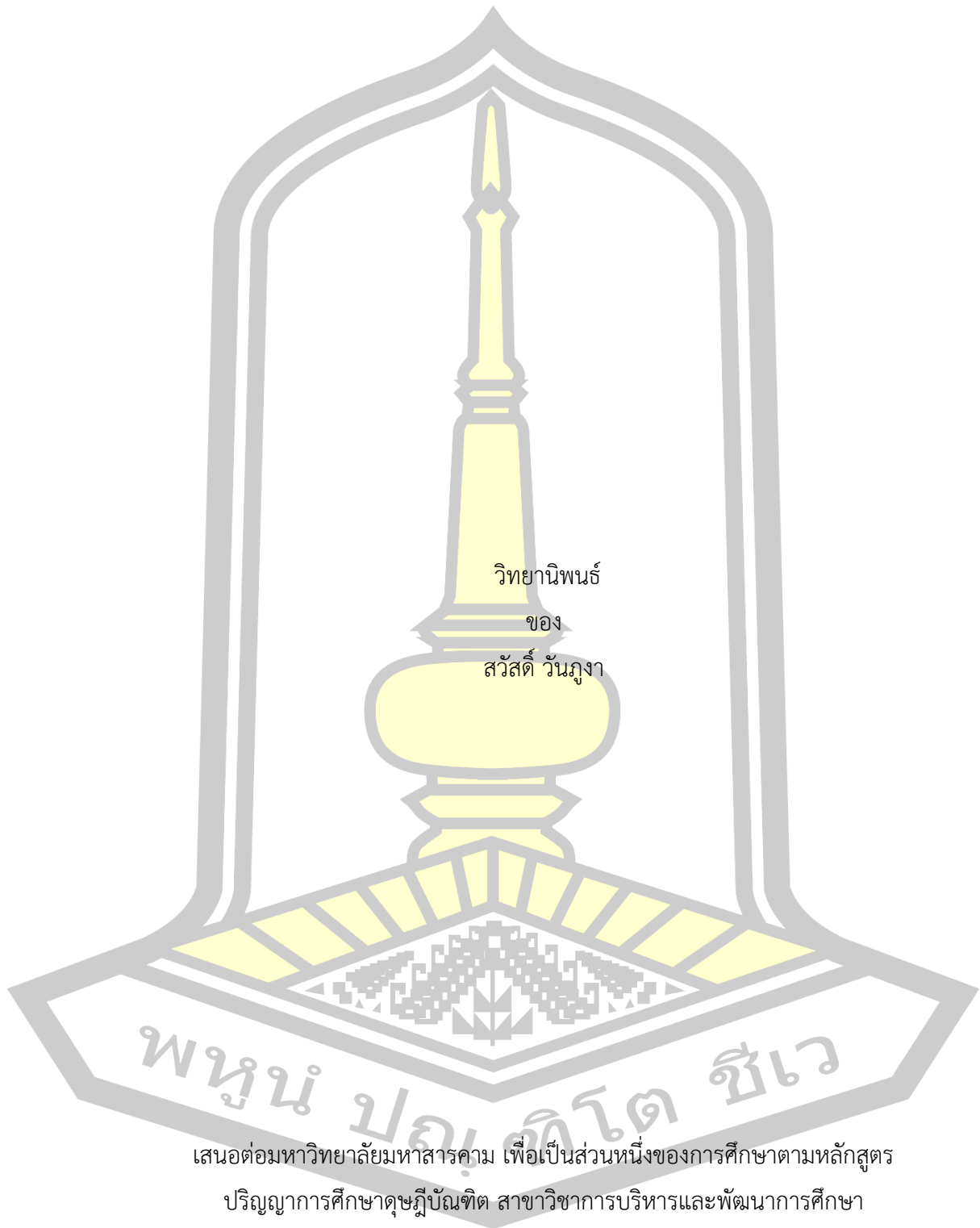
การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิทยานิพนธ์
ของ
สวัสดี วันอุงา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา
พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

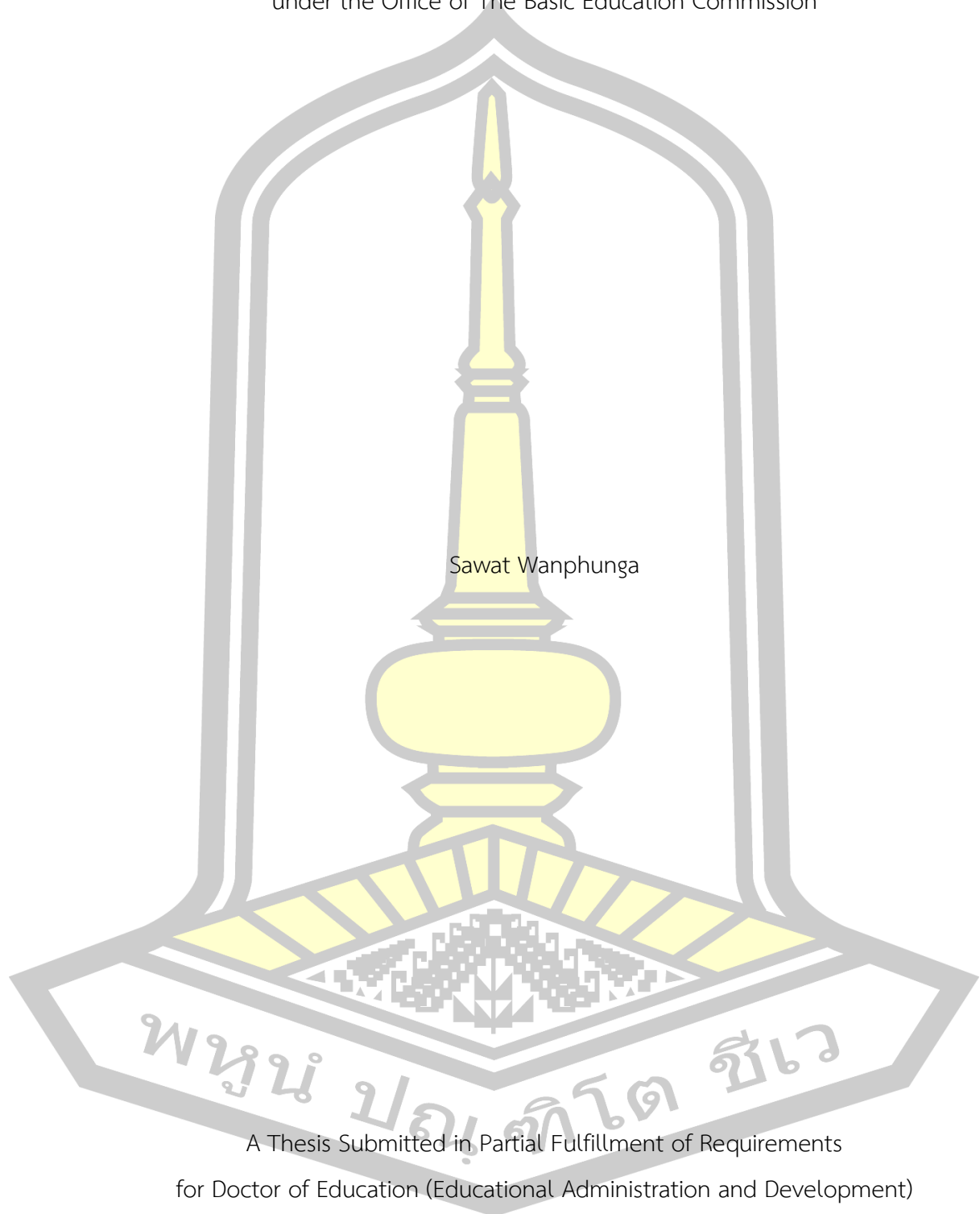


เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Development of Model of Professional Learning Community Based for the Schools
under the Office of The Basic Education Commission



Sawat Wanphunga

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Education (Educational Administration and Development)

May 2021

Copyright of Maharakham University



คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายสวัสต์ วันฎงา แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุซฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. โกวัฒน์ เทศบุตร)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์)

กรรมการ

(อ. ดร. สุรเชต น้อยฤทธิ์)

กรรมการ

(ผศ. ดร. ธัชชัย จิตรนันท์)

กรรมการ

(รศ. ดร. สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษาดุซฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		
ผู้วิจัย	สวัสดี วันฎงา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์		
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ได้แก่ ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้ากลุ่มฝ่ายบริหารวิชาการ จำนวน 360 คน ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ จำนวน 6 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง ตรวจสอบยืนยันประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เลือกแบบ ระยะที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 1 ศูนย์เครือข่าย 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึก แบบประเมิน แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ความเป็นไปได้ของรูปแบบ แบบทดสอบ และแบบนิเทศ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมมี 6 ด้าน 27 ตัวบ่งชี้ ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้รวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. สภาพปัจจุบันโดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ลำดับที่ 2 ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ลำดับที่ 3 ด้านภาวะผู้นำร่วม ลำดับที่ 4 ด้านปัจจัยสนับสนุน ลำดับที่ 5 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และลำดับที่ 6 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

3. ผลการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ส่วนที่ 4 การประเมินผล ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ และผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมรูปแบบสูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมก่อนใช้อยู่ในระดับมาก หลังใช้อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ, ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

TITLE	Development of Model of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission		
AUTHOR	Sawat Wanphunga		
ADVISORS	Associate Professor Sutham Thamatasenahant , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

The research aimed 1) to study the components and indicators of the management of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. 2) to study a present, desirable characteristic and the essential needs of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. 3) to develop of Model of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. and 4) to Implementing the effect of using of Model of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. The research was divided into 4 phases. Phase 1 study the components and indicators of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission by 9 experts. Phase 2 study a present, desirable characteristic and the essential needs. There were 360 samples consisting of administrators and teachers administrators and teachers Academic head teacher by Stratified Random Sampling. phase 3 develop of Model of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. There were 12 by purposive Sampling of administrators and Academic head teacher and There were 9 experts by purposive Sampling. and Phase 4 Implementing the effect of using of Model of Professional Learning Community

Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. Used for 14 people by purposive Sampling. Tools used in data collection Including questionnaires, assessments form, and interviews form. Statistics used in data analysis are percentage. Average and standard deviation.

The results were as follows :

1. Elements and indicators of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission. have 6 components. 27 indicators and The assessment results were at a very high level.

2. The current circumstances with the whole picture were at medium level. The desirable characteristics with the whole picture were at highest level. the need for the development 1) Collaborative Teamwork, 2) Shared Values and Vision, 3) Shared Leadership, 4) Supportive Structure, 5) Professional Learning and Development and 6) Caring Community.

3. The development of Model of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education Commission consists of 5 parts: Part 1, Principles, Concepts and Objectives, Part 2, Management using the professional learning community. Part 3 Guidelines for Application, Part 4 Evaluation and Part 5 Conditions for Success The results of the evaluation were found that the model was appropriate and possible at the high level.

4. The use of Professional Learning Community Based for the Schools under the Office of The Basic Education found that before and after using the When comparing the results Commission Have scores have higher post-development scores than before development there were significant differences at the level of .05 Before using supervision results at the high level After using at the very high level and the satisfaction was at a very high level.

Keyword : Development of Model, Professional Learning Community



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวัฒน์ เทศบุตร ประธานกรรมการสอบ อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัชชัย จิตรนันท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในวิทยานิพนธ์จนสมบูรณ์ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์ อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์ ดร.ภานนท์ แสนเภา ดร.สวาสฎิพร แสนคำ และ ดร.อัมพร กุลาเพ็ญ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จิณฉัตร ปะโคทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย ดร.ไตรรัตน์ ไควสะอาด ดร.วันชัย บุญทอง ดร.ศักดิ์นิพนธ์ สว่างวงศ์ ดร.ครรชิต วรรณชา นายสุภาพ วงษ์สามารถ นายพิสุทธิ แสนเมือง ดร.สมหวัง พันธะลี ดร.รณชัย ศรีสุรัญญาวงศ์ ดร.เชษฐพงศ์ สุขปาน และ ดร.วัชรินทร์ จำปาทิพย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ อีกทั้งตรวจสอบรูปแบบจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ และผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสทาวิทยาให้มีสติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จในชีวิต

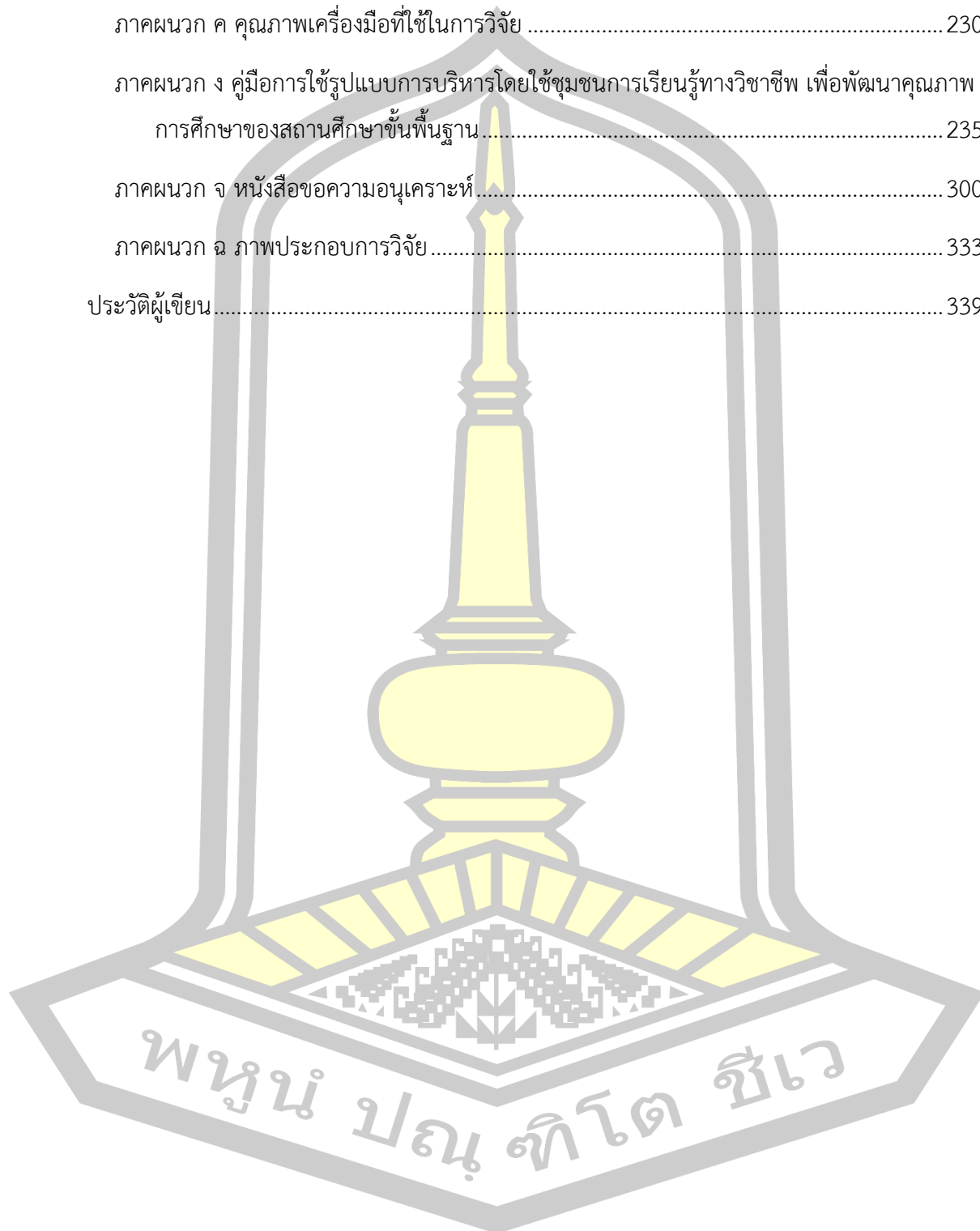
สวัสดิ์ วันงูา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฌ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ.....	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
การบริหารการศึกษา.....	13
การบริหารสถานศึกษา.....	16
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	22
รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	42
วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA).....	46
การประเมินความต้องการความจำเป็น.....	49

การสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	53
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship).....	55
บริบทสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
งานวิจัยในประเทศ.....	59
งานวิจัยต่างประเทศ.....	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	71
ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	74
ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	79
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	187
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	187
สรุปผล.....	187
อภิปรายผล.....	189
ข้อเสนอแนะ.....	193
บรรณานุกรม.....	195
ภาคผนวก.....	204
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	205

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	209
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	230
ภาคผนวก ง คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	235
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์	300
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการวิจัย	333
ประวัติผู้เขียน	339



สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้.....	26
ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม.....	28
ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ.....	30
ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านภาวะผู้นำร่วม.....	33
ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ.....	35
ตาราง 6 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร.....	37
ตาราง 7 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน.....	40
ตาราง 8 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ.....	44
ตาราง 9 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	75
ตาราง 10 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	75
ตาราง 11 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากการ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	95
ตาราง 12 แสดงบทสรุปความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	97
ตาราง 13 แสดงการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	103
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัว บ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	105
ตาราง 15 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	107
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมรายด้าน.....	108

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยม ร่วม	109
ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ... 111	111
ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม	112
ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนรู้และการ พัฒนาวิชาชีพ	113
ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร.. 115	115
ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน	117
ตาราง 23 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ.....	121
ตาราง 24 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม.....	124
ตาราง 25 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านภาวะผู้นำร่วม.....	126
ตาราง 26 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านปัจจัยสนับสนุน	129
ตาราง 27 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ.....	131
ตาราง 28 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	134

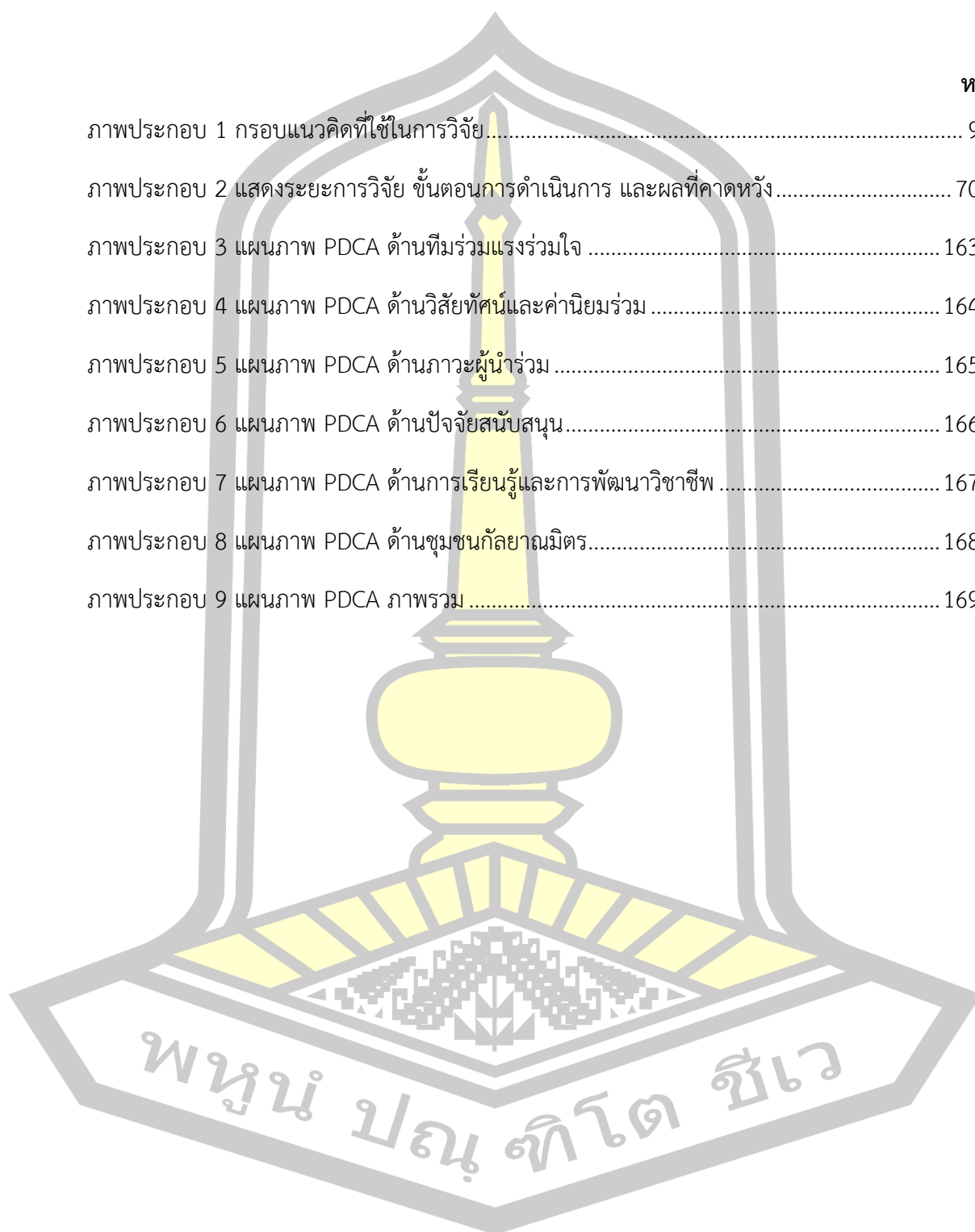
ตาราง 29 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ	135
ตาราง 30 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยม ร่วม	137
ตาราง 31 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม ...	138
ตาราง 32 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน.	140
ตาราง 33 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนรู้และการ พัฒนาวิชาชีพ	142
ตาราง 34 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	143
ตาราง 35 บทสรุปการตรวจสอบยืนยัน การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน โดยการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)	153
ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการ บริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมและจำแนกเป็นราย ด้าน.....	172
ตาราง 37 การประชุมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	175
ตาราง 38 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อน-หลัง การพัฒนา เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	176
ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมรายด้าน	178

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	178
ตาราง 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม.....	180
ตาราง 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านภาวะผู้นำร่วม..	181
ตาราง 43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านปัจจัยสนับสนุน	182
ตาราง 44 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	183
ตาราง 45 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	184
ตาราง 46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารโดยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	185
ตาราง 47 ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	231
ตาราง 48 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	233



สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	9
ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....	70
ภาพประกอบ 3 แผนภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	163
ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	164
ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม	165
ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน.....	166
ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	167
ภาพประกอบ 8 แผนภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร.....	168
ภาพประกอบ 9 แผนภาพ PDCA ภาพรวม.....	169



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เป็นเพียงผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็น “โค้ช” ที่คอยออกแบบการเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนให้บรรลุผลได้ ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น “ผู้รู้” แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities : PLC) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของครู เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบสะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวม ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ อย่างเป็นองค์รวม เกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กันระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ก็ไม่มีข้อใดระบุให้ครูต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีลักษณะเหมือนวิทยานิพนธ์เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ดังนั้น หากจะพิจารณาว่าครูคนใดเก่งก็ต้องไปดูว่านักเรียนเก่งได้อย่างไร ครูจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ และมีชั่วโมงการสอนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน พร้อมกับมีการพัฒนาอบรมด้วยตนเองตามหลักสูตร (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และนโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลต้องการนำเสนอแนวทางการปรับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เน้นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งต้นแบบของระบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน พร้อมด้วยการให้มีสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติที่เป็นองค์กรสมรรถนะสูง มีความคล่องตัวในการวิจัยพัฒนา ผลิต และขับเคลื่อนหลักสูตรสู่การปฏิบัติในห้องเรียน หลักสูตรเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียนจะไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตร หากหลักสูตรมีสมรรถนะเป็นเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ ก็จะต้องพัฒนาไปสู่สมรรถนะอันเป็นเป้าหมาย ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะหากต้องการให้เด็กและเยาวชนไทยมีสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2561)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ระบุว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ ปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและในมาตราที่ 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” อีกทั้งมาตราที่ 23 ระบุว่า “การจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2551)

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เรื่อง การพัฒนาครู เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศาสตร์พระราชาด้วย Active Learning และ Professional Learning Community (PLC) สู่คุณภาพ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เกิดจากการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และเพื่อไม่ให้เป็นการเพิ่มภาระให้กับครูและไม่ให้เกิดการใช้เวลาในการอบรม PLC มาก กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ครูสามารถนำชั่วโมงการอบรม PLC ไปรวมกับจำนวนชั่วโมงการสอนหนังสือที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการเลื่อนวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์ใหม่ที่จะประกาศใช้ต่อไปด้วยนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) สู่สถานศึกษา ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นสื่อกลางที่เป็นกลไกสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาให้มีคุณภาพ คือ การปฏิรูปการศึกษาจากห้องเรียนที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะการเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21”

(21st Century Skills) ในสถานศึกษาต้องเปลี่ยนไปจากเดิม ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็น ผู้ฝึก (Coach) หรือครูผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน (Learning Facilitator) ประกอบกับ ครูยุคประเทศไทย 4.0 ต้องสามารถช่วยนักเรียนให้รู้จักแสวงหาความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงเพื่อประโยชน์ของตัวเองและสังคม การพัฒนาครูในที่ตั้ง (Professional Learning Community : PLC หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ) เพื่อให้ครูวิชาเอกต่าง ๆ ทุกสังกัดรวมตัวกัน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้จากการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่ชุมชนการเรียนรู้ในแต่ละสาขาวิชา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2560)

การแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยโดยเฉพาะการศึกษาระดับพื้นฐาน เป็นเรื่องที่ยากเย็นแสนเข็ญยิ่ง แม้จะมีความพยายามในการปฏิรูปการศึกษามากกว่า 10 ปี ตั้งแต่การปฏิรูปครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2542 จนมาถึงการปฏิรูปครั้งที่สองเมื่อปี พ.ศ. 2552 ก็ยังไม่สามารถทำให้คุณภาพการศึกษาของประเทศดีขึ้นได้อย่างทั่วถึง การวิจัยที่ผ่านมาของ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยปี พ.ศ. 2557 โดยศึกษานโยบายด้านการพัฒนาครู อย่างต่อเนื่อง โดยมีขอบเขตการศึกษาถึงระบบการฝึกอบรมและการเรียนรู้เมื่อเข้าสู่อาชีพครูแล้ว (In-service training or professional development) รายงานวิจัยฉบับนี้ศึกษาวิเคราะห์ระบบ การพัฒนาคุณภาพครูในสองมิติ ได้แก่ ระบบการฝึกอบรมครูและการเรียนรู้ของครู และระบบ การประเมินสมรรถนะและผลงานครูเพื่อให้ผลตอบแทน ในส่วนของระบบการฝึกอบรมครู และการเรียนรู้ของครูรายงานวิจัยฉบับนี้ชี้ว่า สภาพปัญหาสำคัญในปัจจุบัน คือ รัฐบาลมีบทบาทอย่างสูง ในการจัดหาผู้จัดการอบรมและจัดทำเกณฑ์รับรองหลักสูตร ทำให้หลักสูตรการฝึกอบรมครู ไม่สอดคล้องกับปัญหาจริงที่ครูและโรงเรียนเผชิญ การอบรมส่วนใหญ่เป็นการฟังบรรยายมากกว่า การฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งยังขาดระบบติดตามและสนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปใช้จริง จึง ทำให้ การอบรมสิ้นสุดลงเพียงขั้นตอนของการสร้างและถ่ายทอดความรู้ แต่ไปไม่ถึงขั้นตอนของการนำ ความรู้มาปฏิบัติ การฝึกปฏิบัติและการทบทวนและแลกเปลี่ยน เพื่อแก้ไขปัญหามาจากการปฏิบัติ อีกทั้งผลการประเมินคุณภาพครูและโรงเรียนไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพของ การฝึกอบรมครูด้วย สำหรับข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการปฏิรูประบบการพัฒนาครู รายงานวิจัย ฉบับนี้เสนอว่า ในส่วนของระบบการฝึกอบรมครูและการเรียนรู้ของครูรัฐต้องปรับบทบาทจาก ผู้จัดทำมาเป็นผู้กำกับดูแลคุณภาพ และการจัดการความรู้และปรับเปลี่ยนให้โรงเรียนเป็นหน่วย พัฒนาหลักแทนที่รัฐ โดยให้โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณและมีอำนาจในการตัดสินใจเลือก หลักสูตรและผู้อบรมเอง ให้สอดคล้องต่อตามความต้องการ และสภาพปัญหาที่ตนเผชิญ อีกทั้ง จัดให้มีระบบการนำผลการประเมินสมรรถนะครูมาประเมินคุณภาพการฝึกอบรมด้วย นอกจากนี้ ระบบการฝึกอบรมครูต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง การฝึกปฏิบัติ และการทบทวนและแลกเปลี่ยน เพื่อแก้ไขปัญหามาจากการปฏิบัติ รวมถึงการสร้างระบบพัฒนาครูใหม่

โดยให้ครูวิทยฐานะสูงเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูใหม่ และการสนับสนุนให้เกิดระบบชุมชนเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกัน (Professional learning community) (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2556)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) จึงเป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน เกิดจากแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของโรงเรียนจากเดิมที่ส่วนใหญ่ครูมักเป็นผู้รับ (Passive Teacher) มาเป็นครูผู้เรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Teacher) ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพตนเอง เพื่อนครู ผู้เรียน และโรงเรียนร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงอย่างยั่งยืนไม่สิ้นสุด เป็นต้น ทุณวัฒนธรรมโรงเรียนที่ดีสำหรับบุคลากรในรุ่นต่อไป และชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครูเป็นการประยุกต์แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนามาสู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยไม่ได้ใช้คำว่า “โรงเรียน” เป็น “องค์กร” แห่งการเรียนรู้ ด้วยเหตุผลที่ว่าการบริหารงานในลักษณะที่องค์กรจะมีความยืดหยุ่นกันด้วยโครงสร้าง สายการบังคับบัญชา กฎระเบียบ และการควบคุมด้วยอำนาจการบังคับบัญชา แตกต่างไปจากคำว่า “ชุมชน” ซึ่งจะมีความยืดหยุ่นกันด้วยค่านิยม แนวคิด และความผูกพันของทุกคนที่เป็นสมาชิก และมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการปฏิบัติงานในโรงเรียน ด้วยการสะท้อนคิดร่วมที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนรู้ของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน (ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดความทัดเทียมกับอารยประเทศและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นความมุ่งหวังของคนไทยทั้งประเทศ จึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษาอย่างรวดเร็ว ทั้งระบบด้วยการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) สู่สถานศึกษา ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2, 2560)

ปัญหาของครูในการใช้กระบวนการ PLC ทำให้ผลการพัฒนาดำเนินการล่าช้า พบว่ามี 3 ประการ ได้แก่ 1) ครูมีภาระงานที่มาก 2) ความคลุมเครือของระบบ PLC 3) สถานที่ทำงานที่ควรมีผู้นำที่สร้างวัฒนธรรม PLC ให้เกิดขึ้นในองค์กร Hairon และ Dimmock (2012) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Haironand และ Tan (2016) เกี่ยวกับผลกระทบชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพต่อการทำงานร่วมกันของครูในสิงคโปร์และเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาที่อาจขัดขวางความสำเร็จของ PLC ได้แก่ ภาระงานของครู และความคลุมเครือในการเข้าใจการริเริ่มนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ PLC ต่อการเรียนการสอน ความท้าทายเหล่านี้จำเป็นต้องถูกนำมาพิจารณาเมื่อนำ PLC ไปใช้สำหรับการทำงานร่วมกันของครู เพราะหัวใจของความสำเร็จของ PLC คือ ครูจะต้องมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม อีกทั้งการพัฒนามีข้อจำกัดด้วยบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งเห็นได้ว่าการริเริ่มนำกระบวนการ PLC มาใช้ในการพัฒนาครูยังมีข้อควรพัฒนาและปัญหาที่จะต้องนำมาพัฒนาซึ่งประเทศไทยได้ขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ในการพัฒนาครูเช่นกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่มีบทบาทในพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นความสำคัญและความจำเป็น จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือครูในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพ สนองต่อนโยบายการศึกษาและการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ในการพัฒนาครู ซึ่งถือได้ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อไป

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเป็นอย่างไร
2. สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับใด
3. รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเป็นอย่างไร
4. รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ หรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบองค์ประกอบตัวบ่งชี้ การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ได้ทราบศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ได้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. ได้คู่มือการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้
วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557), สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560), สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา (2561), Hord (1997) และ Kenoyer (2012) องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) ที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่
 1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values)
 2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)
 3. ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)

4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development)

5. ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)

6. ปัจจัยสนับสนุน (Supportive Structure)

2. ขอบเขตประชากร/กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 4 ระยะ

ดังนี้

ขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา

ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion : FGD)

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2,905 โรงเรียน จาก 14 เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 180 โรงเรียน จาก 14 เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) ได้มาโดยเทียบสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 180 คน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 180 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน

ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ศึกษาแนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ (Best Practice) จำนวน 6 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนละ 2 คน รวม 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. ยกร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. นำร่างรูปแบบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

4. ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 1 ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

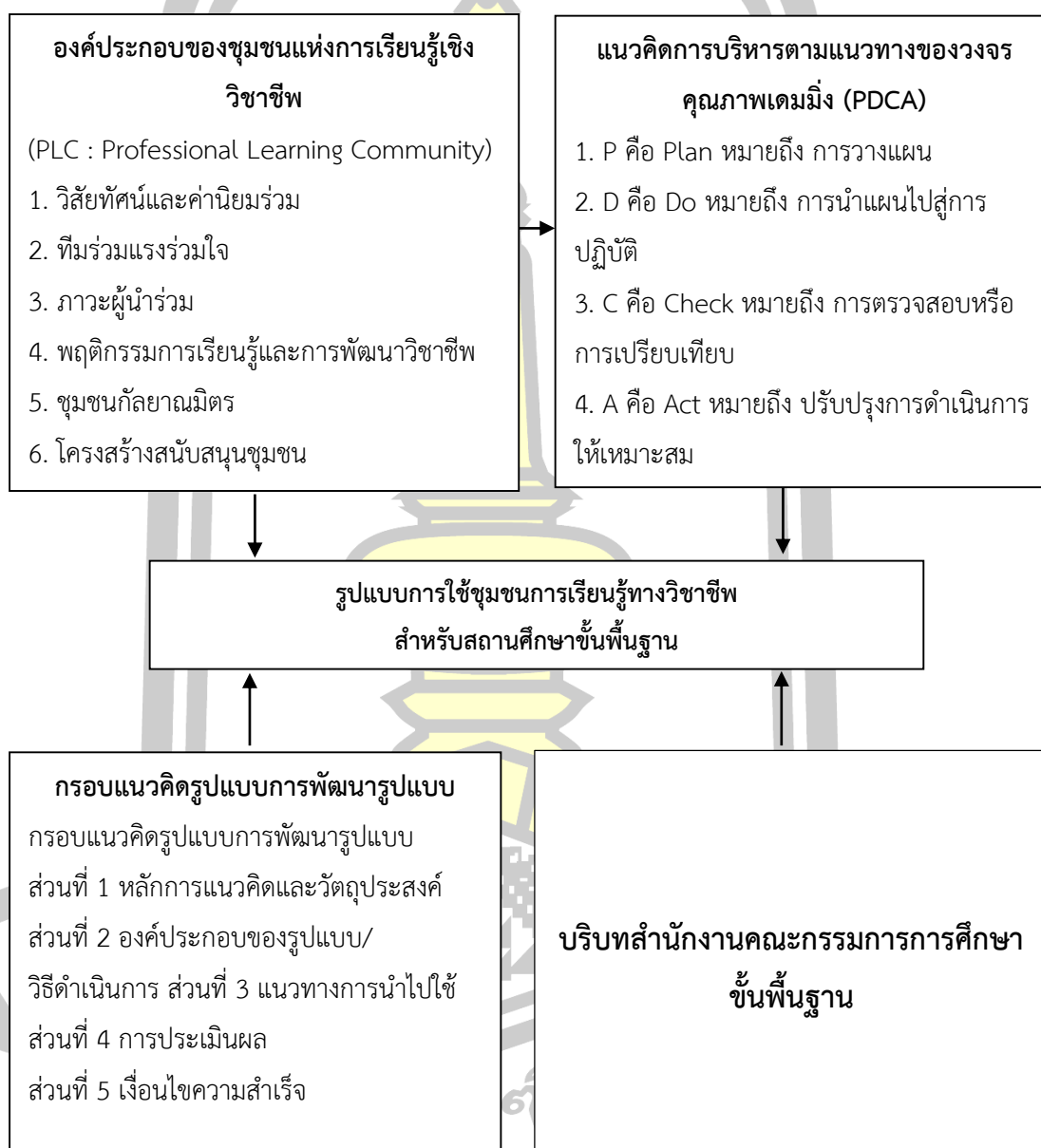
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายและภาระงานการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) รูปแบบ การพัฒนารูปแบบ โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยจากองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. กรอบแนวคิดการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557), สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560), สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา (2561), Hord (1997) และ Kenoyer (2012) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values) 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) 3) ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) 5) ชุมชน กัลยาณมิตร (Caring Community) 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure)

2. แนวคิดการบริหารตามแนวทางของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ของ ฮิโตชิ คูเมะ (2540), สมาน อัสวภูมิ (2541), สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) และ Deming (1995) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) P คือ Plan หมายถึง การวางแผน 2) D คือ Do หมายถึง การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ 3) C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ 4) A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

3. กรอบแนวคิดรูปแบบการพัฒนารูปแบบ ของ ทิศนา แชมมณี (2546), อีระ รุญเจริญ (2544) และ Keeves (1988) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ/วิธีดำเนินการ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ แสดงด้วยแผนภาพ ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การบริหารจัดการกระบวนการสร้างเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและส่งเสริมสนับสนุนกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน ตรวจสอบ และสะท้อนผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน และการร่วมมือร่วมพลังที่มุ่งเน้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values) หมายถึง ภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนดขึ้น ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) หมายถึง การทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน

1.3 ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) หมายถึง การเคารพในความแตกต่างไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระ

1.4 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) หมายถึง การเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองจากข้างในหรือวุฒิภาวะความเป็นครู ให้เป็นครูที่สมบูรณ์

1.5 ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community) หมายถึง การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย

1.6 ปัจจัยสนับสนุน (Supportive Structure) หมายถึง เป็นโครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพจริงจัง ยึดการแสวงหาความรู้อย่างมีวิจารณญาณและการพัฒนาเป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้

น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการ ปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคคลรวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง แบบแผน แบบอย่างหรือตัวอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ผู้เสนอรูปแบบได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น หรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างใช้เป็นแนวทางในดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 วิธีดำเนินการ ส่วนที่ 3 การนำไปใช้ ส่วนที่ 4 การประเมิน และ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

3. วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ระบบการดำเนินงานที่มีคุณภาพเพื่อให้บรรลุมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

3.1 P คือ Plan หมายถึง การวางแผนการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 D คือ Do หมายถึง การนำแผนการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่การปฏิบัติ

3.3 C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.4 A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้เหมาะสม

4. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อเป้าหมายที่วางไว้ เป็นการเปรียบเทียบเชิงคุณภาพและเชิงสัมพันธ์ให้บรรลุตามมาตรฐานการศึกษาที่ตั้งไว้

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือข้าราชการครูที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด)สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6. ครู หมายถึง ข้าราชการครูผู้ได้รับคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายงานจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

7. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมานำเสนอเพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การบริหารการศึกษา
2. การบริหารสถานศึกษา
3. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
5. วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)
6. การหาความต้องการจำเป็น
7. การสนทนากลุ่ม
8. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
9. บริบทสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารการศึกษา

1. ความหมายการบริหารการศึกษา

มีนักรศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้
สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ (2554) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความคิดความสามารถและความเป็นคนดีที่หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งการจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลมาดำเนินการหรือมาทำการสอนในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้รวมเรียกว่า “ภารกิจทางการบริหารการศึกษา” หรือ “งานบริหารการศึกษา” นั่นเอง

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556) ได้ให้ความหมายของ การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินการของกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของผู้บริหารร่วมกับครูหรือบุคลากรใน โรงเรียน อธิการบดีหรือผู้บริหารร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น

Knezevich (1962) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา คือ กระบวนการ เกี่ยวกับการเสริมสร้างและคงไว้ การกระตุ้นยั่วยุ และการรวมพลังต่าง ๆ ในองค์การทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Campbell และ Gregg (1983) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษา คือ การจัดการ (Management) ของสถาบันต่าง ๆ ซึ่งออกแบบไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการสอน (Teaching) และการเรียน (Learning) และสถาบันเหล่านี้ ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ มณฑลการศึกษา โรงเรียนเอกชน มหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน และอื่น ๆ

สรุปว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคน ให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความสามารถและเป็นคนดี โดยการอำนวยความสะดวก สนับสนุน กระตุ้น พัฒนาและรวมพลังองค์การทางการศึกษาดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

ปรัชญา เวสารัชช์ (2554) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษา ไว้ว่า เป็นการบริหารจัดการที่มีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบ เข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ ขั้นตอน กติกา และวิธีดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

ครรชิต มาลัยวงศ์ (2560) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษา ไว้ว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญมาก เนื่องจากการศึกษาจะส่งผลให้คนในประเทศจะดีหรือเลว จะทำให้คนในประเทศแข่งขันกับคนในประเทศอื่น ๆ ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา มีความสำคัญในการพัฒนาคนในชาติที่จะส่งผลให้ ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขัน โดยจะต้องมีนักบริหารการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ อย่างแท้จริง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความเข้าใจงานด้านการศึกษา เพื่อที่จะมาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการอย่างมีระบบ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานรับผิดชอบเข้าร่วม ดำเนินการ มีกระบวนการประเมินผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

3. หลักการบริหารการศึกษา

มีนักวิชาการได้ให้หลักการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

จันทรานี สงวนนาม (2551) ได้เสนอ กระบวนการบริหารการศึกษาตามแนวคิดของ Campbell และคณะมีอยู่ 5 ขั้น ดังนี้

1. Decision Making คือ การตัดสินใจสั่งการเพื่อดำเนินการ
2. Programming คือ การปฏิบัติตามโครงการที่กำหนดไว้
3. Stimulating คือ การกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานตั้งใจทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. Coordinating คือ การประสานงาน
5. Appraising คือ การประเมินผลการปฏิบัติงาน

Jesse (1999) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดแผนงานและโครงการไว้ล่วงหน้า
2. การจัดองค์การ (Organizing) คือ การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ในหน่วยงานให้ชัดเจน
3. การสั่งการ (Directing) คือ การพิจารณาสั่งการและมอบหมายงาน
4. การประสานงาน (Coordinating) คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงาน
5. การควบคุมงาน (Controlling) คือ เป็นการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

Koontz และ O.Donnel (1972) ได้เสนอหลักการบริหารการศึกษา ไว้ว่าเป็นหลักบริหารของสมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administration) เรียกชื่อย่อว่า PASCE แบ่งขอบข่ายการบริหารไว้ 5 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) คือ การวางแผนกำหนดงานที่จะทำ กำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดวิธีการปฏิบัติ
2. การจัดโครงสร้างการบริหาร (Allocation) คือ การจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ คน วัสดุ อุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้
3. การวินิจฉัยสั่งการและมอบหมายงาน (Stimulation) คือ การเสริมกำลังบำรุงหรือการกระตุ้นบำรุงขวัญและส่งเสริมให้บุคคลทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การประสานงาน (Coordinating) คือ การประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ทุกหน่วยงานเข้าใจแนวทางปฏิบัติเป็นทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์กัน ไม่ขัดแย้ง
5. การควบคุมและติดตามดูแลการปฏิบัติงาน (Evaluation) คือ การประเมินผลงานซึ่งจะต้องทำเป็นระยะตั้งแต่ต้นจนกว่างานจะเสร็จ เพื่อทราบว่าได้ดำเนินไปมากน้อยเพียงใด

และการประเมินผลงานเพื่อสรุปผลว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้เพียงใด พบปัญหาอะไรบ้าง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนในอนาคตต่อไป

สรุปได้ว่า หลักการบริหารการศึกษา เป็นกระบวนการในการวางแผน (Planning) การทำงานการจัดองค์การ (Organizing) เพื่อให้ภาระงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจและการสั่งการ (Decision Making & Directing) การจูงใจ (Motivating) ให้บุคลากรสามารถทำงานได้เต็มตามศักยภาพ การประสานงาน (Coordinating) เพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการควบคุมงาน (Controlling) เพื่อให้งานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับหลักและทฤษฎีทางการบริหารและการบริหารการศึกษา

การบริหารสถานศึกษา

1. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

มีนักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่มุ่งให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบการจัดการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีเครือข่ายแหล่งการเรียนรู้โดยการกระจายอำนาจให้สถานศึกษามีความคล่องตัวและตัดสินใจดำเนินงานในขอบเขตที่รับผิดชอบ โดยให้ประชาชนองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

ธีระ รุญเจริญ, ปราชญา กล้าผจญ และสัมมา ธนินธิ์ (2547) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ จึงจะทำให้การบริหาร และการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลและกลุ่ม ผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของงานที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบริหารยังถือเป็นศาสตร์ที่มีวิทยาการที่สามารถเรียนรู้ได้ และเป็นทั้งศิลป์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับการปฏิบัติ การประยุกต์ศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อมาใช้ในการบริหาร

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่จะทำให้วัตถุประสงค์ประสบความสำเร็จ โดยความร่วมมือของกลุ่มบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา ผ่านกระบวนการที่ประยุกต์ศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินการ เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพ

2. ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

มีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดีจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงานนักบริหารที่ดีต้องรู้จักบริหารงานนั้น จะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์เพราะว่าการดำเนินงานมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว

ธีระ รุญเจริญ (2545) ได้เสนอความสำคัญการบริหารสถานศึกษา ไว้ว่า ในการจัดการศึกษามีความจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ จึงจะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จและเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ ในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องอาศัยองค์การปฏิบัติงานหลัก คือ สถานศึกษาซึ่งหมายรวมถึงการปฏิบัติงานและภารกิจของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ความสำคัญการบริหารสถานศึกษา คือ การมีบทบาทในการบริหารจัดการศึกษาให้กับประชาชนของประเทศทั้งของรัฐบาลและเอกชนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มุ่งเน้นให้เยาวชนเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ในมาตรา 39 ว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง ดังนั้น ขอบข่ายงานการบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจึงประกอบด้วย 4 งานหลัก คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานการบริหารบุคคล และงานการบริหารทั่วไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง ดังนั้นสถานศึกษาจึงได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารสถานศึกษาโดยกำหนดขอบข่ายการบริหารงานของสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้กับสถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหาร และการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขอบข่ายและภารกิจงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ดังนี้

สาระหลักสูตรท้องถิ่น

1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.9 การนิเทศการศึกษา

1.10 การแนะแนว

1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา

และองค์กรอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั้ว องค์กร

หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ

สถานศึกษา

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. การบริหารงานงบประมาณ

เพื่อให้สถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหาร มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานให้มีการจัดให้มีการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีต่อผู้เรียน โดยมีขอบข่ายและภารกิจ ดังนี้

- 2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี
- 2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง
- 2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
- 2.4 การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ
- 2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ
- 2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ
- 2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้องค์ผลผลิตจากงบประมาณ
- 2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
- 2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา
- 2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 2.11 การวางแผนพัสดุ
- 2.12 การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี
- 2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ
- 2.14 การจัดหาพัสดุ
- 2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ
- 2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
- 2.17 การเบิกเงินจากคลัง
- 2.18 การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน
- 2.19 การนำเงินส่งคลัง
- 2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน
- 2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

3. การบริหารงานบุคคล

เป็นภารกิจที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัวอิสระ ภายใต้กฎระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพที่จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยขอขยายและภารกิจ มีดังนี้

- 3.1 การวางแผนอัตรากำลัง
- 3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง
- 3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- 3.6 การลาทุกประเภท
- 3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน
- 3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- 3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
- 3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
- 3.12 การออกจากราชการ
- 3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
- 3.14 การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- 3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ
- 3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต

3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4. การบริหารงานทั่วไป

เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริม สนับสนุนและอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้การบริหาร และการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาตามหลักการบริหารงาน ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยทั้งนี้ให้เน้น ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ จัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีขอบข่ายภารกิจ ดังนี้

- 4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
- 4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน
- 4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การรับนักเรียน
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิก

สถานศึกษา

- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การทัศนศึกษา
- 4.16 งานกิจการนักเรียน
- 4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.18 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล

ชุมชน องค์กรหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

- 4.19 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
- 4.20 การรายงานผลการปฏิบัติงาน

4.21 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน

4.22 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษ

นักเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีขอบข่ายงานอยู่ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป โดยทุกรายละเอียดของขอบข่ายงานได้รับการกระจายอำนาจจากต้นสังกัดอย่างชัดเจน เพื่อให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการศึกษา มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ และเกิดผลสำเร็จแก่สถานศึกษา เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพให้แก่สถานศึกษาและให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ โดยตรง

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้ วิโรจน์ สารรัตนะ (2544) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่สมาชิกมีความตื่นตัวและมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่มที่จะสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้เกิดขึ้นกับองค์กร ซึ่งมีความสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิก โดยภาพรวมองค์กรเองจะเป็นองค์กรที่มุ่งแสวงหาความเป็นไปได้ และโอกาสเพื่อการพัฒนาและการเติบโตเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

สนธยา พลศรี (2550) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง หมายถึง การที่คนในชุมชนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเองและชุมชนภายนอก มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ร่วมกันกับบุคคลอื่น ๆ ด้วยการปฏิบัติ หรือทำกิจกรรมร่วมกัน (Interactive Learning Through Action) กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันนี้ ทำให้คนในชุมชนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับชุมชนระหว่างกัน ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้ของชุมชน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชน ผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตลอดเวลา ซึ่งเป็นพลังสำคัญที่ทำให้ชุมชนเกิดขึ้น และดำรงอยู่อย่างยั่งยืน

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน

และตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม

Peddler, Boydell และ Boydell (1991) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนในองค์กรและส่วนใหญ่แล้วจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์การอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การบริหารจัดการกระบวนการสร้างเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและส่งเสริมสนับสนุนกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน ตรวจสอบ และสะท้อนผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน และการร่วมมือร่วมพลังที่มุ่งเน้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม

2. ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้
 กุลกัลยา ภูสิงห์ (2559) ได้เสนอความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า มีความสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของโรงเรียนในรูปแบบของศตวรรษที่ 21 กล่าวคือ เป็นวิสัยทัศน์ทำให้โรงเรียนฟื้นคืนชีพครั้งด้วยการเปลี่ยนแปลงให้สถานที่ที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ร่วมกัน สถานที่ที่ครูได้เรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพตน และเป็นสถานที่ที่ผู้ปกครองและคนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการปฏิรูปโรงเรียนด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านการศึกษาของโรงเรียน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2562) ได้เสนอความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้ว่า มีความสำคัญเป็นการรวมกลุ่มของบุคลากรทางการศึกษา คือ ผู้บริหาร คณะผู้บริหาร ชุมชน ร่วมกับครูผู้สอนเป็นชุมชนเชิงวิชาการ หรือประสบการณ์เรียนรู้จากการปฏิบัติ มีการถอดบทเรียนและแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สะท้อนคิดอย่างเป็นระยะ ๆ และทำอย่างต่อเนื่อง

Du Four (2006) ได้เสนอความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้ว่า มีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการสร้างการรวมตัวกันของครูเพื่อทำงานสร้างสรรค์ นำประสบการณ์จากการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมอื่น ๆ ที่ตนเองทดลองใช้มาแลกเปลี่ยนแบ่งปันกันเกิดเป็นการสร้างความรู้ หรือยกระดับความรู้ในการทำหน้าที่ครูจากประสบการณ์ตรง และจากการเทียบเคียงกับทฤษฎีที่มีคนศึกษาและเผยแพร่ไว้

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสำคัญ คือ เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ จำเป็นต่อองค์การยุคใหม่ ซึ่งเน้นการพัฒนาไปที่ทรัพยากรบุคคล โดยจะมีการสร้างฐานความรู้

เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ อันเป็นผลมาจากความรู้ใหม่ ๆ สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลดีต่อองค์กร

3. องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไว้ดังนี้
 วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ร่วม
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ
3. ภาวะผู้นำร่วม
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ
5. ชุมชนกัลยาณมิตร
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ ในบริบทสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)
3. ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development)
5. ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure)

สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา (2561) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย

1. ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision)
2. ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ (Collaborative Teamwork)
3. ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)
4. กัลยาณมิตร (Caring Community)
5. ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร (Supportive Structure)

Hord (1997) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ประการ (Characteristics of Professional Learning Communities) ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม (Supportive and Shared Leadership)

2. การสร้างสรรค์ร่วมกัน (Collective Creativity)

3. การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values and Vision)

4. เงื่อนไขสนับสนุน (Supportive Conditions)

5. การฝึกฝนตนเองร่วมกับผู้อื่น (Shared Personal Practice)

Kenoyer (2012) ได้เสนอองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ประการ (Characteristics of Professional Learning Community) ดังนี้

1. ภาวะผู้นำเชิงสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม (Supportive and Shared Leadership)

2. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values and Vision)

3. การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ (Collective Learning and Application of Learning)

4. เงื่อนไขสนับสนุนเชิงความสัมพันธ์และเชิงโครงสร้าง (Supportive Conditions Through Relationship and Structures)

5. การฝึกฝนตนเองร่วมกัน (Shared Personal Practice)

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ปรากฏดังตาราง 1



ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้	นักวิชาการ/หน่วยงาน					ความถี่
	วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	สำนักงานพัฒนาครู และบุคลากรอาชีวศึกษา (2561)	Hord (1997)	Kenoyer (2012)	
1. วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	5
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ	✓	✓	✓	✓		4
3. ภาวะผู้นำร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	5
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	5
5. ชุมชนกัลยาณมิตร	✓	✓	✓	✓	✓	5
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน	✓	✓			✓	3

จากตาราง 1 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) ของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557), สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษา (2560), สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา (2561) Hord (1997) และ Kenoyer (2012) ได้องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก มีรายละเอียด ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ชุมชนกัลยาณมิตร 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) ในแต่ละองค์ประกอบมาศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนด ความหมายและตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values)

1.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ไว้ดังนี้
 ขจรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทางเส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้

Senge (1990) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม หมายถึง ภาพอนาคตของโรงเรียนที่ทุกคนร่วมวาดฝันและปรารถนาที่จะทำให้เกิดขึ้นจริงกับโรงเรียนของตน

Hipp และ Huffman (2003) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม หมายถึง การที่บุคลากรร่วมแสดงความเห็นเพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาที่ยึดการเรียนรู้ของผู้เรียน บุคลากรร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดข้อปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values) หมายถึง ภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนดขึ้นด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

1.2 ตัวบ่งชี้ของวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ของวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ไว้ดังนี้

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของวิสัยทัศน์และค่านิยม ดังนี้ สมาชิกทุกคนไม่เพียงแต่ได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ แต่จะมีส่วนในการนำวิสัยทัศน์เหล่านั้นไปใช้เป็นหลักการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอน และการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในโรงเรียน ความเชื่อมโยงให้เห็นภาพความสำเร็จร่วมกัน เชื่อมโยงให้เห็นถึงทิศทางและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน เชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนักรู้ของสมาชิก และรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อศิษย์ร่วมกันของครู

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของวิสัยทัศน์ร่วมมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ (4 Shared) ดังนี้

1. การเห็นภาพและทิศทางร่วม (Shared Vision) จากภาพความเชื่อมโยงให้เห็นภาพความสำเร็จร่วมกันถึงทิศทางสำคัญของการทำงานแบบมอง “เห็นภาพเดียวกัน”

2. เป้าหมายร่วม (Shared Goals) เป็นทั้งเป้าหมาย ปลายทางระหว่างทาง และเป้าหมายชีวิตของสมาชิกแต่ละคนที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความเชื่อมโยงให้เห็นถึงทิศทางและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะเป้าหมายสำคัญคือพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

3. คุณค่าร่วม (Shared Values) เป็นการเห็นทั้งภาพเป้าหมาย และที่สำคัญเมื่อเห็นภาพความเชื่อมโยงแล้ว ภาพดังกล่าวมีอิทธิพลกับการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานจนเชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนัก รู้ของสมาชิกใน PLC จนเกิดเป็นพันธะสัญญาาร่วมกัน ร่วมกันหลอมรวมเป็น “คุณค่าร่วม” ซึ่งเป็นขุมพลังสำคัญที่จะเกิดพลังในการไหลรวมกันทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน

4. ภารกิจร่วม (Shared Mission) เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุก ๆ ภารกิจ สิ่งสำคัญคือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ

ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม (Share Values and Vision) จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์เพื่อการทำงานร่วมกันของบุคลากร

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เมื่อทำการวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

ตัวบ่งชี้ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วรัถเกษณ์ บูกำเนิด และ เอกธิรินทร์ สังข์ทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560)	
1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพและทิศทางการความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน	✓	✓		2
2. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	✓	✓	✓	3
3. ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานร่วมกัน	✓	✓		2
4. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจ เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	✓	✓	✓	3

จากตาราง 2 สรุปได้ว่า องค์กรประกอบด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน

2. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน
4. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)

2.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายทีมร่วมแรงร่วมใจ ไว้ดังนี้
 ขจรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายทีมร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง การร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์แบบมีเป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน รวมตัวกันด้วยใจ จนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ประสานความร่วมมือระหว่างกันเพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน

Cannata (2007) ได้ให้ความหมายทีมร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อบรรลุพันธกิจร่วมขององค์กร โดยกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะต้องตอบสนองเป้าประสงค์หลักขององค์กร

สรุปได้ว่า ทีมร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง การทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน

2.2 ตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ไว้ดังนี้
 วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และต่อเนื่อง โดยการเรียนรู้เป็นทีม
2. มีการคิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและความเข้าใจร่วมกัน
3. ตกลงร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน การประเมินร่วมกัน และรับผิดชอบร่วมกัน
4. มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรที่มีการช่วยเหลือเกื้อกูล

ดูแลซึ่งกันและกัน

ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. การเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน (Collective Learning and Application of Learning)
2. การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)

Martin (2011) ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
2. การร่วมมือรวมพลังจะให้ความสำคัญกับความรูสึกพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน

และกันของสมาชิกในชุมชน

จากแนวคิดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

ตัวบ่งชี้ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วรลักษณ์ ชูภาเนติ และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560)	Martin (2011)	
1. ดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน	✓		✓	2
2. คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน	✓			1
3. ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ประเมินร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน	✓			1
4. เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน		✓		1
5. มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูลดูแลซึ่งกันและกัน	✓	✓	✓	3

จากตาราง 3 สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
 2. คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน
 3. ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ประเมินร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน
 4. เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน
 5. มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)

3.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำร่วม ไว้ดังนี้

ขจรศักดิ์ เขียน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นั่นคือ ร่วมกันเป็นผู้นำด้วยการแบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิศระ

Hord (2008) ได้ให้ความหมายภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การสนับสนุน การสร้างภาวะผู้นำในบริบทของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะนำทั้งครูและผู้บริหารไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน การให้กำลังใจระหว่างกัน การประสานความร่วมมือและการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องสำหรับโรงเรียนในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของวิสัยทัศน์ที่มีร่วมกัน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิศระ

3.2 ตัวบ่งชี้ด้านภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านภาวะผู้นำร่วม ไว้ดังนี้

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของภาวะผู้นำร่วม มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะผู้นำร่วมกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม หมายถึง ผู้นำที่สามารถทำให้สมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทั้งตนเองและวิชาชีพ จนสมาชิกเกิดภาวะผู้นำในตนเองและเป็นผู้นำร่วมในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยผลมาจากการเสริมพลังอำนาจจากผู้นำทั้งทางตรงและทางอ้อมจนเกิดเป็นพลังเหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานมีแรงบันดาลใจและพัฒนาภาวะผู้นำในตนเอง

2. ภาวะผู้นำร่วม หมายถึง การเป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกันให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มมากขึ้นจนเกิดเป็นผู้นำร่วมของครู โดยยึดหลักแนวทางการบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครู โดยผู้นำร่วมเกิดขึ้นได้ดีในบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ครูสามารถ แสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระจากอำนาจครอบงำ

ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของการมีภาวะผู้นำร่วมกัน

3 ตัวบ่งชี้ คือ

1. มีการแบ่งปันอำนาจ
2. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
3. การส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ

Carmichael (1982) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของภาวะผู้นำร่วมกัน 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ครูได้ใช้ภาวะผู้นำในการปฏิบัติงาน
2. ยกย่องและให้การยอมรับความสามารถของครูในการปฏิบัติงาน
3. มอบอำนาจในการตัดสินใจ

จากแนวคิดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของภาวะผู้นำร่วม ผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ

ภาวะผู้นำร่วม ปรากฏดังตาราง 4

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านภาวะผู้นำร่วม

ตัวบ่งชี้ด้านภาวะผู้นำร่วม	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วารลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560)	Carmichael (1982)	
1. ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม	✓	✓	✓	3
2. มีการแบ่งปันอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน	✓	✓		2
3. มอบอำนาจหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ		✓	✓	2
4. ยกย่อง ยอมรับ และส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ		✓	✓	2

จากตาราง 4 สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม
2. มีการแบ่งปันอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน
3. มอบอำนาจหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. ยกย่อง ยอมรับ และส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and

Development)

4.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้
 ขจรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้
 และการพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การยึดถือกระบวนการต่าง ๆ ในการร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย
 และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองจากข้างในหรือ
 วุฒิภาวะความเป็นครูให้เป็นครูที่สมบูรณ์

Hord (2008) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้และการทำงานร่วมกันเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ในประเด็นปัญหาที่สำคัญ และนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตนต่อไป

สรุปได้ว่า การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) หมายถึง การเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย และแบ่งปัน ความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองจากข้างใน หรืออุทิศภาวะความเป็นครูให้เป็นครูที่สมบูรณ์

4.2 ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพไว้ดังนี้

วรลักษณ์ ชูกำเนิต และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การเรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข
2. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นสำคัญ

ธีรพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี (Shared Personal Practices)
2. การพัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพ (Professional Learning & Development)

3. การสุนทรียสนทนาเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflective dialogue)

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพใน 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. เรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ
2. ร่วมเห็น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและเรียนรู้
3. สะท้อนการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. เรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วารสารศาสตร์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	ศิริพงษ์ แสงสิทธิ์ (2560)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	
1. การเรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู	✓		✓	2
2. ร่วมคิด ร่วมทำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี		✓	✓	2
3. พัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกัน ผ่านประสบการณ์ตรง	✓	✓	✓	3
4. สนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน		✓	✓	2

จากตาราง 5 สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การเรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
2. ร่วมคิด ร่วมทำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี
3. พัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกัน ผ่านประสบการณ์ตรง
4. สนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)

5.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายชุมชนกัลยาณมิตร ไว้ดังนี้
 เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560) ได้ให้ความหมายชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การเอาใจใส่และรับฟังความคิดเห็น ทำงานร่วมกันด้วยบรรยากาศความเป็นมิตร มีความรู้สึกแบบเกื้อกูลและเอื้ออาทร เป็นความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัวมากกว่าแบบสายงาน ทำให้เกิดความรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกัน เปิดใจเข้าหากัน

ขจรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชน มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข สุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเป็นวิถีแห่งอิสรภาพ

สรุปได้ว่า ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกลดภัย

5.2 ตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ไว้ดังนี้
วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของชุมชนกัลยาณมิตร ดังนี้

1. อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผย บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน

2. มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน

3. มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของชุมชนกัลยาณมิตร ดังนี้

1. มีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชน มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข

2. อยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย”

3. มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเป็นวิถีแห่งอิสรภาพ

4. มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพโดยมีเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษาและผู้เรียน

5. มีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน ทำให้ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู

6. เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต มีความศรัทธาร่วม

อยู่ร่วมกันแบบ “สังฆะ” ถือศีล หรือ หลักปฏิบัติร่วมกัน โดยยึดหลักพรหมวิหาร 4 ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

7. เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก เชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคม

เมธาสิทธิ์ ธัญรัตน์ศรีสกุล (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของชุมชนกัลยาณมิตร

ดังนี้

1. การดำรงหรือหล่อเลี้ยงธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันแบบเกื้อกูล
2. การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
3. การเปลี่ยนจากวัฒนธรรมแบบปกป้อง การทำงานแบบโดดเดี่ยวสู่วัฒนธรรมแห่งความไว้วางใจและการรับฟังความคิดเห็นอย่างปราศจากอคติ
4. การเปลี่ยนจากความขัดแย้งมาสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของชุมชนกัลยาณมิตร ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

ตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สิงขทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	เมธาสิทธิ์ ธัญรัตน์ศรีสกุล (2560)	
1. อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผยบนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน	✓	✓	✓	3
2. มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน	✓	✓	✓	3
3. มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต	✓	✓		2

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วารลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล (2560)	
4. การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว	✓	✓	✓	3
5. การเปลี่ยนจากความขัดแย้งมาสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล		✓	✓	2

จากตาราง 6 สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผย บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน
2. มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน
3. มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต
4. การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
5. การเปลี่ยนจากความขัดแย้งมาสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure)

6.1 ความหมาย

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ไว้ดังนี้
 ขจรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ (2561) ได้ให้ความหมายโครงสร้างสนับสนุนชุมชน หมายถึง การลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ (Bureaucratic Culture)

แต่เน้นวัฒนธรรมแบบเครือญาติ (Clan Culture) ส่งเสริมการต่อยอดความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมดำเนินการที่ต่อเนื่องและมุ่งความยั่งยืน จัดปัจจัยเงื่อนไขสนับสนุน มีโครงสร้างแบบไม่รวมศูนย์ เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง

Hord (1997) ได้ให้ความหมายโครงสร้างสนับสนุนชุมชน หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเงื่อนไขสนับสนุนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) เงื่อนไขเชิงกายภาพ (Physical Condition) ได้แก่ เวลาที่ครูจะได้พบปะพูดคุยกัน ขนาดของโรงเรียนที่ไม่ใหญ่จนเกินไป ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียน ภาระงานสอน โครงสร้างการสื่อสาร ความเป็นอิสระในการบริหารโรงเรียน การมอบพลังอำนาจแก่ครู ความมีสิทธิมีเสียงในการเลือกครู หรือผู้บริหารที่จะเข้ามาทำงานในโรงเรียน ความมั่นคงทางวิชาชีพ 2) สมรรถนะของบุคคล (People Capacities) ลักษณะสำคัญของสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ คือ การยอมรับกับคำติ-ชม การมีใจ มุ่งมั่นในพัฒนาการทำงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ การเคารพและเชื่อมั่นในผู้ร่วมงานท่านอื่น ความสามารถด้านความรู้และทักษะที่จะเป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า โครงสร้างสนับสนุนชุมชน หมายถึง โครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพจริงจัง ยึดการแสวงหาความรู้ที่มีวิจารณ์และการพัฒนา เป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการ ปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคคลรวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

6.2 ตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ไว้ดังนี้
วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ดังนี้

1. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
2. โครงสร้างปกครองแบบไม่รวมศูนย์เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้สอนกับฝ่ายบริหาร

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของโครงสร้างชุมชน ดังนี้

1. ลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ หันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการแทน

2. เป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่อง และมุ่งความยั่งยืน

3. ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

4. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน

5. สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ Kenoyer (2012) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของโครงสร้างชุมชน ดังนี้ จัดสรรด้านเวลา สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งทรัพยากร และโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ของครูเพื่อกระตุ้นให้ครูเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ ของโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน

	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	Kenoyer (2012)	
ตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน				
1. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือ วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	✓	✓		2

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	นักวิชาการ/หน่วยงาน			ความถี่
	วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)	สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560)	Kenoyer (2012)	
2. ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก	✓	✓	✓	3
3. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน		✓	✓	2
4. สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ		✓	✓	2

จากตาราง 7 สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure) มีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
2. ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
3. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน
4. สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของรูปแบบ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2546) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ หมายถึง รูปธรรมของความคิด ที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบายเป็นแผนผัง ไตรอะแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็น เครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจ ในปรากฏการณ์ ทั้งหลาย

บุญชม ศรีสะอาด (2545) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดง ถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือ ระบบต่าง ๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

Keeves (1988) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ หมายถึง เป็นสิ่งที่แสดงโครงสร้างของ ความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องในเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง แบบแผน แบบอย่างหรือตัวอย่างของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ที่ผู้เสนอรูปแบบได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น หรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างใช้เป็นแนวทางในดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ความสำคัญของการพัฒนารูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2544) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญใน การแสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องหน่วยต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบมีมากกว่าหนึ่งมิติ หรือหลายตัวแปร โดยจะเชื่อมโยงแสดงความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันของตัวแปรต่าง ๆ ในเชิง ความสัมพันธ์และเชิงเหตุผล

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2544) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญในการ ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏ โดยการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่อง หรือสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ

Bardo และ Hartman (1982) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญทางสังคมศาสตร์ โดยเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ หรือบรรยายคุณสมบัตินั้น ๆ โดยรูปแบบเป็นอะไรบางอย่างที่เราพัฒนาขึ้นมาเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

สรุปได้ว่า รูปแบบมีความสำคัญ คือ เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยเป็นการแสดงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันของหน่วยต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ในเชิงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลอย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมีระบบ

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ไว้ดังนี้

ทิกนา แชมมณี (2546) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบคือ 1) วัตถุประสงค์ แนวคิด 2) บริบทและเงื่อนไข 3) ยุทธศาสตร์ 4) กระบวนการดำเนินงาน 5) ผลที่ได้รับจากการนำรูปแบบไปใช้

ธีระ รุญเจริญ (2544) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ระบบกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

Keeves (1988) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบ สรุปได้ว่าประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่วนนำ ได้แก่ สภาพแวดล้อม หลักการแนวคิด วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ ตลอดจนการรวบรวมปัญหา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเป็นอันดับแรก นำไปสู่การทำนาย (Prediction) และการทดสอบ
2. การจัดร่างโครงสร้าง ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้
3. การนำไปทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ การทดลองย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ และการทดลองใช้ในปัจจุบัน

4. มีเงื่อนไข หรือ มองเห็นภาพแห่งความสำเร็จ

จากแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบ	สถาบัน/หน่วยงาน			ความถี่
	ทีศนา แคมมณี (2546)	ธีระ รุญเจริญ (2544)	Keeves (1988)	
1. หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์	✓	✓	✓	3
2. องค์ประกอบของรูปแบบ/วิธีดำเนินการ	✓	✓	✓	3
3. แนวทางการนำไปใช้	✓	✓	✓	3
4. การประเมินผล	✓	✓	✓	3
5. เงื่อนไขความสำเร็จ	✓	✓	✓	3

จากตาราง 8 สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ/วิธีดำเนินการ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบองค์ประกอบของรูปแบบ 5 ส่วนข้างต้นเป็นกรอบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

4. การพัฒนารูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ไว้ดังนี้

ทีศนา แคมมณี (2551) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย

5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem Formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
2. ขั้นพัฒนารูปแบบ (Model Construction) ดำเนินการหลังจากที่ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ แล้วในการสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้าง และต้องรู้ถึงลักษณะที่ต้องการของผลผลิตต้องรู้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและควรคำนึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย เพราะถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูง และไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ ข้อมูลที่รวบรวมอาจมีโอกาสมกพร่องได้ในระหว่างการทำงานขั้นต่าง ๆ จึงควรมีการให้คำจำกัดความสภาพการณ์การสุ่มตัวอย่างและทำตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด

3. การทดสอบรูปแบบ (Testing the Model) เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้วควรทดสอบโดยพิจารณาถึง

3.1 ความตรงตามสถานการณ์จริง (Valid) รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมากเพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้ และควรพิจารณาถึงระดับของความสำเร็จจากการแก้ปัญหา

3.2 การนำไปทดลองใช้ เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะ คือ ทดลองย้อนหลัง (Retrospective Evaluation) โดยใช้กับข้อมูลในอดีตและการทดลองใช้ปฏิบัติในปัจจุบัน (Pretest)

4. การทำให้สำเร็จ (Implementation) เมื่อผ่านการทดสอบแล้วควรนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จเพราะไม่มีรูปแบบใดที่เรียกว่าสำเร็จอย่างสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับการยอมรับได้รับความสนใจและมีการนำไปใช้

5. การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย (Model Updating) แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้งานประสบความสำเร็จ แต่ก็ควรมีการปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและสถานการณ์ที่กระทบจากภายนอก และภายในองค์กรด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2549) ได้เสนอแนวคิด การพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ขั้นที่สองเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ โดยสรุปดังนี้

1. การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ และผลการศึกษาหรือวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบอย่างยิ่ง ผู้วิจัยอาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมาก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อเสนอเทศจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษาองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัว แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นแรกแล้วจำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบของคนอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลอง

นำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ ตามที่มุ่งหวังหรือไม่ ในขั้นนี้บางครั้งจึงใช้คำว่าทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบในการเก็บ

Keeves (1998) ได้แนวคิดการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย

1. การศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐาน การระบุปัญหาความต้องการและ ความจำเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดหลักการองค์ประกอบ และการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา

2. การสร้างแบบร่าง หรือ รูปแบบเบื้องต้น หรือ การนำเสนอทางเลือก

3. การตรวจสอบ หรือ การประเมินผล ได้แก่ การหาความเหมาะสม ความเป็นไปได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และการทดลองใช้

4. การปรับปรุง และ การพัฒนาและ นำเสนอรูปแบบที่สมบูรณ์

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างและพัฒนารูปแบบ 3) การนำรูปแบบไปใช้

วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

1. ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ดังนี้
วรภัทร์ ภูเจริญ (2541) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพเป็นที่รู้จักแพร่หลายระดับหนึ่ง

กรมวิชาการ (2546) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้วงจรเดมมิ่ง หรือวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Action) ซึ่งเป็นวงจรการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบคุณภาพที่กำหนดมาตรฐานหรือเป้าหมายที่โรงเรียนต้องการพัฒนาและการวางแผน การดำเนินงาน ขั้นกระทำ การตรวจสอบหรือการประเมินผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงงาน ทั้งนี้กระบวนการดำเนินงานทั้งหมดต้องทำเป็นวงจรต่อเนื่องสม่ำเสมอ และมีการปรับปรุงทั้งระบบคุณภาพ การควบคุม และการตรวจสอบคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) หมายถึง ระบบการดำเนินงานที่มีคุณภาพ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action)

2. ความสำคัญของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ดังนี้

ฮิโตชิ คูมะ (2540) ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ว่า การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง และได้นำมาใช้กับทุกกิจกรรม จึงรู้จักกันอย่างแพร่หลาย PDCA การบริหารงาน การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์ (2544) ได้เสนอความสำคัญวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ประกอบด้วยการทำงาน 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do or implementation) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานหรือประเมิน (Check or Evaluation) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act or adjust) เรียกว่า วงจรการบริหารงานแบบวงจรคุณภาพ (PDCA)

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ได้เสนอความสำคัญของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ไว้ว่า มีความสำคัญเป็นกระบวนการดำเนินงานทั้งหมดต้องทำเป็นวงจรต่อเนื่องสม่ำเสมอ และมีการปรับปรุงทั้งระบบคุณภาพ การควบคุม และการตรวจสอบคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) คือ เป็นกระบวนการดำเนินงานในห้องค์กร บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ และต้องทำเป็นวงจรต่อเนื่องสม่ำเสมอ และมีการปรับปรุงทั้งระบบคุณภาพ การควบคุม และการตรวจสอบคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

3. ขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ดังนี้

ฮิโตชิ คูมะ (2540) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. Plan คือ การวางแผน เป็นการเริ่มต้นของโครงการ หรืองาน เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าเมื่อเกิดการผิดพลาดมีความสามารถรับมือได้ เพื่อให้การปรับปรุงงาน และแก้ปัญหาอุปสรรค ทำงานอย่างรอบคอบเป็นไปตามเป้าหมายหรือแผน แผนที่ดีประกอบด้วย SMART มีลักษณะ ดังนี้

S = Specific เฉพาะเจาะจง มีความชัดเจน

M = Measurable สามารถวัดได้

A = Attainable สามารถบรรลุผลได้สำเร็จ

R = Realistic พื้นฐานของความเป็นจริง

T = Timely มีกรอบเวลากำหนดการวางแผนที่ดี

2. Do คือ ปฏิบัติตามแผน การปฏิบัติตามแผนนั้นต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามแนวทางที่วางแผนไว้ โดยพิจารณาใคร่ครวญก่อนลงมือปฏิบัติ

3. Check คือ ตรวจสอบ การทำงานนั้นนอกจากจะทำให้เสร็จแล้วจะต้องมีการตรวจสอบว่า ผลที่ปฏิบัติได้ผลคุ้มค่าเพียงไร มีข้อมูลใหม่ ๆ เกิดขึ้นบ้าง

4. Act คือ การดำเนินการให้เหมาะสมหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามขั้นตอน กรณีผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ ให้วิเคราะห์และพิจารณาว่าจะดำเนินการอย่างไรโดยมองทางเลือกใหม่ ใช้ความพยายามให้มากขึ้น ขอความร่วมมือจากผู้อื่น หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

สमान อิศวภูมิ (2541) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ P-Planning (การวางแผน) คือ การกำหนดขึ้นล่วงหน้าว่าเป้าหมายเป็นอย่างไร และจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น หน้าที่ของการวางแผนจะต้องระบุผลงานที่ต้องการและหนทางที่จะทำได้ผลงานนั้น การวางแผนเป็นการตัดสินใจของปัจจุบันจะเลือกวิธีการกระทำเพื่อให้ได้ผลตามความต้องการของอนาคต

ขั้นที่ 2 คือ D-Do (สภาพตามแผน) คือ การนำเอาแผนมาปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายและกำหนดของเวลา เพื่อให้เกิดผลตามที่กำหนดไว้ของแผน

ขั้นที่ 3 คือ C-Check (การตรวจสอบประเมินผล) คือ กระบวนการตรวจสอบสภาพงานเปรียบเทียบกับผลงานกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ ติดตามกำกับดูแลความก้าวหน้าของงาน

ขั้นที่ 4 คือ A-Action (การปรับปรุงงาน) คือ การนำผลจากการประเมินผลมาปรับปรุงงานแก้ไขงานเพื่อพัฒนาให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

P คือ Plan หมายถึง การวางแผน โดยเลือกปัญหาและตั้งเป้าหมายร่วมกันทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

D คือ Do หมายถึง การนำแผนหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้กำหนดไว้ร่วมกันไปใช้ในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เป็นการนำแผนแก้ปัญหามาสู่การปฏิบัติ

C คือ Check หมายถึง การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลก่อนการดำเนินงานและหลังการดำเนินงานมาเปรียบเทียบกัน

A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

Deming (1995) ได้เสนอขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

Plan คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติเป็นการนำร่องในส่วนย่อย

Check คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำให้ผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง

Act คือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ P คือ Plan หมายถึง การวางแผน D คือ Do หมายถึง การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

การประเมินความต้องการความจำเป็น

1. ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรก การนิยามตามโมเดลความแตกต่าง และประเภทที่สอง ปาณินยามโมเดลการแก้ปัญหา

1. การนิยามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังกับสิ่งที่มีอยู่จริง นิยามนี้ยังสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกกำหนดความต้องการจำเป็นในลักษณะของความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าต้องมีความแตกต่างกันเท่าใดจึงจะถือว่าเป็น “ความต้องการจำเป็น” กลุ่มที่สอง กำหนดความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นก็ได้หรือไม่ใช่ก็ได้ แต่เกณฑ์การพิจารณาจะเป็นความต้องการจำเป็นหรือไม่ ให้พิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับ หากความต้องการจำเป็นได้รับการตอบสนองหรือความเสียหาย หรือผลเสียที่เกิดขึ้น หากความต้องการจำเป็นไม่ได้รับการตอบสนอง นิยามตามโมเดลนี้เรียกว่า “Performance Needs”

2. การนิยามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) หมายถึง สิ่งที่ต้องการและจำเป็นต้องทำให้ได้ หรือทำให้เกิด หรือทำให้มี ซึ่งหากไม่ได้รับจะอยู่ในสภาพที่ไม่พึงประสงค์นิยามโมเดลนี้ เรียกว่า “Treatment Needs”

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการความจำเป็น หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ควรจะเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หากมีความขัดแย้งระหว่างความแตกต่างที่พบก็จะชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ในองค์กรหรือหน่วยงาน ผู้บริหารวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อหาความสามารถที่ต้องพัฒนาของบุคลากรโดยนำความสามารถมาตรฐาน (สิ่งที่ควรจะเป็น) ในการดำเนินงานลบด้วยความสามารถที่บุคลากรมีอยู่จริง (สิ่งที่เป็นอยู่) จะได้ความสามารถที่ต้องการพัฒนา (ความแตกต่าง) ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรต่อไป

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพอันพึงประสงค์ คาดหวังให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานต่อไป

2. ความสำคัญของความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็น ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการความจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาหรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการความจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

Witkin และ Altschuld (1995) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง และการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของความต้องการความจำเป็น เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง

3. ขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนของการประเมินความต้องการความจำเป็น
ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้
ว่า 3 ขั้นตอน คือ

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification)
2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis)
3. การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs Solution)

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการความจำเป็นไว้
ดังนี้

1. ขั้นก่อนการประเมิน (Reassessment) ในขั้นแรกนี้เป็นขั้นตอนของการสำรวจ (Exploration) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้
 - 1.1 การวางแผนสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.2 การนิยามหรือการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 1.3 กำหนดขอบเขตหลักของการประเมินความต้องการจำเป็นหลักและ/หรือประเด็นที่ต้องการประเมิน
 - 1.4 กำหนดรายละเอียดและข้อมูลความต้องการตามขอบเขตที่จะประเมิน ซึ่งรวมถึงกลุ่มเป้าหมายในการประเมิน
 - 1.5 ตัดสินใจกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้ คือ แผนเบื้องต้นสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น และนำไปใช้ในขั้นที่ 2 และ 3
2. ขั้นประเมิน (Assessment) หลังจากสำรวจความต้องการจำเป็นต่าง ๆ แล้ว ในขั้นนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล (data gathering) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้
 - 2.1 สรุปตัดสินใจกำหนดเกี่ยวกับบริบท ขอบเขต และสิ่งที่เกี่ยวข้องในการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลของความต้องการ ซึ่งในขั้นนี้ย่อมทำให้ทราบความต้องการของผู้รับบริการหรือกลุ่มเป้าหมาย
 - 2.3 หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในเบื้องต้นระยะแรก

2.4 วิเคราะห์สาเหตุของความต้อการจำเป็นหรือประเด็นปัญหา

2.5 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ผลที่ได้ในขั้นประเมินคือ ความต้อการจำเป็นหรือปัญหาที่ต้อการแก้ไขตามลำดับความสำคัญในระยะแรก

3. ขั้นหลังการประเมิน (Post assessment) เมื่อได้ผลการประเมิน ความต้อการจำเป็นแล้ว ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง คือ การนำผลการประเมิน ไปใช้ (Utilization) ประกอบด้วย

3.1 จัดเรียงลำดับ (Set Priority) ความสำคัญของความต้อการจำเป็น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญและทำให้การประเมินความต้อการจำเป็นมีความสมบูรณ์

3.2 พิจารณาทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหาจากข้อที่ 1 ทำให้ทราบปัญหาที่ เร่งด่วนที่สุด ถ้าหากไม่นำมาแก้ปัญหาก็จะสูญเปล่าในการทำการประเมิน ดังนั้น จึงต้องช่วยกัน พิจารณาหาทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหา

3.3 พัฒนาแผนการปฏิบัติเพื่อใช้ในการดำเนินงานต่อไป

3.4 ประเมินผลของการประเมินความต้อการจำเป็น

3.5 รายงานผลการประเมินความต้อการจำเป็น

Witkin และ Altschuld (1995) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้อการ ความจำเป็น ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) เป็นระยะการเตรียมการก่อนประเมิน ความต้อการจำเป็น ได้แก่ การกำหนดแผนการดำเนินการ การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักการ กำหนดขอบเขตหรือประเด็นของความต้อการจำเป็น รวมถึงการกำหนดข้อมูลที่จะรวบรวม แหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการ ระดับความสามารถในการใช้ข้อมูล

ระยะที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นระยะการเก็บข้อมูล และความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้อการจำเป็น การจัดลำดับความต้อการจำเป็นก่อนหลังขั้นแรก การวิเคราะห์สาเหตุ ระดับที่ 1,2 และ 3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (การนำไปใช้ประโยชน์) เป็นระยะของการใช้ ผลการประเมินความต้อการจำเป็นก่อนหลังในทุกระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ การพิจารณา แนวทางการแก้ปัญหา การพัฒนาแผนปฏิบัติงานในการแก้ปัญหา การประเมินความต้อการจำเป็น การเผยแพร่ผลที่ได้รับ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการประเมินความต้อการจำเป็น เริ่มจากการกำหนด วัตถุประสงค์ กำหนดขอบเขตหรือประเด็นในการประเมิน กำหนดวิธีการประเมินความต้อการจำเป็น นำข้อมูลมาวิเคราะห์สังเคราะห์จัดเรียงลำดับ รายงานและนำผลการประเมินความต้อการจำเป็น ไปใช้ประโยชน์ต่อไป

การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. ความหมายของการสนทนากลุ่ม

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดังนี้ วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว (2548) ได้ให้ความหมายว่า การสนทนากลุ่ม เป็นรูปแบบการสัมภาษณ์ชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์กลุ่มเล็ก ๆ มักใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ในกรณีที่ต้องการได้ข้อมูลจากการพิจารณาบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ผู้ที่นำมาใช้ในการทำ สนทนากลุ่มจะเป็นบุคคลที่ผู้ศึกษาคาดว่าจะเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ ศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยปกติจะใช้ผู้เข้าร่วมสนทนาประมาณ 8-12 คน หากใช้จำนวนน้อยกว่า 8 คน จะถือว่ากลุ่มตัวอย่างยังไม่เป็นตัวแทน แต่ถ้าใช้มากกว่า 12 คน จะทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในการ ดำเนินงาน

เกษมสิงห์ เพ็องฟู (2551) ได้ให้ความหมายว่า การจัดสนทนากลุ่ม คือ การที่จัดให้มี กลุ่มคนที่เป็นผู้รู้มีลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม อาชีพ หรือคุณลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน ที่สุด และคาดว่าเป็นกลุ่มที่สามารถตอบประเด็นคำถามที่นักวิจัยสนใจได้ดีที่สุด มีสมาชิกที่เข้าร่วม กลุ่ม มีจำนวน 7-8 คน เป็นกลุ่มที่มีลักษณะโต้ตอบและโต้แย้งกันดีที่สุดก่อให้เกิดการสนทนาที่เปิด กว้างที่จะให้ทุกคนไม่อายคน วิชาทฤษฎีวิจารณ์ได้ดีที่สุด ส่วนในกรณีที่มีสมาชิก 9-12 คน ซึ่งเป็น กลุ่มใหญ่วงสนทนาอาจจะมีการแบ่งกลุ่มย่อย หันหน้าเข้าสนทนากันเอง แต่ในกรณีนี้อาจจะลำบาก ในการนั่งสนทนาเป็นกลุ่ม และยากต่อการสรุปประเด็นปัญหาหรือวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก การสนทนาของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้ โดยจัดให้มี กลุ่มสนทนาประมาณ 7-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7-8 คน และจะต้อง มีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา เพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิด แนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้ง และรอบด้าน

3. ขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่มดังนี้

ชาย โพธิสिता (2547) ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

1. กำหนดปัญหาการวิจัยหรือประเด็นที่จะอภิปรายกลุ่ม
2. กำหนดกรอบการเลือกตัวอย่าง
3. กำหนดผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม
4. สร้าง/ทดสอบแนวคำตอบ

5. เลือกกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

6. จัดการสนทนากลุ่ม

7. จัดระเบียบข้อมูล

8. วิเคราะห์ข้อมูล

9. เขียนรายงาน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2549) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายของผู้ให้ข้อมูล
3. ตัดสินใจว่าจะทำกี่กลุ่ม
4. วางแผนเรื่องระยะเวลาและตารางเวลา
5. ออกแบบแนวคำถาม
6. ทดสอบแนวคำถามที่สร้างขึ้น
7. ทำความเข้าใจกับผู้ดำเนินการสนทนา
8. คัดเลือกผู้เข้าร่วมกลุ่มสนทนา
9. การจัดเตรียมการทำสนทนากลุ่ม
10. จัดกลุ่มสนทนา
11. ประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

รัตนะ บัสนธ์ (2551) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ร่วมสนทนา หรือสมาชิกที่ได้รับตามคุณสมบัติ หรือตามตัวแปรที่สอดคล้องกับเงื่อนไขตามที่ผู้วิจัยต้องการ
2. ผู้จัดบันทึก และผู้ให้บริการทั่วไปเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จะบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสนทนาทั้งข้อมูลที่เป็นคำพูดของสมาชิกในกลุ่มสนทนาทุกคำพูดเท่าที่จะจดได้ทัน และข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูดแต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นขณะสนทนา เช่น อากัปกิริยา ท่าทางการแสดงสีหน้าของผู้สนทนาเมื่อทำการโต้ตอบ หรือการนั่งเงียบ เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยในการตีความสรุปรายงานวิจัยต่อไป ทั้งนี้ในการจดบันทึก ผู้จัดบันทึกจะต้องใส่ชื่อสมาชิกที่ผู้พูด หรือผู้แสดง อากัปกิริยาดังกล่าวด้วยเพื่อป้องกันการลืม ผู้จัดบันทึกยังอาจช่วยเตือนพิธีกรกรณีลืมประเด็นคำถาม บางประเด็น ตลอดจนการช่วยให้พิธีกรแจกคำถามได้ทั่วถึงกับสมาชิกทุกคน
3. ผู้ให้บริการทั่วไป เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ ในการสนทนา เพื่อให้การดำเนินการสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่นโดยไม่ติดขัด เช่น การให้บริการน้ำดื่ม กาแฟ ขนม

หรือของขบเคี้ยว การบันทึกเทป และการเปลี่ยนเทปบันทึก รวมทั้งการป้องกันบุคคลที่ไม่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับการสนทนาเข้ามารบกวนขัดจังหวะการสนทนา

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม เริ่มต้นจากการกำหนดวัตถุประสงค์
สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ นัดหมาย
การสนทนา ดำเนินการสนทนากลุ่ม จัดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์ และวิเคราะห์สรุปรายงาน
ข้อมูล จากการสนทนา

การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

1. ความหมายของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
(Connoisseurship) ดังนี้

โยธิน ศรีโสภา (2542) ได้ให้ความหมายการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง วิธีการ
ประเมินรูปแบบหนึ่งของวิธีการประเมินเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Approach) ตามแนวคิดของ
Eisner ซึ่งมีความเชื่อว่าการรู้ทันสิ่งต่าง ๆ เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ

Eisner (1975) ได้ให้ความหมายของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง
การประยุกต์มโนทัศน์ของศิลปะวิจารณ์ (Art Criticism) มาใช้เป็นรูปแบบของการประเมิน
โดยให้แนวคิดการวิพากษ์วิจารณ์เป็นการใช้วิจารณ์ญาณในการบรรยายคุณภาพของสิ่งที่ศึกษา
(Descriptive Aspect) ตีความหมายของคุณภาพของสิ่งที่ศึกษา (Interpretive Aspect)
ออกมาในเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของผู้เชี่ยวชาญและตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้น (Evaluative Aspect)

Conrad และ Wilson (1985) ได้ให้ความหมายของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
หมายถึงรูปแบบหนึ่งของการประเมินซึ่งถือว่า รูปแบบนี้เป็นวิธีการประเมินทางการศึกษา คือ
การวิพากษ์วิจารณ์ทางการศึกษาโดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิธีที่นิยมใช้มากทางอุดมศึกษา
และมีความเชื่อถือได้ เพราะถือว่าการตัดสินโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ๆ
หรือในวิชาชีพเป็นสิ่งที่ยอมรับได้

สรุปได้ว่า การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) หมายถึง รูปแบบหนึ่งของ
การประเมินซึ่งถือว่าเป็นวิธีการประเมินทางการศึกษา คือ การวิพากษ์วิจารณ์ทางการศึกษาโดยอาศัย
ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิธีที่นิยมใช้มากทางอุดมศึกษาและมีความเชื่อถือได้ เพราะถือว่าการตัดสินโดยกลุ่ม
ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ๆ

2. ความสำคัญของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
โยธิน ศรีโสภา (2542) ได้เสนอความสำคัญของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ว่าเป็น
วิธีการประเมินรูปแบบหนึ่งเชื่อว่าการรู้ที่สิ่งต่าง ๆ เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ

Eisner (1975) ได้เสนอความสำคัญของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ว่าเป็น รูปแบบ
ของการประเมินโดยให้แนวคิดการวิพากษ์วิจารณ์เป็นการใช้วิจารณ์ญาณในการบรรยายคุณภาพ
ตีความหมายของสิ่งที่ศึกษา ออกมาในเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

Conrad และ Wilson (1985) ได้เสนอความสำคัญของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
ว่าเป็นวิธีการประเมินทางการศึกษา คือ การวิพากษ์วิจารณ์ทางการศึกษาโดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความเชื่อถือได้ เพราะถือว่าการตัดสินโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ๆ

3. กระบวนการการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอกระบวนการการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
โยธิน ศรีโสภา (2542) ได้เสนอกระบวนการการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
มีลักษณะแนวคิด ดังนี้

1. เป็นรูปแบบการประเมินให้ความสำคัญกับผู้รู้หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในการใช้
วิจารณ์ญาณวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งในประเด็นหนึ่งที่น่าขึ้นมาให้พิจารณาซึ่งไม่จำเป็นต้อง
เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใด ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ข้อสรุป ประสิทธิภาพ
หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินผลที่เน้นผลที่เน้นความเฉพาะทาง (Specialization)
เนื่องจากรูปแบบนี้พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลปะ (Arts Criticism) ที่มีความ
ละเอียดอ่อนลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงมาวินิจฉัย เนื่องจากไม่สามารถวัดคุณค่าได้จาก
เครื่องมือวัดใด ๆ นอกจากการใช้วิจารณ์ญาณของผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น ต่อมามีการประยุกต์ใช้กับ
การศึกษาระดับสูงในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ จริง รูปแบบนี้จึงเป็นที่นิยมนำมาใช้
ประเมินผลในวงการอุดมศึกษาที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

3. เป็นรูปแบบการประเมินที่ใช้คำตัดสิน (Judgment) ของบุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิ
เป็นเครื่องมือในการประเมินผล โดยให้ความเชื่อถือในภูมิหลัง ประสบการณ์ ความคิดวิจารณ์ญาณที่ดี
และความเที่ยงธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในการบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามอรรถาัยและความถนัดของแต่ละคนนับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะพิจารณาการบ่งชี้
ข้อมูลที่ต้องการการเก็บรวบรวม ประมวล และวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอการเลือก

ผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพ ประสบการณ์ และการเป็นที่เชื่อถือ(High Credibility) ของวิชาชีพนั้น ๆ เป็นสำคัญ

Eisner (1975) ได้เสนอกระบวนการของการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียด 6 ข้อ ที่สนับสนุน Educational Criticism ไว้ดังนี้

1. การวิพากษ์วิจารณ์และช่วยอธิบายวัตถุประสงค์และกระบวนการที่เป็นจริง คุณภาพซึ่งสัมพันธ์กันระหว่างสาระและรูปแบบของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. การวิพากษ์วิจารณ์จะช่วยอธิบายวัตถุประสงค์และกระบวนการที่เป็นจริง คุณภาพซึ่งสัมพันธ์กันระหว่างส่วนประกอบย่อยและองค์รวมของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
3. การวิพากษ์วิจารณ์เป็นเรื่องการสะท้อนจากการหยั่งรู้สู่การกำหนด วัตถุประสงค์หรือรูปแบบที่เป็นการออกแบบอย่างมีความสมบูรณ์และมีความซับซ้อน
4. การวิพากษ์วิจารณ์จะเปิดเผยธรรมชาติของประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง (เป็นแก่นแท้) โดยไม่มีรูปแบบรับรู้ที่ได้ง่ายและการสะท้อนกลับของการวิพากษ์ทั้งส่วนที่เป็น กระบวนการและผลผลิตของการปฏิบัติงาน
5. การวิพากษ์วิจารณ์จะเปิดเผยโดยยึดหลักการพื้นฐานด้วยการแปลความและ ตัดสินกระบวนการและวัตถุประสงค์ซึ่งจะอาศัยผลลัพธ์จากการสรุปความเกี่ยวข้องจากประสบการณ์ โดยรวมของความมีมนุษยธรรม
6. การวิพากษ์วิจารณ์ใช้การสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการทางวิจัยที่ แตกต่างกันของทฤษฎีการหยั่งรู้

สรุปได้ว่า การสัมมนากลุ่มอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มีกระบวนการ คือ นำประเด็นขึ้นมาให้พิจารณาเพื่อให้ข้อสรุป ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ประเมิน และผู้ทรงคุณวุฒิถือเป็นเครื่องมือในการประเมินผล โดยให้ความเชื่อถือใน ประสบการณ์ ความคิดวิจารณ์ญาณ และความเที่ยงธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือตัดสิน

บริบทสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2563) ได้เสนอบริบทสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

2. พันธกิจ

2.1 ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และเทียบเท่าระดับสากล

2.2 สร้างความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

2.3 ผลิต พัฒนา และสร้างเสริมศักยภาพกำลังคนให้มีความพร้อมรองรับการพัฒนาประเทศ

2.4 วิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

2.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

3. เป้าประสงค์รวม

3.1 ผู้เรียนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3.2 ประชาชนทุกช่วงวัยและกลุ่มเป้าหมายมีโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงเสมอภาค

3.3 กำลังคนได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

3.4 ผลงานวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี องค์ความรู้ และสิ่งประดิษฐ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์

3.5 ระบบบริหารจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้เสนอขอขยาย/ภารกิจ ดังนี้
ขยาย/ภารกิจ

(ก) ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

(ข) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(ค) ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

(ง) ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถ พิเศษ

(จ) ส่งเสริมงานการแนะแนว สุขภาพอนามัย กีฬาและนันทนาการ ลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารีผู้บำเพ็ญประโยชน์นักศึกษาวิชาทหาร ประชาธิปไตย วินัยนักเรียน การพิทักษ์สิทธิเด็กเยาวชนและงานกิจการนักเรียนอื่น

- (ฉ) ส่งเสริมสนับสนุนการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- (ช) ส่งเสริมงานกิจกรรมพิเศษและงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- (ซ) ประสานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติดและส่งเสริมป้องกัน แก้ไข และคุ้มครองความประพฤตินักเรียนนักศึกษา รวมทั้งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- (ฅ) ดำเนินงานวิเทศสัมพันธ์
- (ญ) ประสาน ส่งเสริมการศึกษากับการศาสนาและการวัฒนธรรม
- (ฎ) ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทางการศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (ฏ) ประสานและส่งเสริมสถานศึกษาให้มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของ

ชุมชน

- (ฐ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา คือ ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีพันธกิจ เป้าหมายรวมและขอบข่าย/ภารกิจ ในการ ส่งเสริมและจัดการศึกษา ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

มินตรา ลายสนิทเสรีกุล (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร โดยมีประชากรเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา จำนวน 5 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน ครู และบุคลากร จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียน

มัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยกลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 29 วิธีดำเนินการ จะเห็นได้ว่าการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนสถานศึกษานั้นเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบและพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต อีกทั้งเป็นการปฏิรูป ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้ความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียน การสอน การประเมินผล ผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม

กาญจน์วรินทร์ ผลอนันต์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) จุดแข็งของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร คือ การมีภาวะผู้นำร่วมและการตัดสินใจร่วมกัน และการมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายร่วมกัน ส่วนจุดอ่อน คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีมและแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติ การเรียนรู้ร่วมกันจากการสอบถาม การสนทนาที่สะท้อนความคิดและการนำความรู้ไปใช้ และสภาพของการสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามลำดับ โอกาสของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ สภาพเทคโนโลยี ส่วนภาวะคุกคาม คือ สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ และสภาพสังคม 3) กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มี 5 กลยุทธ์หลัก คือ (1) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม และแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติ (2) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันจากการสอบถาม การสนทนาที่สะท้อนความคิดและการนำความรู้ไปใช้ (3) พัฒนาขีดความสามารถของครูและเพิ่มประสิทธิภาพของสภาพของการสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (4) ยกระดับคุณภาพของการมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายร่วมกัน และ (5) เพิ่มประสิทธิภาพของการมีภาวะผู้นำร่วมและการตัดสินใจร่วมกัน

อนุสรุ สวรรณวงศ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษากรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร เพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับครูโรงเรียนเอกชน 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร เพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับครูโรงเรียนเอกชน โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 โรงเรียน เครื่องมือ คือ แบบประเมิน และ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายและเทคนิค PNI_{modified} ผลการวิจัยพบว่า

1) กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 5 วิธีการ ได้แก่ (1) การจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (2) การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ (3) การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน (4) การแสวงหาการสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ (5) การบริหารที่ส่งเสริม การเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 3) กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) กลยุทธ์สร้างเครือข่าย การเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (2) กลยุทธ์ปฏิรูปการบริหารบุคลากรสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (3) กลยุทธ์สร้างวัฒนธรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (4) กลยุทธ์จัดการความรู้ทาง วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (5) กลยุทธ์กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ

วาสนา ทองทวีงยศ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2) ระดับปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่า 1) ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบรรยากาศองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กร สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาได้ร้อยละ 79.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลภัสสรดา เวียงคำ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู วิทยาลัยชุมชนพังงา พบว่า การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายร่วม

ที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน และรู้สึกถึงความรับผิดชอบร่วมกันที่จะดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 2) การวางแผนพัฒนากลุ่ม ทุกคนช่วยกันวางแผนในการพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งทำให้รู้สึกถึงการมีส่วนร่วมและรู้สึกว่า จะต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่ตนมีส่วนจัดทำ 3) การสื่อสารแบบออนไลน์ ทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ได้รับข้อมูลและความรู้ที่ผ่านการปฏิบัติจริงมาแล้ว จึงสามารถนำไปปรับใช้ได้ง่ายและได้ผล 5) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ทำให้ครูได้นำความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปใช้จริงในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนทั้งทางด้านเนื้อหาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน 6) การสะท้อนกลับ ทำให้ผู้ร่วมวิจัยได้ทราบผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของกันและกัน ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยเรียนรู้ได้จากทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรพัฒนา 7) การเสริมพลัง ทำให้ผู้ร่วมวิจัยมีความมั่นใจในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตน 8) การเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนได้เรียนรู้ระหว่างกัน และต่างก็มีส่วนช่วยสนับสนุนกันและกันในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ 9) การประเมินผล ทำให้ทราบผลการดำเนินงานทั้งในประเด็นที่สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และประเด็นที่ต้องเร่งแก้ไข จึงสามารถพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

ศิวกร รัตติโชติ (2561) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีองค์ประกอบ คือ ปัจจัยนำเข้า แบ่งออกเป็นเงื่อนไขระดับครู ประกอบด้วย 1) ประสบการณ์ 2) ความรับผิดชอบ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) การทำงานแบบร่วมมือกันเป็นทีม

เงื่อนไขระดับโรงเรียน คือ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ขนาดของโรงเรียน 4) วัฒนธรรมองค์กร และ 5) เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และกระบวนการ ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การลงมือปฏิบัติ 3) การกำกับติดตามผลการปฏิบัติงาน 4) การพัฒนาผลการปฏิบัติงาน 5) การประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 6) การให้สิ่งจูงใจ รวมถึงผลการวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น ด้วยโปรแกรมเอชแอลเอ็ม พบว่า ตัวแปรระดับครูที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่ ด้านประสบการณ์ ด้านการทำงานแบบร่วมมือกันเป็นทีม ตัวแปรระดับครูที่มีอิทธิพลทางลบต่อผลของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำร่วม ตัวแปรระดับโรงเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อผลของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู และจากการประเมินแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู ผลการประเมินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 7 ประเด็น จำนวน 49 ข้อ

นันทน์ภัส ชัยสงคราม (2561) ได้ทำการวิจัยการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยผลการศึกษาพบว่า 1) การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำแนกตาม สถานที่ตั้งในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล พบว่าในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการเปรียบเทียบตามขนาดของสถานศึกษาพบว่าในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในด้านการเป็นโรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนดีประจำตำบลและโรงเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่สูงในระดับเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า การตั้งเป้าหมายร่วมกันโดยเฉพาะการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องมีนโยบายทิศทางและกลยุทธ์ของสถานศึกษาในการทำงานไปสู่ความสำเร็จ ร่วมกันรับผิดชอบในการพัฒนางาน เพื่อสร้างความเป็นชุมชนแห่งวิชาชีพ เกิดการรวมตัวของกลุ่มครูเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านวัฒนธรรมของชุมชนในการเรียนรู้ในโรงเรียน ด้านความเอื้ออาทรและความไว้วางใจกัน แสดงออกด้วยความเต็ม

พิมพ์อร สดเอี่ยม และคณะ (2561) ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย จากการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน พบว่า ครูและผู้บริหารได้มีการวางเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียน ออกแบบวิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมร่วมกัน ส่วนใหญ่จะออกมาในรูปแบบการประชุม เจริญนโยบายตั้งแต่ระดับกระทรวงลงมาถึงผู้ปฏิบัติงาน 2. มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้พบว่า เกิดความร่วมมือในกระบวนการเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน มีการพูดคุยสนับสนุนโดยการจัดสรรเวลาให้มีการประสานความคิดเห็น วิเคราะห์ถึงแนวทางในการดำเนินการเพื่อเป้าหมายเดียวกัน และไม่กระทบต่อการจัดการเรียนการสอน 3. การเสาะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ พบว่า

มีการค้นพบวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายทั้งในกลุ่มสาระเดียวกัน กลุ่มช่วงชั้นเดียวกันและระดับชั้นเดียวกัน เกิดองค์ความรู้ใหม่ เกิดกระบวนการ เรียนรู้หรือวิธีการ ทดสอบและยังสามารถส่งผลหรือสะท้อนกลับให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 4. การลงมือปฏิบัติและ ทดลอง พบว่า มีการลงมือปฏิบัติและทดลองจริง ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเห็นผลที่ แสดงว่าสามารถ แสดงออกถึงรูปธรรมที่มีความชัดเจน นักเรียนแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก เกิดความสุข ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสามารถต่อยอดได้ขยายความได้อีกด้วย 5. ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง พบว่า มีการปรับปรุงพัฒนาต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ โดยอาศัย กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ พูดคุยอย่างสม่ำเสมอ ด้วยกัลยาณมิตร รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เล็งเห็นความสำคัญของการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีความต่อเนื่อง และมีร่องรอยของ พัฒนาที่สามารถนำมาอ้างอิงได้ 6. มุ่งที่ผลลัพธ์พบว่า กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ส่งผลถึง ผลลัพธ์ที่มุ่งความสำเร็จต่อผู้เรียน เกิด การเรียนรู้ใหม่และองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาต่อยอด มีหลักฐานการบันทึกตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการถึงระดับชั้น สุดท้ายอันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เป็นสำคัญ

นนทिया สายแสงจันทร์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัยาศัย จังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) ศึกษาความต้องการจำเป็น และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอน จำนวน 257 คน โดยใช้วิธีการสุ่มของแบบสอบถามเท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัยาศัย จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก 2) ความต้องการจำเป็นของการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัยาศัยจังหวัดขอนแก่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำคัญอันดับหนึ่ง คือ การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพของลงมากคือ การสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วมและค่านิยมและ วิสัยทัศน์ร่วม ตามลำดับ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัยาศัยจังหวัด ขอนแก่น พบว่า (1) ด้านการสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนสารสนเทศและ ตัดสินใจในงานที่ทำร่วมกัน (2) ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้วิสัยทัศน์

เป็นตัวกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่จะจัดขึ้น และ (3) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ควรสนับสนุนการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

อำนาจ เหลื่อน้อย (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล และ 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล 1. การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ได้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะผู้นำ เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน 2. การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล สามารถสรุปได้ ดังนี้ 2.1 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จ 2.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล สรุปได้ว่า การยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมนั้น รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล มีความเหมาะสม 2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มีความคิดเห็นว่าคุณ่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

วัชรพร แสงสว่าง (2563) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ความมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสถานศึกษา จำนวน 306 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบยืนยัน/ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและอรรถประโยชน์ของส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชายโสร เขต 2 ประกอบด้วย 6 ด้าน 29 แนวทาง ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มี 4 แนวทาง ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ มี 5 แนวทาง ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 6 แนวทาง ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ มี 4 แนวทาง ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 แนวทาง และด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน มี 5 แนวทาง ผลการประเมินความเหมาะสม ความถูกต้องและอรรถประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Gilrane, Roberts และ Russell (2008) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกรณีศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่า การสะท้อนความคิด และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของครูได้รับอิทธิพลจากการสนทนาเพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูในโรงเรียน โครงสร้างทางกายภาพ เช่น สถานที่ตั้งโรงเรียน และการจัดตารางเวลาเพื่อให้คณะครูมีการประสานความร่วมมือระหว่างกัน การได้รับกำลังใจจากเพื่อนครู และบุคลากรในโรงเรียน และแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถนำมาใช้เป็นสื่อการสอน

Calcosola (2009) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพร่วมของครู และชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพร่วมของครูและชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ

ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีมากขึ้น และคณะครูที่รู้สึกว่าคุณครูมีประสิทธิภาพร่วมในโรงเรียน
รับรู้ว่าโรงเรียนของพวกเขาเป็นชุมชนของการเรียนรู้วิชาชีพเช่นกัน

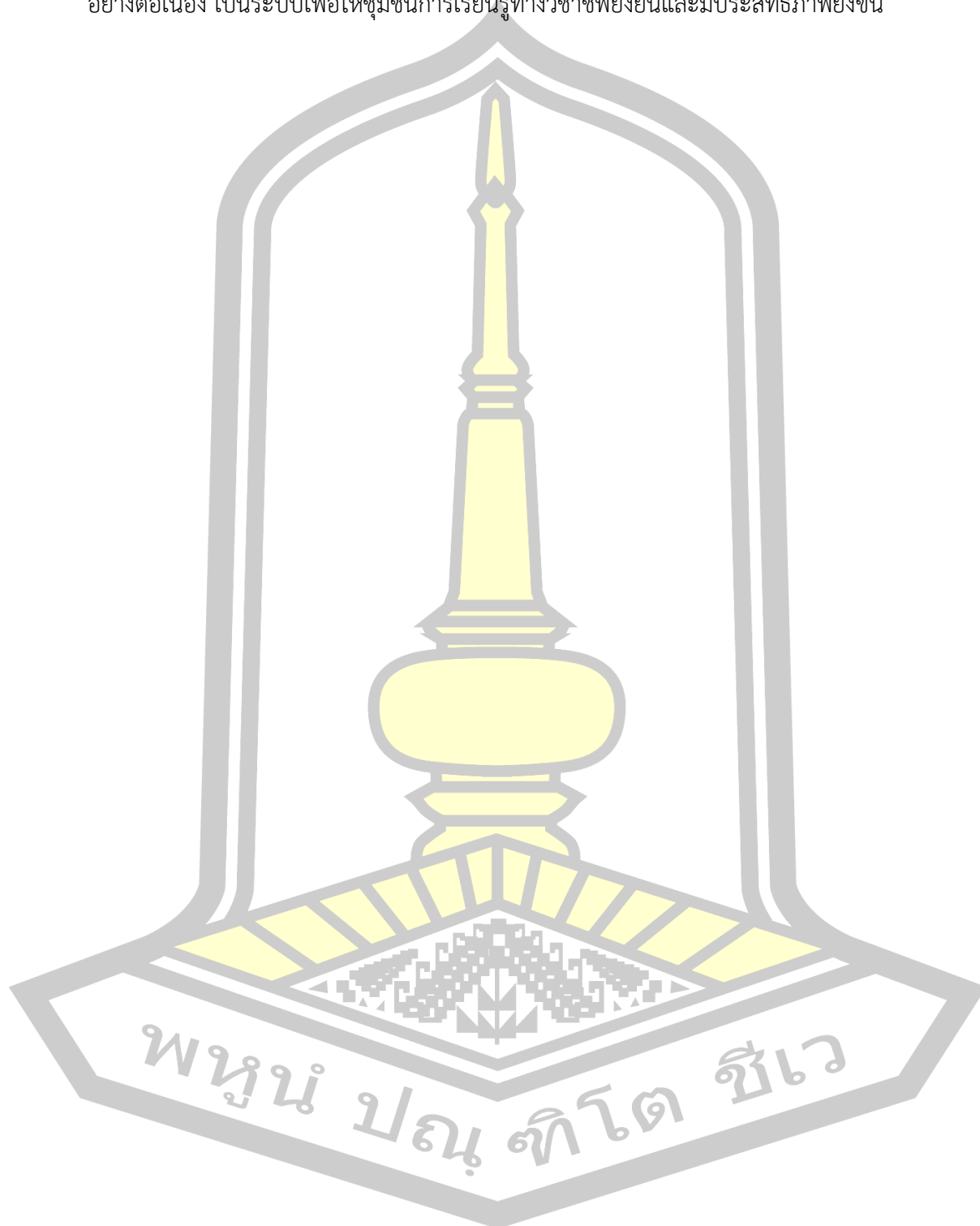
Morrow (2010) ได้ศึกษาทัศนคติของครูเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง
เป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
พบว่า ครูรับรู้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นโอกาสสำหรับความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
ประกอบด้วยองค์ประกอบการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้
อย่างความหมาย การทำงานอย่างมืออาชีพ และการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

Voelkel (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพร่วมของครูกับชุมชนแห่งการ
เรียนรู้ทางวิชาชีพของครูและผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใน Central California โดยการสัมภาษณ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งและ
การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพร่วม ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้าง
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีความมั่นคงและยั่งยืน ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าระดับชุมชนแห่ง
การเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงขึ้นไปนั้นเป็นผลมาจากประสิทธิภาพร่วมสูงขึ้นไป

Dan (2012) ได้ศึกษาผลกระทบจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครูวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนในเขต มิตเวสต์ พบว่า
ในแต่ละโรงเรียนที่มีการดำเนินการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน
ผู้ค้นพบการปฏิบัติที่ดีและไม่ดีโรงเรียนได้มีการปฏิบัติสิ่งที่ดีและไม่ดี โรงเรียนและครูเห็นความสำคัญ
ของการสร้างการเรียนรู้การสื่อสารและความร่วมมือที่ดีที่มีความแตกต่างและนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ให้ครูได้รับคำแนะนำเชิงบวกในการปฏิบัติงาน การดำเนินการสร้างชุมชนอันเป็นสิ่งช่วยให้ครู
มีการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นให้นักเรียนได้รับผลการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อ
การเรียนรู้ที่ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การส่งเสริม
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้
ประสบการณ์การทำงานร่วมกันเป็นทีม ภาวะผู้นำต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ บนพื้นฐาน
โครงสร้างวัฒนธรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูและชุมชนกัลยาณมิตร อีกทั้งเป็นการ
ปฏิรูป ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เห็นความสำคัญของการออกแบบและการจัดการเรียน
การสอนโดยมุ่งพัฒนาครูเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพส่งผลต่อ
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งควรมีการบริหารจัดการและส่งเสริม

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาให้มีความเข้มแข็งและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน
อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบเพื่อให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพยั่งยืนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย เป็น 4 ระยะ ดังนี้

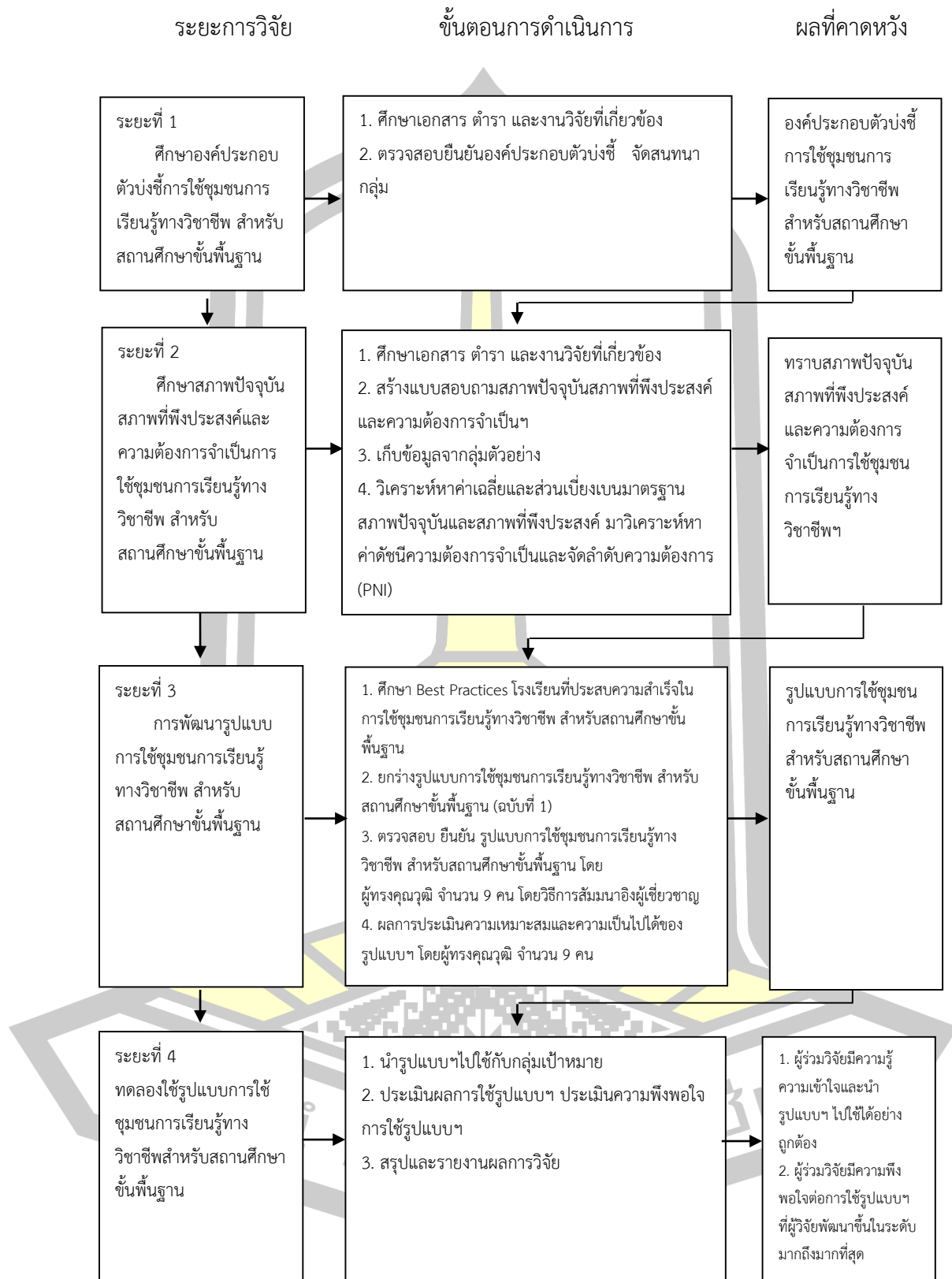
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏดังภาพประกอบ 2





ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน

1. วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสังเคราะห์วิเคราะห์องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และยกย่ององค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ตรวจสอบยืนยันและประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุง แก้ไข

2.2 ผู้วิจัยนำร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เทคนิคจัดสัมมนากลุ่ม (Focus group) เพื่อ ตรวจสอบยืนยันและ ประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบยืนยันและประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

2.1 นักบริหารการศึกษา ที่จบการศึกษาปริญญาเอก สาขาบริหารการศึกษา จำนวน 3 คน

2.2 นักบริหารสถานศึกษาที่จบการศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา/วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2.3 คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาเอก สอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีผลงานทางวิชาการหนังสือตำราและงานวิจัยที่ เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ฉินฉวีตร ปะโคทั้ง คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี

- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัยอาจารย์มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อุบลราชธานี
- 4) ดร.ศักดิ์นิพนธ์ สว่างวงศ์ อดีตศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
- 5) ดร.ไตรรัตน์ โควะสะสุ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
- 6) ดร.วันชัย บุญทอง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
- 7) นายสุภาพ วงษ์สามารถ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
- 8) นายพิสุทธิ์ แสนเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- 9) ดร.เชษฐพงศ์ สุขปาน ผู้อำนวยการโรงเรียนไร่ใต้ประชาคม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.1 ประเภทและลักษณะของเครื่องมือ
- 3.1.1 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม
- 3.1.2 แบบประเมิน
- 3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.2.1 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ตามลำดับ ดังนี้
- 3.2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
- 3.2.1.2 สร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่มการศึกษาองค์ประกอบตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3.2.1.3 นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข
- 3.2.1.4 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 3.2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 3.2.1.6 จัดพิมพ์แบบบันทึกฉบับสมบูรณ์เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2 แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

3.2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.2.2.2 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.2.3 นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.4 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม)

3.2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.2.6 จัดพิมพ์แบบบันทึกฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนักการศึกษาหลายท่าน

1.2 นำผลการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ประกอบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการวิจัย แล้วนำไปตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงของข้อคำถาม

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2,905 โรงเรียน จาก 14 เขตพื้นที่การศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน และครูโรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวน 5,810 คน ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูหัวหน้างานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน

360 คน จาก 14 เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของเคจซีเมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน

2.2.2 คำนวณหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) ให้ได้จำนวนครบตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
ผู้บริหารสถานศึกษา	2,905	180
ครู	2,905	180
รวม	5,810	360

จากนั้นทำการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 10 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่	จังหวัด	จำนวน เขตพื้นที่การศึกษา	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	
			ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	กาฬสินธุ์	3	1,060	78
2	ขอนแก่น	5	2,120	116
3	มหาสารคาม	3	1,070	80
4	ร้อยเอ็ด	3	1,560	86
รวม		61	5,810	360

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือ

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทตำแหน่ง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ข้อบังคับประกอบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.2 สร้างแบบสอบถามโดยยึดความมุ่งหมายและจากนิยามศัพท์เป็นหลัก

3.2.3 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนวงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประจําภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

2) อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหาร

การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3) ดร.ภานนท์ แส่นเภา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาหนองคาย

4) ดร.สวาสุภีพร แส่นคำ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ. กลุ่มนิเทศ ติดตาม
และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

5) ดร.อัมพร กุลาเพ็ญ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่ม
นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของ
แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96

3.2.4 นำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 นำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนและครูกับกลุ่มที่มี
ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 30 ชุด จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 15 คน ครูจำนวน
15 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินเป็นรายข้อ โดยหา
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม และนำแบบสอบถามแต่ละ
ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20–1.00 มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วย
วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนด
คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยรวมของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์
เท่ากับ 0.98

3.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

3.2.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
เพื่อนำไปส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษา
ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบ
แบบสอบถามไปให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์
แนบพร้อมซองสีน้ำตาลติดแสตมป์เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับโรงเรียนในการส่งแบบสอบถามคืน
จำนวน 60 ฉบับ และผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง จำนวน 300 ฉบับ รวม 360 ฉบับ

4.3 กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามคืน โดยทางไปรษณีย์ จำนวน 60 ฉบับ และโดยการติดตามของผู้วิจัย จำนวน 300 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืน จำนวน 360 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การจัดการระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามลำดับ ดังนี้

5.1 การจัดการระทำข้อมูล

5.1.1 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ กลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

5.1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

5.1.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนด เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.1.1.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในตอนที่ 1 มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยการคำนวณ PNI modified

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สถิติพื้นฐาน (Percentage)

5.2.1 ร้อยละ (Percentage)

5.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D)

5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 5.3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงและค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
- 5.3.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) การวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ได้นำข้อมูลผลการศึกษาศาสนาปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในระยะที่ 1 มาหาดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการความจำเป็น

ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากสถานศึกษาต้นแบบที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ในระยะที่ 1 กำหนดคุณสมบัติของโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษาโดยพิจารณาจากโรงเรียนที่ใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพัฒนาการศึกษา มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ 3 ปี ต่อเนื่อง จำนวน 6 โรงเรียน

1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยติดต่อส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอศึกษาข้อมูลโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

ในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 6 โรงเรียน

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน โดยกำหนดคุณสมบัติเป็นโรงเรียนที่ใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพัฒนาการศึกษา มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ 3 ปี ต่อเนื่อง (2560-2562) ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
2. โรงเรียนบ้านตากิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมงนครราชสีมา เขต 6
3. โรงเรียนบ้านแกนาคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
4. โรงเรียนชุมชนหนองฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
5. โรงเรียนชุมชนดงมะไฟ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. โรงเรียนบ้านทุ่งโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
2. สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระยะที่ 2)
3. นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม)
4. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำไปส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ในสถานศึกษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน
- 4.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และนัดหมายวันสัมภาษณ์
- 4.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์พร้อมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์แนวทางการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มาสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ขั้นการดำเนินการ

1. วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและหลักการในการร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้สังเคราะห์ประเด็นหลักของแนวคิดหลักการและนโยบายที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) ในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 ยกร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับที่ 1) ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบสาระของร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแนวทางเชิงโครงสร้างความคิดที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ ประกอบของการบริหารจัดการตามการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครอบคลุมภารกิจการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

ด้าน 1) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Vision and Share Values) 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) 3) ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) 4) การเรียนรู้ และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) 5) ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community) 6) ปัจจัยสนับสนุน (Supportive Structure) การบริหารตามกรอบ แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ที่กำหนด ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวางแผน ส่วนที่ 2 การดำเนินงานหรือกิจกรรม ส่วนที่ 3 การตรวจสอบ ส่วนที่ 4 พัฒนาปรับปรุง

ตอนที่ 3 ตรวจสอบยืนยันรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้เพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) โดยการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. ขั้นการดำเนินการ

นำร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบยืนยันรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกเป็นนักวิชาการด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

1. นักวิชาการบริหารการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา
- 1.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา หรือเป็นผู้บริหารสถานศึกษา
- 1.3 มีผลงานทางวิชาการหนังสือตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

2. ผู้บริหารการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา
- 2.2 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป
- 2.3 มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

3. ผู้บริหารการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา

3.2 มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี ดังนี้

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง คณะบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย อาจารย์มหาวิทยาลัย การจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อุบลราชธานี
- 4) ดร.สมหวัง พันธะลี ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1
- 5) ดร.ครรชิต วรรณชา ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด
- 6) นายสุภาพ วงษ์สามารถ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
- 7) นายพิสุทธ์ แสนเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
- 8) ดร.รณชัย ศรีสุรณูญวงศ์ ศึกษานิเทศ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
- 9) ดร.วัชรินทร์ จำปาทิพย์ ข้าราชการบำนาญ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจันทร์เบกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือ

ร่างรูปแบบฯ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 แบบบันทึกการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ตามลำดับ ดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.2.1.2 สร้างแบบบันทึกจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)

3.2.1.3 นำเครื่องมือที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม
ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม)

3.2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.5 จัดพิมพ์แบบบันทึกฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการ

เก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

2. ผู้วิจัยดำเนินการ การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน มีขั้นตอนในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

(Connoisseurship)

2.2 สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (ยกร่างรูปแบบ

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับที่ 1)

2.3 กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ รายละเอียดตามตอนที่ 3 ข้อ 3

2.4 จัดเตรียมนัดหมายการสนทนา

2.5 ดำเนินการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ร่วมสัมมนา

2.6 จัดข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์ โดยผู้วิจัย และมีผู้ให้บริการทั่วไป

ทำหน้าที่บริการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญดำเนินไปอย่างราบรื่น

2.7 วิเคราะห์สรุปรายงานข้อมูล ข้อเท็จจริง จากการสัมมนาอิง

ผู้เชี่ยวชาญ ได้รูปแบบฉบับปรับปรุง

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

5. การจัดการกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

(Connoisseurship) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตามลำดับ ดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

นำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ฉบับปรับปรุง) ให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 4 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือ

แบบประเมินรูปแบบฯ

3.2 การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบประเมินรูปแบบฯ

3.2.2 สร้างแบบประเมินรูปแบบฯ

3.2.3 นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบ

3.2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 ได้แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการ การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

4.3 ผู้วิจัยนำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และแบบประเมินรูปแบบฯ มาดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 ฉบับ แล้วนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินฯ ความเหมาะสมความเป็นไปได้ ในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปล ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ขั้นตอนการดำเนินการ

จากการดำเนินงานในระยะที่ 3 ได้รูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นรูปเล่ม ผู้วิจัยนำไปทดลอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 1 ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน คัดเลือกโรงเรียนที่ สมัครใจจำนวน 14 โรงเรียน 14 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) คือ ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เครื่องมือ

3.1.1 รูปแบบ และคู่มือการใช้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

3.1.2 แบบทดสอบวัดความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

3.1.3 แบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.1.4 แบบประเมินความพึงพอใจ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.2.1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้
ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบก่อน-หลังการพัฒนา
เป็นชุดเดียวกันแต่สลับข้อคำถาม

3.2.1.3 เสนอแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ
แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.1.4 นำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับการแก้ไขเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) โดยหาค่า
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Item-Objective Congruence)
ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.96

3.2.2 แบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบประเมิน

3.2.2.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.2.3 เสนอแบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.4 นำแบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับการแก้ไข เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) ตรวจสอบความตรงตามเชิงเนื้อหาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อแล้ว พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.69-1.00

3.2.2.5 จัดทำแบบประเมินความสามารถในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ประเมินในขั้นตอนต่อไป

3.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบประเมิน

3.2.3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.3.3 เสนอแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับการแก้ไข เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) ตรวจสอบความตรงตามเชิงเนื้อหาจากค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อแล้ว พิจารณาเลือกข้อคำถาม ที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00

3.2.3.5 จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ประเมินในขั้นตอนต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามถึงโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปทดสอบผู้เข้ารับการพัฒนาก่อนการพัฒนาในวันปฐมนิเทศ และหลังการพัฒนาทดสอบพร้อมกันหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการใช้รูปแบบฯ ภายใน 2 สัปดาห์ ตามวัน เวลา ที่นัดหมายกับผู้เข้ารับการพัฒนา

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินก่อนการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยรับแบบประเมิน ก่อนการใช้รูปแบบกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์ ด้วยตนเอง ตามวัน เวลา ที่นัดหมายกับกลุ่มตัวอย่าง

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินหลังการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยรับแบบประเมิน หลังการใช้รูปแบบคืน หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการใช้รูปแบบภายใน 2 สัปดาห์ด้วยตนเอง ตามวัน เวลาที่นัดหมายกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตรวจสอบและคัดแยกแบบประเมินที่สมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบประเมินไปจัดกระทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.1 แบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้จาก 5.1 ทั้งผลการทดสอบก่อนพัฒนา และหลังพัฒนา มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบแตกต่างโดยวิธีทางสถิติ (T-test)

5.1.2 แบบประเมิน นำข้อมูลที่ได้จาก 5.1 จากแบบประเมินทุกฉบับมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ดังนี้

5.1.2.1 แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบข้อมูล สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ

2) ข้อมูลจากผลการตอบแบบประเมินรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามเกณฑ์ ความเหมาะสม ออกเป็นช่วง ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ๑ ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีวะ ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 มีหมายถึง มีความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีวะ ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพฯ ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความรู้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพฯ ระดับน้อยที่สุด

5.1.2.2 แบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพฯ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการหาค่าความถี่
และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการประเมินความพึงพอใจรูปแบบการใช้ชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพฯ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตามเกณฑ์ความเหมาะสม ออกเป็นช่วง ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3. 50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2. 50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

5.2.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1.1 ค่าความเที่ยงของเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามกับ
จุดมุ่งหมายโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย

R แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) การคำนวณจะใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy})
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อ กับคะแนนรวม
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมที่ทำค่าอำนาจจำแนก
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
	N	แทน	จำนวนทั้งหมดของแบบสอบถาม
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณคะแนนที่ทำค่าอำนาจจำแนก
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนน แต่ละข้อ
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนรวม

5.2.1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

5.2.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

5.2.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

5.2.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

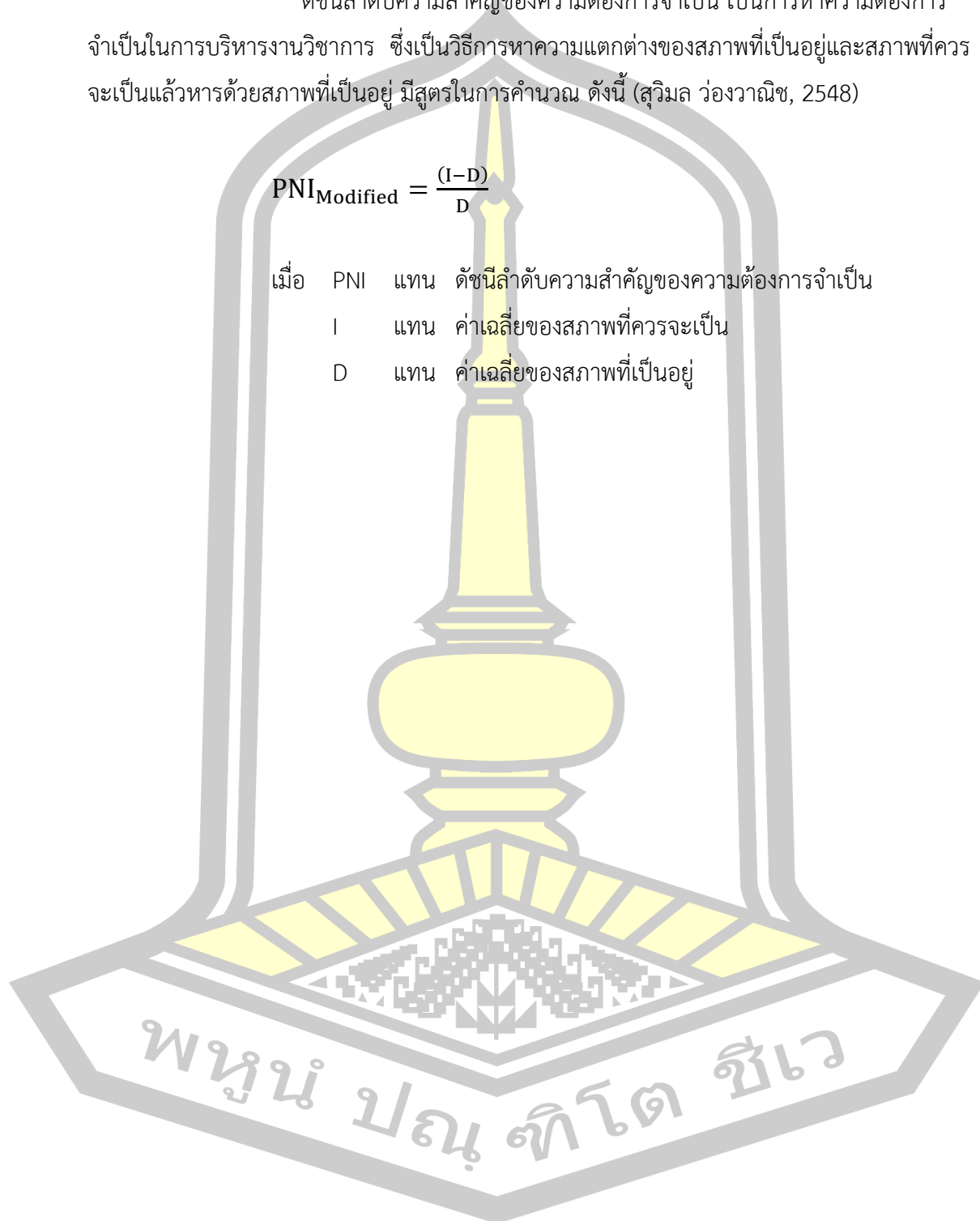
เมื่อ	S. D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

5.3 สถิติที่ใช้ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการหาความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นแล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2548)

$$PNI_{\text{Modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
 D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
I	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
PNI_{modified}	แทน	ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเป็น 4 ระยะ ตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 3 การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาของค้ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 ผลการศึกษาของค้ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการศึกษาของค้ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากการ
สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1. ด้านวิสัยทัศน์และ ค่านิยมร่วม	1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพและทิศทาง ความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน
	1.2 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
	1.3 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานร่วมกัน
	1.4 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจ เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	2.1 ดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
	2.2 คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน
	2.3 ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ประเมินร่วมกันและรับผิดชอบ ร่วมกัน
	2.4 เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน
	2.5 มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน

ตาราง 11 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	3.1 ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม
	3.2 มีการแบ่งปันอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน
	3.3 มอบอำนาจหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
	3.4 ยกย่อง ยอมรับ และส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำร่วมกัน
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.1 การเรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
	4.2 ร่วมคิด ร่วมทำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี
	4.3 พัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกัน ผ่านประสบการณ์ตรง
	4.4 สนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	5.1 อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผย บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน
	5.2 มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน
	5.3 มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต
	5.4 การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
	5.5 การเปลี่ยนจากความขัดแย้งมาสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	6.1 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ

ตาราง 11 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
	6.2 ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
	6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน
	6.4 สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

1.2 ผลการตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน วันที่ 23 พฤษภาคม 2563 ณ อาคาร 32 ห้อง 32.401 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงบทสรุปความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มคำว่า “มองเห็นภาพอนาคต...”	1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
1.2 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เป็นข้อ 1.3	1.2 มีพันธกิจการทำงาน ร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์
1.3 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพในการปฏิบัติงาน ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนคำว่า “เชิงอุดมการณ์” เป็น “เชิงรูปธรรม” และให้เป็นข้อ 1.4	1.3 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
1.4 มีพันธกิจการทำงาน ร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ “และสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์” และให้เป็นข้อ 1.2	1.4 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงาน ร่วมกัน
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
2.1 ดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนข้อความ และให้เป็นข้อ 2.2	2.1 วางแผนร่วมกัน
2.2 คิดร่วมกัน วางแผน ร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนข้อความ และให้เป็นข้อ 2.1	2.2 ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
2.3 ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจ ร่วมกัน ประเมินร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดข้อความ “ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจ ร่วมกัน” ออก และให้เป็นข้อ 2.4	2.3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน
2.4 เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ และให้เป็นข้อ 2.3	2.4 ประเมินและรับผิดชอบต่อ ร่วมกัน

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
2.5 มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบ กัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือ เกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มคำว่า “มุ่งเน้นค่านิยม...” และให้ยก ไปไว้ในด้านที่ 5 ข้อ 5.5	
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
3.1 ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิด การนำร่วม	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
3.2 มีการแบ่งปันอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนจาก คำว่า “แบ่งปันอำนาจ” เป็น “กระจายอำนาจ”	3.1 มีการกระจายอำนาจ หรือ การมีภาวะผู้นำร่วมกัน
3.3 มอบอำนาจหรือมีส่วน ร่วมในการตัดสินใจ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ปรับ ข้อความ	3.2 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลัง อำนาจ
3.4 ยกย่อง ยอมรับ และ ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนจาก คำว่า “ยกย่อง ยอมรับ” เป็น “มีส่วนร่วมเสริมสร้าง แรงจูงใจ” และให้แยกเป็นข้อ 3.4 ส่วนข้อความ “ส่งเสริม การพัฒนาภาวะผู้นำ” เสนอให้ แยกเป็นข้อ 3.5	3.3 มีส่วนร่วมเสริมสร้าง แรงจูงใจ 3.4 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะ ผู้นำ
4. ด้านการเรียนรู้และการ พัฒนาวิชาชีพ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
4.1 การเรียนรู้ร่วมกันกับทีม เรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิต วิญญาณความเป็นครู	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและ ปรับข้อความ	4.1 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน
4.2 ร่วมคิด ร่วมทำและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติ ที่ดี	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและ ปรับข้อความ	4.2 มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
4.3 พัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกันผ่านประสบการณ์ตรง	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและปรับข้อความ	4.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ
4.4 สนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	-ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและปรับข้อความ ให้เป็นข้อ 4.5 -ข้อ 4.4 ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มตัวบ่งชี้ “มีจิตวิญญาณของความเป็นครู”	4.4 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู 4.5 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
5.1 อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผย บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและปรับข้อความ	5.1 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย
5.2 มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและเพิ่มข้อความ “ความคิดเชิงบวก”	5.2 มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก
5.3 มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดคำว่า “จริยธรรม” ออก และเพิ่มข้อความ “การดำรงชีวิตร่วมกัน”	5.3 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
5.4 การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและปรับข้อความ	5.4 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
5.5 การเปลี่ยนจากความขัดแย้งไปสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้นำข้อ 2.5 มาเป็นข้อ 5.5	5.5 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน
6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เปลี่ยนข้อความเป็น “ด้านปัจจัยสนับสนุน”	6. ด้านปัจจัยสนับสนุน
6.1 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
6.2 ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดและปรับข้อความ	6.2 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

ตาราง 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	แก้ไขเป็น
6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” ต่อท้ายข้อความ	6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
6.4 สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้แยก -6.4 สื่อสารด้วยใจ -6.5 มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ	6.4 สื่อสารด้วยใจ
		6.5 มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

จากตาราง 12 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่ม สรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม จากเดิมมี 4 ตัวบ่งชี้ ให้คงไว้ทุกตัวบ่งชี้ และมีการปรับแก้ข้อความบางข้อ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ จากเดิมมี 5 ตัวบ่งชี้ ตัดออก 1 ตัวบ่งชี้ คงเหลือ 4 ตัวบ่งชี้ ด้านภาวะผู้นำร่วม จากเดิม 4 ตัวบ่งชี้ มีการตัดออกและเพิ่มอีก 1 ตัวบ่งชี้ คงเหลือ 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ จากเดิมมี 4 ตัวบ่งชี้ เพิ่มอีก 1 ตัวบ่งชี้ รวมเป็น 5 ตัวบ่งชี้ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร จากเดิมมี 5 ตัวบ่งชี้ ตัดออกและเพิ่ม 1 ตัวบ่งชี้ คงเหลือ 5 ตัวบ่งชี้ และด้านโครงสร้างสนับสนุน ให้เปลี่ยนเป็นด้านปัจจัยสนับสนุน จากเดิมมี 4 ตัวบ่งชี้ เพิ่มอีก 1 ตัวบ่งชี้ รวมเป็น 5 ตัวบ่งชี้ ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงการศึกษาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1. ด้านวิสัยทัศน์และ ค่านิยมร่วม	1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทาง ความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน
	1.2 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการ เรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
	1.3 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
	1.4 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการ ปฏิบัติงานร่วมกัน
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วม ใจ	2.1 วางแผนร่วมกัน
	2.2 ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้ เป้าหมายเดียวกัน
	2.3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการ ความรู้ร่วมกัน
	2.4 ประเมินและรับผิดชอบร่วมกัน
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	3.1 มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน
	3.2 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ
	3.3 มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจ
	3.4 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ
4. ด้านการเรียนรู้และ การพัฒนา วิชาชีพ	4.1 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน
	4.2 มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ
	4.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ
	4.4 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู
	4.5 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน
5. ด้านชุมชน กัลยาณมิตร	5.1 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย
	5.2 มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก

ตาราง 13 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
	5.3 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน
	5.4 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
	5.5 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูลดูแลซึ่งกันและกัน
6. ด้านปัจจัยสนับสนุน	6.1 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
	6.2 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
	6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
	6.4 สื่อสารด้วยใจ
	6.5 มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

จากตาราง 13 สรุปได้ว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ มี 5 ตัวบ่งชี้ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 ตัวบ่งชี้ และด้านปัจจัยสนับสนุน มี 5 ตัวบ่งชี้ รวมมี 6 ด้าน 27 ตัวบ่งชี้

1.2 การวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม			
1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน	4.78	0.44	มากที่สุด
1.2 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์	4.67	0.50	มากที่สุด
1.3 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.56	0.53	มากที่สุด
1.4 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.44	0.53	มาก
รวม	4.61	0.50	มากที่สุด
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ			
2.1 วางแผนร่วมกัน	4.56	0.53	มากที่สุด
2.2 ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน	4.89	0.33	มากที่สุด
2.3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน	4.44	0.53	มาก
2.4 ประเมินและรับผิชอบร่วมกัน	4.67	0.50	มากที่สุด
รวม	4.64	0.47	มากที่สุด
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม			
3.1 มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน	4.67	0.50	มากที่สุด
3.2 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ	4.56	0.53	มากที่สุด
3.3 มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจ	4.44	0.53	มาก
3.4 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ	4.33	0.50	มาก
รวม	4.50	0.51	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ			
4.1 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน	4.67	0.50	มากที่สุด
4.2 มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ	4.78	0.44	มากที่สุด
4.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ	4.89	0.33	มากที่สุด
4.4 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู	4.33	0.50	มาก
4.5 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.44	0.53	มาก
รวม	4.62	0.46	มากที่สุด
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร			
5.1 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย	4.78	0.44	มากที่สุด
5.2 มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก	4.78	0.44	มากที่สุด
5.3 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน	4.89	0.33	มากที่สุด
5.4 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็น บรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว	4.44	0.53	มาก
5.5 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการ ช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน	4.67	0.50	มากที่สุด
รวม	4.71	0.45	มากที่สุด
6. ด้านปัจจัยสนับสนุน			
6.1 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรม แบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	4.78	0.44	มากที่สุด
6.2 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานใน สถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก	4.78	0.44	มากที่สุด
6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบท ของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6.4 สื่อสารด้วยใจ	4.56	0.53	มากที่สุด
6.5 มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ	4.67	0.50	มากที่สุด
รวม	4.73	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.64	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านปัจจัยสนับสนุน ($\bar{X} = 4.73$) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\bar{X} = 4.71$) ด้านภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X} = 4.50$) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X} = 4.64$) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.62$) และด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.61$)

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปრაกฏดังตาราง 15-22

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 15 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	180	50.00
2. ครู	180	50.00
รวม	360	100.00

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูโดยแยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และครู จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมรายด้าน

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	2.97	0.83	ปานกลาง	4.70	0.41	มากที่สุด	0.52	2
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	2.90	0.92	ปานกลาง	4.65	0.44	มากที่สุด	0.60	1
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	3.09	0.88	ปานกลาง	4.58	0.48	มากที่สุด	0.48	3
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.05	0.74	มาก	4.66	0.45	มากที่สุด	0.15	5
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	4.29	0.56	มาก	4.72	0.42	มากที่สุด	0.10	6
6. ด้านปัจจัยสนับสนุน	3.63	0.66	มาก	4.69	0.43	มากที่สุด	0.29	4
โดยรวม	3.49	0.76	ปานกลาง	4.67	0.44	มากที่สุด		

จากตาราง 16 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\bar{X} = 4.29$) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.05$) และด้านปัจจัยสนับสนุน ($\bar{X} = 3.63$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X} = 3.09$) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 2.97$) และด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X} = 2.90$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ

มากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($\bar{X} = 4.72$) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.70$) ด้านปัจจัยสนับสนุน ($\bar{X} = 4.69$) ด้านการเรียนรู้ และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.66$) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($\bar{X} = 4.65$) และด้านภาวะผู้นำร่วม ($\bar{X} = 4.58$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.60$) ลำดับที่ 2 ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) ลำดับที่ 3 ด้านภาวะผู้นำร่วม ($PNI_{\text{modified}} = 0.48$) ลำดับที่ 4 ด้านปัจจัยสนับสนุน ($PNI_{\text{modified}} = 0.29$) ลำดับที่ 5 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) และลำดับที่ 6 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.10$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

ด้านวิสัยทัศน์และ ค่านิยมร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
1. มีส่วนร่วมในการกำหนด วิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคต และทิศทางความสำเร็จร่วมกัน อย่างชัดเจน	2.40	0.75	น้อย	4.87	0.33	มากที่สุด	1.03	1
2. มีพันธกิจการทำงานร่วมกัน ด้วยความหวังและความเต็มใจ เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	3.49	0.75	ปานกลาง	4.82	0.38	มากที่สุด	0.38	3
3. มีเป้าหมายความสำเร็จที่ สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.55	0.83	มาก	4.74	0.44	มากที่สุด	0.34	4

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้านวิสัยทัศน์และ ค่านิยมร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
4. ตระหนักถึงคุณค่าของ ความสำเร็จเชิงรูปธรรมทาง วิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน	2.43	0.96	น้อย	4.37	0.48	มากที่สุด	0.80	2
โดยรวม	2.97	0.83	ปานกลาง	4.70	0.41	มากที่สุด		

จากตาราง 17 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) พิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ เป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผล
ได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.55$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่
มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับ
วิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.49$) และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
ได้แก่ ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน ($\bar{X} = 2.43$)
และมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่าง
ชัดเจน ($\bar{X} = 2.40$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) มีสภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีส่วนร่วมในการกำหนด
วิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.87$) มีพันธกิจ
การทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
($\bar{X} = 4.82$) มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
($\bar{X} = 4.74$) และตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน
($\bar{X} = 4.37$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมาก
ไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทาง

ความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน ($PNI_{\text{modified}} = 1.03$) ลำดับที่ 2 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.80$) ลำดับที่ 3 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.38$) และลำดับที่ 4 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.34$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ

ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. มีการวางแผนร่วมกัน	3.52	0.84	มาก	4.85	0.36	มากที่สุด	0.38	4
2. ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน	2.42	0.97	น้อย	4.41	0.49	มาก	0.82	1
3. ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน	2.98	0.99	ปานกลาง	4.54	0.50	มากที่สุด	0.52	3
4. ประเมินผลและรับผิชอบร่วมกัน	2.67	0.88	ปานกลาง	4.80	0.40	มากที่สุด	0.80	2
โดยรวม	2.90	0.92	ปานกลาง	4.65	0.44	มากที่สุด		

จากตาราง 18 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มีการวางแผนร่วมกัน ($\bar{X} = 3.52$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกันมี ($\bar{X} = 2.98$) และประเมินผลและรับผิชอบร่วมกัน ($\bar{X} = 2.67$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ได้แก่ ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน ($\bar{X} = 2.42$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการวางแผนร่วมกัน ($\bar{X} = 4.85$) ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน ($\bar{X} = 4.80$) ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.54$) และดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน ($\bar{X} = 4.41$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.82$) ลำดับที่ 2 ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.80$) ลำดับที่ 3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) และลำดับที่ 4 มีการวางแผนร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.38$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม

ด้านภาวะผู้นำร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. มีการกระจายอำนาจ หรือ การมีภาวะผู้นำร่วมกัน	2.81	0.95	ปานกลาง	4.66	0.47	มากที่สุด	0.66	2
2. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ	2.47	0.69	น้อย	4.67	0.47	มากที่สุด	0.89	1
3. มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจ	3.37	0.92	ปานกลาง	4.36	0.48	มาก	0.30	3
4. ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ	3.72	0.95	มาก	4.61	0.49	มากที่สุด	0.24	4
โดยรวม	3.09	0.88	ปานกลาง	4.58	0.48	มากที่สุด		

จากตาราง 19 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) พิจารณาเป็นรายข้อ
 พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 3.72$)
 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีส่วนร่วม
 เสริมสร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 3.37$) และมีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน ($\bar{X} = 2.81$)
 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ได้แก่ มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ ($\bar{X} = 2.81$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ด้านภาวะผู้นำร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ
 มากที่สุด 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ
 ($\bar{X} = 4.67$) มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน ($\bar{X} = 4.66$) และส่งเสริมการพัฒนา
 ภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.61$) และมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มีส่วนร่วมเสริมสร้าง
 แรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.36$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย
 ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.89$) ลำดับที่ 2 มีการกระจาย
 อำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.66$) ลำดับที่ 3 มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจ
 ($PNI_{\text{modified}} = 0.30$) และลำดับที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.24$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ
 จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

ด้านการเรียนรู้และ การพัฒนาวิชาชีพ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
1. สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน	3.68	0.99	มาก	4.71	0.46	มากที่สุด	0.28	1
2. มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ	3.86	0.82	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด	0.23	2
3. แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิด สมรรถนะ	3.78	0.91	มาก	4.43	0.50	มาก	0.17	3

ตาราง 20 (ต่อ)

ด้านการเรียนรู้และ การพัฒนาวิชาชีพ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
4. มีจิตวิญญาณของความเป็นครู	4.56	0.50	มากที่สุด	4.85	0.36	มากที่สุด	0.06	4
5. สะท้อนผลการปฏิบัติงาน ร่วมกัน	4.36	0.48	มาก	4.56	0.50	มากที่สุด	0.05	5
โดยรวม	4.05	0.74	มาก	4.66	0.45	มากที่สุด		

จากตาราง 20 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$)
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ มีจิตวิญญาณของ
ความเป็นครู ($\bar{X} = 4.56$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
ได้แก่ สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.36$) มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ ($\bar{X} = 3.86$)
แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ ($\bar{X} = 3.78$) และสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 3.68$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) มีสภาพที่
พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีจิตวิญญาณของ
ความเป็นครู ($\bar{X} = 4.85$) มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ ($\bar{X} = 4.73$) สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.71$)
และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.56$) และมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ
ได้แก่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ ($\bar{X} = 4.43$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ เรียงลำดับความต้องการจำเป็น
จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.28$) ลำดับที่ 2
มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.23$) ลำดับที่ 3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ
($PNI_{\text{modified}} = 0.17$) ลำดับที่ 4 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ($PNI_{\text{modified}} = 0.06$)
และลำดับที่ 5 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.05$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ
จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

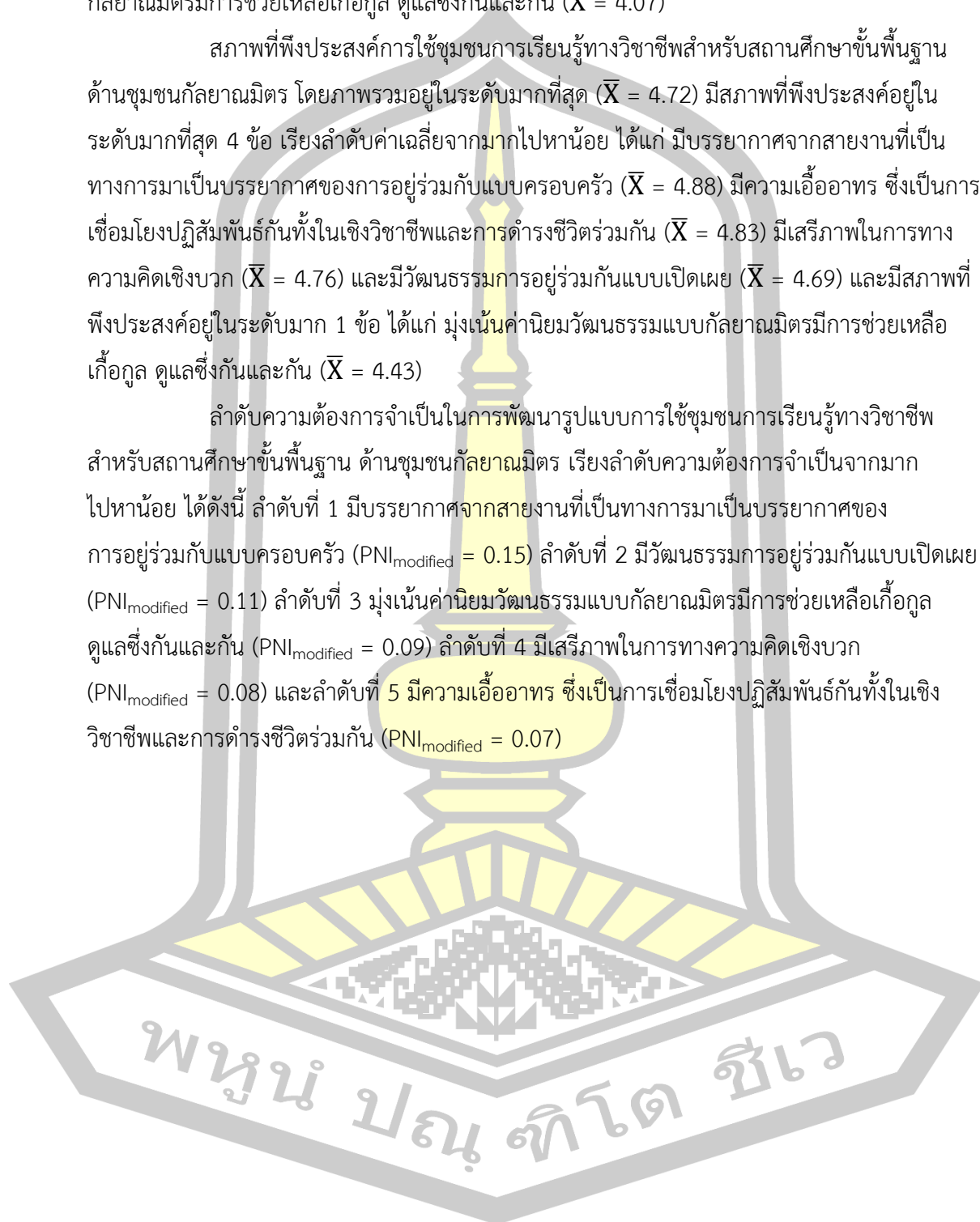
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย	4.22	0.65	มาก	4.69	0.46	มากที่สุด	0.11	2
2. มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก	4.39	0.49	มาก	4.76	0.43	มากที่สุด	0.08	4
3. มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน	4.51	0.50	มากที่สุด	4.83	0.38	มาก	0.07	5
4. มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว	4.26	0.62	มาก	4.88	0.33	มากที่สุด	0.15	1
5. มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน	4.07	0.55	มาก	4.43	0.50	มาก	0.09	3
โดยรวม	4.29	0.56	มาก	4.72	0.42	มากที่สุด		

จากตาราง 21 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน ($\bar{X} = 4.51$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก ($\bar{X} = 4.39$) มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว

($\bar{X} = 4.26$) มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย ($\bar{X} = 4.22$) และมุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.07$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว ($\bar{X} = 4.88$) มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน ($\bar{X} = 4.83$) มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก ($\bar{X} = 4.76$) และมีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย ($\bar{X} = 4.69$) และมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.43$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว ($PNI_{\text{modified}} = 0.15$) ลำดับที่ 2 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย ($PNI_{\text{modified}} = 0.11$) ลำดับที่ 3 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.09$) ลำดับที่ 4 มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก ($PNI_{\text{modified}} = 0.08$) และลำดับที่ 5 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.07$)



ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการ
จำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านปัจจัยสนับสนุน

ด้านปัจจัยสนับสนุน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	4.08	0.27	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด	0.12	5
2. มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก	3.83	0.80	มาก	4.88	0.32	มากที่สุด	0.27	4
3. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาด ชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้	3.39	0.98	ปานกลาง	4.87	0.34	มาก	0.43	1
4. สื่อสารด้วยใจ	3.47	0.63	ปานกลาง	4.54	0.50	มากที่สุด	0.31	3
5. มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ	3.40	0.61	ปานกลาง	4.59	0.49	มากที่สุด	0.35	2
โดยรวม	3.63	0.66	มาก	4.69	0.43	มากที่สุด		

จากตาราง 22 พบว่า สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ได้แก่ สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.08$)

และมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.83$) มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สื่อสารด้วยใจ ($\bar{X} = 3.47$) มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.40$) และจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.39$)

สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.88$) จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.87$) มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.59$) สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.55$) และสื่อสารด้วยใจ ($\bar{X} = 4.54$)

ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.43$) ลำดับที่ 2 มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.35$) ลำดับที่ 3 สื่อสารด้วยใจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.31$) ลำดับที่ 4 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก ($PNI_{\text{modified}} = 0.27$) และ ลำดับที่ 5 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.12$)

ระยะที่ 3 การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี

(Best Practices)

จากผลการศึกษาค่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ซึ่งเรียงจากด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านปัจจัยสนับสนุน 5) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 6) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ผู้วิจัยได้นำทั้ง 4 ด้าน ไปสร้างแบบสัมภาษณ์โดยเรียงตามลำดับความสำคัญจำเป็นตามลำดับ เพื่อใช้ศึกษาแนวทาง การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน O-NET ในภาพรวมเพิ่มขึ้นติดต่อกันอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา (2560-2562) จำนวน 6 โรงเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสรุปแนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
2. โรงเรียนบ้านตากิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมจันทบุรี เขต 6
3. โรงเรียนบ้านแกนาคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
4. โรงเรียนชุมชนหนองฮี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
5. โรงเรียนชุมชนดงมะไฟ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. โรงเรียนบ้านทุ่งโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

ผู้วิจัยสรุปแนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ ได้ดังนี้

1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

โรงเรียนที่ 1

“...กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...ยึดมั่นในระบบทีม...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเป็นทีม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

ของแต่ละคน...”

“...แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จ

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ดำเนินกิจกรรมตามแผนและสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 4

“...มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ทุกคนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 5

“...ร่วมประเมินกิจกรรม ก่อนดำเนินกิจกรรม ขณะดำเนินกิจกรรม และหลังดำเนินกิจกรรม เพื่อติดตามความคืบหน้าและความสำเร็จ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 6

“...ทุกคนร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินงานกิจกรรมร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน
อย่างต่อเนื่อง...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

ตาราง 23 สัเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผนกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน	12
2. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเป็นทีม	8
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนและสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์	6
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน	10
5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	7
6. ร่วมประเมินกิจกรรม ก่อนดำเนินการ ขณะดำเนินการ และหลัง ดำเนินการ เพื่อติดตามความคืบหน้าและความสำเร็จ	6
7. กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน	8
8. ทุกคนร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินงานร่วมกัน	10
9. นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	7

จากตาราง 23 พบว่า ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผนกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน
2. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเป็นทีม
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนและสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน
5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

6. ร่วมประเมินกิจกรรม ก่อนดำเนินกิจกรรม ขณะดำเนินกิจกรรม และหลังดำเนินกิจกรรม เพื่อติดตามความคืบหน้าและความสำเร็จ

7. กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน

8. ทุกคนร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

9. นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

โรงเรียนที่ 1

“...มีการวางแผนภาพอนาคตร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ทุกคนมีส่วนร่วมกำหนดทิศทางความสำเร็จ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์บนพื้นฐานความเป็นไปได้...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...เป้าหมายความสำเร็จเกิดจากการตกผลึกทางความคิดของทุกคน

ในองค์กร...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...มีพันธกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนเพื่อนักเรียน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...กำหนดวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

พูน บอดี้โต ช่าง

โรงเรียนที่ 4

“...มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของ
ผู้เรียนในครั้งต่อไป...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 5

“...กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...กำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 6

“...ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบ วิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของ
เป้าหมาย...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมกันยกระดับวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทาย...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

พูน ปณ ทัโต ชีเว

ตาราง 24 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. มีการวางแผนภาพอนาคตร่วมกันบนพื้นฐานความเป็นไปได้	8
2. กำหนดวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	10
3. มีพันธกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนเพื่อนักเรียน	7
4. มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน	9
5. นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป	6
6. ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบ วิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย	6
7. กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน	7

จากตาราง 24 พบว่า ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. มีการวางแผนภาพอนาคตร่วมกันบนพื้นฐานความเป็นไปได้
2. กำหนดวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
3. มีพันธกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนเพื่อนักเรียน
4. มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน
5. นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมากำหนดวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ของผู้เรียนในครั้งต่อไป
6. ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบ วิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย
7. กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม

โรงเรียนที่ 1

“...มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ทุกคนมีส่วนร่วมในตัดสินใจ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีการกระจายอำนาจตามสายงาน...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 4

“...สนับสนุนให้สมาชิกมีภาวะผู้นำอย่างสร้างสรรค์...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ติดตามและให้ความร่วมมือหัวหน้าหรือผู้นำเป็นอย่างดีตามบทบาทหน้าที่...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 5

“...เสริมสร้างแรงจูงใจทางบวกตามความเหมาะสม...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)



โรงเรียนที่ 6

“...กระจายอำนาจและรับผิดชอบร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

ตาราง 25 สัเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านภาวะผู้นำร่วม

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์	10
2. ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน	7
3. วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม	8
4. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์	9
5. สนับสนุนให้สมาชิกมีภาวะผู้นำอย่างสร้างสรรค์	7
6. ติดตามและให้ความร่วมมือหัวหน้าหรือผู้นำเป็นอย่างดีตามบทบาทหน้าที่	7
7. เสริมสร้างแรงจูงใจทางบวกตามความเหมาะสม	6
8. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ	7
9. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์	9

จากตาราง 25 พบว่า ด้านภาวะผู้นำร่วม แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์
2. ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน
3. วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม
4. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์
5. สนับสนุนให้สมาชิกมีภาวะผู้นำอย่างสร้างสรรค์
6. ติดตามและให้ความร่วมมือหัวหน้าหรือผู้นำเป็นอย่างดีตามบทบาทหน้าที่
7. เสริมสร้างแรงจูงใจทางบวกตามความเหมาะสม

8. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ

9. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์

4. ด้านปัจจัยสนับสนุน

โรงเรียนที่ 1

“...วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...อำนวยความสะดวกการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัย...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่างสม่ำเสมอ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

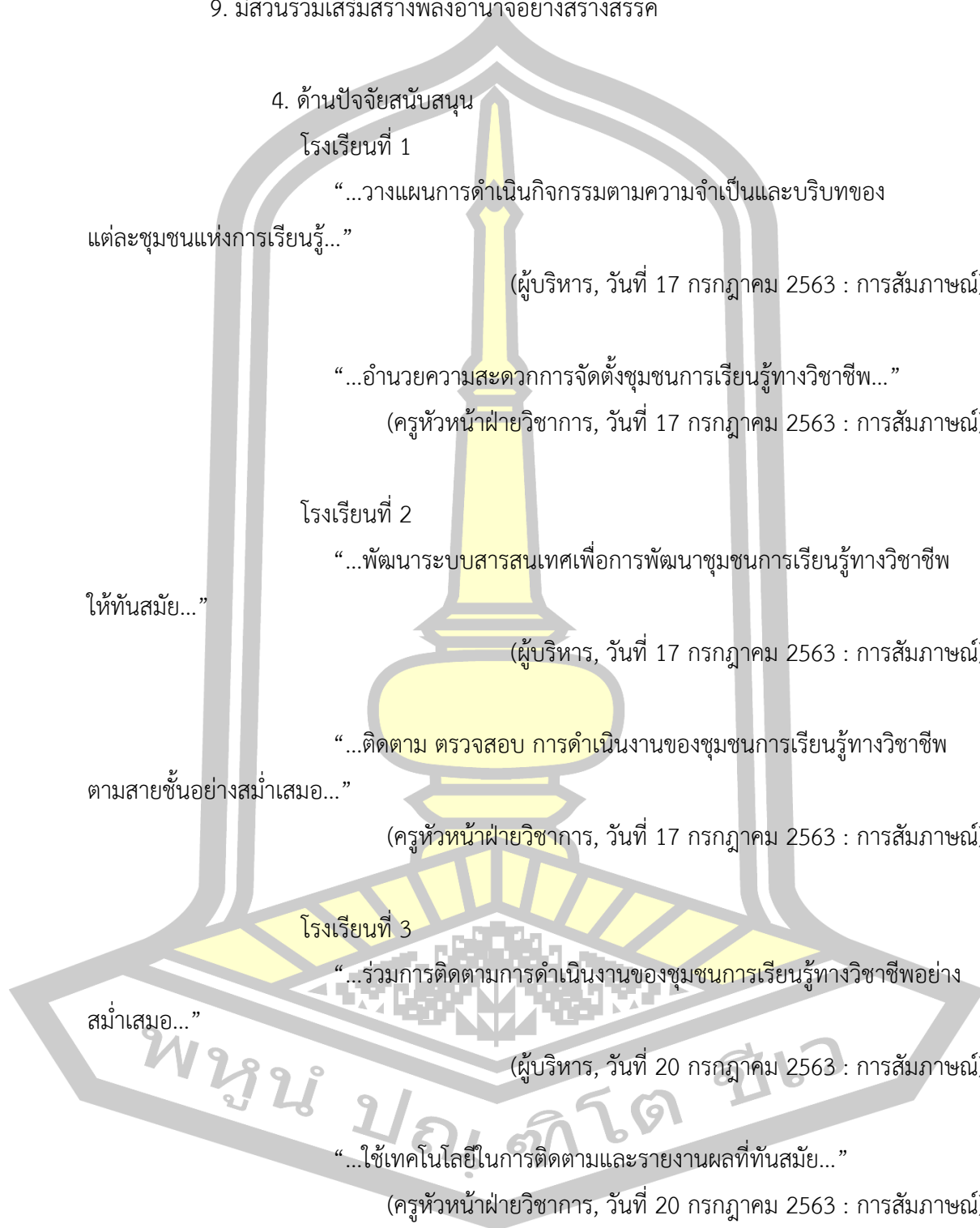
โรงเรียนที่ 3

“...ร่วมการติดตามการดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ใช้เทคโนโลยีในการติดตามและรายงานผลที่ทันสมัย...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)



โรงเรียนที่ 4

“...พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ประสานงานด้วยความเต็มใจ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 5

ทางวิชาชีพ...”

“...สนับสนุนการจัดตั้งและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...นำเทคโนโลยีมาบูรณาการร่วม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 6

“...อำนวยความสะดวกกิจกรรมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...สร้างขวัญกำลังใจในการดำเนินกิจกรรม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

พูน ปณ ทัโต ชีเว

ตาราง 26 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านปัจจัยสนับสนุน

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน แห่งการเรียนรู้	10
2. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกการจัดตั้งและการคงอยู่ของชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	10
3. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้ทันสมัย	7
4. ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตาม สายชั้นอย่างสม่ำเสมอ	9
5. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	12
6. ประสานงานด้วยความเต็มใจ	11
7. อำนวยความสะดวกกิจกรรมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	12
8. สร้างขวัญกำลังใจในการดำเนินกิจกรรม	8

จากตาราง 26 พบว่า ด้านปัจจัยสนับสนุน แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการ
เรียนรู้
2. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกการจัดตั้งและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพ
3. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ให้ทันสมัย
4. ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้น
อย่างสม่ำเสมอ
5. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
6. ประสานงานด้วยความเต็มใจ
7. อำนวยความสะดวกกิจกรรมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

8. สร้างขวัญกำลังใจในการดำเนินกิจกรรม

5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

โรงเรียนที่ 1

“...วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...กำหนดกิจกรรมในแผนปฏิบัติการประจำปี...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...เข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

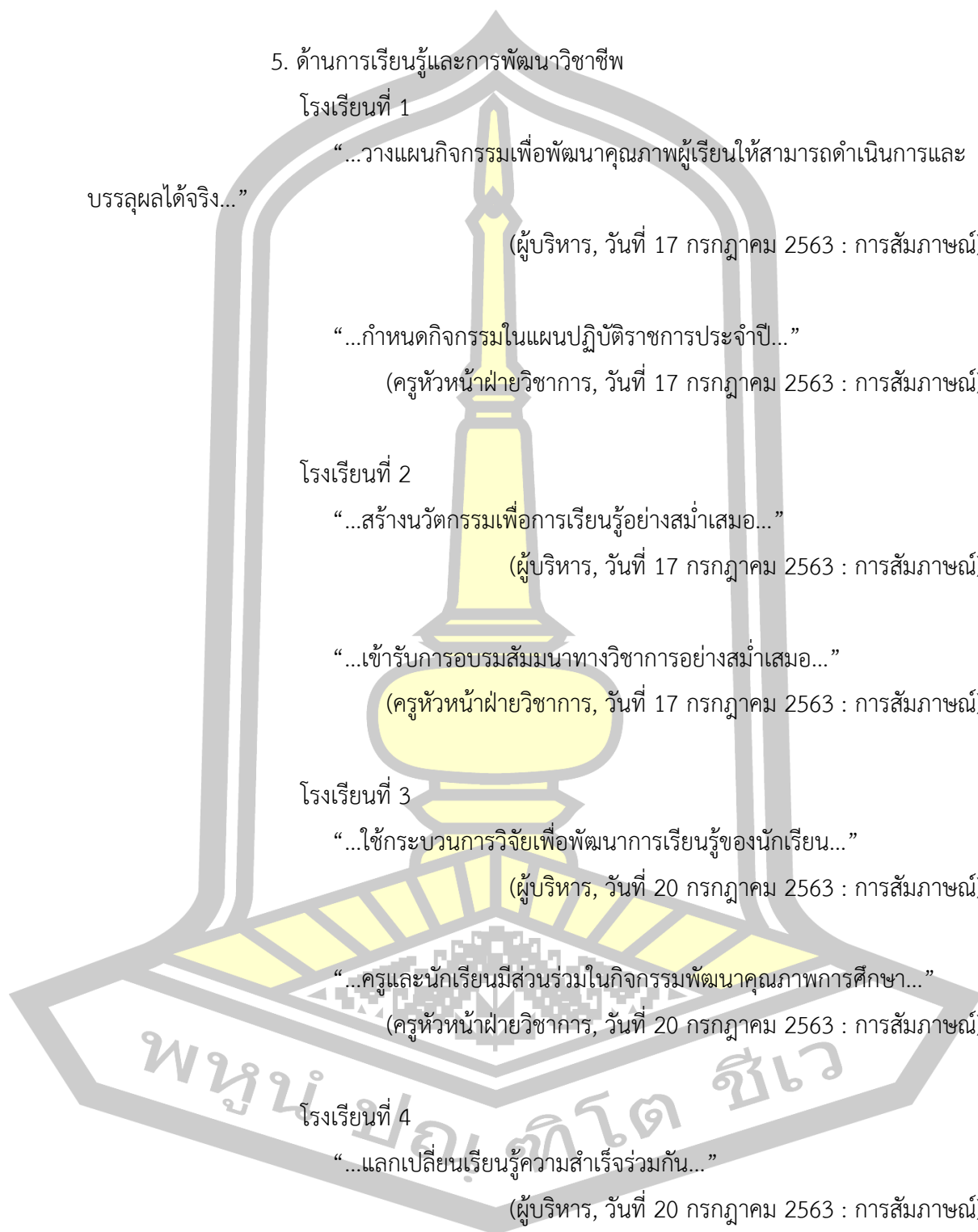
โรงเรียนที่ 4

“...แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกัน...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...สะท้อนผลการปฏิบัติกิจกรรม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)



โรงเรียนที่ 5

“...กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือน
อย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมกันปฏิบัติงานหรือกิจกรรม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 6

“...เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

ตาราง 27 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและ บรรลุผลได้จริง	12
2. สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	9
3. เข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ	7
4. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	10
5. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา	6
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกัน	5
7. สะท้อนผลการปฏิบัติกิจกรรม	10
8. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือนอย่างต่อเนื่อง	8
9. เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู	12
10. พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์	5

จากตาราง 27 พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อคุณภาพพัฒนาผู้เรียนบนพื้นฐานความเป็นไปได้
2. สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
3. เข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ
4. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
5. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกัน
7. สะท้อนผลการปฏิบัติกิจกรรม
8. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือนอย่างต่อเนื่อง
9. เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู
10. พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์

6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

โรงเรียนที่ 1

“...วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...กำหนดวัฒนธรรมองค์กรมุ่งเน้นความสามัคคี...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 2

“...มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 17 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 3

“...รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 4

“...พัฒนาบุคลากรให้อยู่ด้วยกันแบบครอบครัว...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...จริงใจและเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกันตามความเหมาะสม...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 20 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 5

“...พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมกันปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างเกื้อกูลแบบครอบครัว...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 21 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

โรงเรียนที่ 6

“...เสริมสร้างบรรยากาศการทำงานให้มีความสุข...”

(ผู้บริหาร, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์...”

(ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ, วันที่ 22 กรกฎาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

พูนปัญญาพิทยพัฒน์

ตาราง 28 สังเคราะห์ความถี่แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการสัมภาษณ์โรงเรียน
ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ความถี่
1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร	8
2. กำหนดวัฒนธรรมองค์กรมุ่งเน้นความสามัคคี	10
3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ	8
4. มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว	8
5. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	12
6. รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ	12
7. ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร	7
8. จริงใจและเอื้อเพื่อช่วยเหลือกันตามความเหมาะสม	9
9. พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร	8

จากตาราง 28 พบว่า ด้านชุมชนกัลยาณมิตร แนวปฏิบัติประกอบด้วย

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
2. กำหนดวัฒนธรรมองค์กรมุ่งเน้นความสามัคคี
3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ
4. มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว
5. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์
6. รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ
7. ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร
8. จริงใจและเอื้อเพื่อช่วยเหลือกันตามความเหมาะสม
9. พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร

การสังเคราะห์แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยการเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสำรวจ

ข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เพื่อมาจัดลำดับความต้องการจำเป็น แล้วนำไปศึกษากับโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานปรากฏดังตาราง 29

ตาราง 29 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ		
1. มีการวางแผนร่วมกัน 2. ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน 3. ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน 4. ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน	1. ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเป็นทีม 3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนและสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ 4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน	1. ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2. ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม 3. ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน

ตาราง 29 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
	5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง 6. ร่วมประเมินกิจกรรม ก่อนดำเนินกิจกรรม ขณะดำเนินกิจกรรม และหลังดำเนินกิจกรรม เพื่อติดตามความคืบหน้าและความสำเร็จ 7. กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน 8. ทุกคนร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน 9. นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน 5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง 6. กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน 7. ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน 8. นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

จากตาราง 29 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ประกอบด้วย

1. ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผนกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน
2. ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม
3. ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน
5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
6. กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน
7. ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน

8. นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 30 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม		
<p>1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน</p> <p>2. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์</p> <p>3. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน</p> <p>4. ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน</p>	<p>1. มีการวางแผนภาพอนาคตร่วมกันบนพื้นฐานความเป็นไปได้</p> <p>2. กำหนดวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน</p> <p>3. มีพันธกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนเพื่อนักเรียน</p> <p>4. มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน</p> <p>5. นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป</p> <p>6. ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบวิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย</p> <p>7. กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน</p>	<p>1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้</p> <p>2. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน</p> <p>3. กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน</p> <p>4. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน</p> <p>5. ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบวิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย</p> <p>6. มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน</p> <p>7. นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป</p>

จากตาราง 30 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ประกอบด้วย

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้
2. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
3. กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน
4. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบ วิพากษ์ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย
6. มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน
7. นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป

ตาราง 31 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านภาวะผู้นำร่วม

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม		
1. มีการกระจายอำนาจ หรือ การมีภาวะผู้นำร่วมกัน	1. มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ 2. ตัดสินใจและรับผิดชอบ ร่วมกัน	1. วางแผนและแบ่งหน้าที่ และกระจายอำนาจตามความ เหมาะสม
2. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลัง อำนาจ	3. วางแผนและแบ่งหน้าที่และ กระจายอำนาจตามความ เหมาะสม	2. มีการกระจายอำนาจ หรือ การมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ร่วมกัน
3. มีส่วนร่วมเสริมสร้าง แรงจูงใจ	4. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่าง สร้างสรรค์ ตามสถานการณ์	3. ตัดสินใจและรับผิดชอบ ร่วมกัน
4. ส่งเสริมการพัฒนาภาวะ ผู้นำ		

ตาราง 31 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	5. สนับสนุนให้สมาชิกมีภาวะผู้นำอย่างสร้างสรรค์ 6. ติดตามและให้ความร่วมมือหัวหน้าหรือผู้นำเป็นอย่างดีตามบทบาทหน้าที่ 7. เสริมสร้างแรงจูงใจทางบวกตามความเหมาะสม 8. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ 9. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์	4. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์ 5. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์ 6. มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจทางบวก 7. ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ 8. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ

จากตาราง 31 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำร่วม ประกอบด้วย

1. วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม
2. มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน
3. ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน
4. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์
5. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์
6. มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจทางบวก
7. ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ
8. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ

ตาราง 32 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านปัจจัยสนับสนุน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
4. ด้านปัจจัยสนับสนุน		
<p>1. สนับสนุนการก่อให้เกิดและ การคงอยู่ของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะ สำคัญคือวัฒนธรรมแบบ กัลยาณมิตรทางวิชาการ</p> <p>2. มีการบริหารจัดการ และ การปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก</p> <p>3. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาด ชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูล สารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตาม ความจำเป็นและบริบทของแต่ละ ชุมชนแห่งการเรียนรู้</p> <p>4. สื่อสารด้วยใจ</p> <p>5. มีระบบสารสนเทศของ ชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ</p>	<p>1. วางแผนการดำเนินกิจกรรม ตามความจำเป็นและบริบทของ แต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้</p> <p>2. สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ของการจัดตั้งและการคงอยู่ ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ</p> <p>3. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพให้ทันสมัย</p> <p>4. ติดตาม ตรวจสอบ การ ดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่าง สม่ำเสมอ</p> <p>5. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ</p> <p>6. ประสานงานด้วยความเต็มใจ</p> <p>7. อำนวยความสะดวกกิจกรรม ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ</p> <p>8. สร้างขวัญกำลังใจในการ ดำเนินกิจกรรม</p>	<p>1. วางแผนการดำเนินกิจกรรม ตามความจำเป็นและบริบทของ แต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้</p> <p>2. สนับสนุนการก่อให้เกิดและ การคงอยู่ของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมี ลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรม แบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ</p> <p>3. มีการบริหารจัดการ และการ ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้น รูปแบบทีมงานเป็นหลัก</p> <p>4. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้น เรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูล สารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตาม ความจำเป็นและบริบทของแต่ละ ชุมชนแห่งการเรียนรู้</p> <p>5. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพให้ทันสมัย</p>

ตาราง 32 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
		6. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 7. ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่างสม่ำเสมอ 8. สื่อสารด้วยใจ และประสานงานด้วยความเต็มใจ

จากตาราง 32 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย

1. วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
2. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
3. มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
4. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
5. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัย
6. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
7. ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่างสม่ำเสมอ
8. สื่อสารด้วยใจ และประสานงานด้วยความเต็มใจ

ตาราง 33 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ		
1. สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน 2. มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ 3. แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิด สมรรถนะ 4. มีจิตวิญญาณของ ความเป็นครู 5. สะท้อนผลการปฏิบัติงาน ร่วมกัน	1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียนให้สามารถ ดำเนินการและบรรลุผลได้จริง 2. สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ 3. เข้ารับการอบรมสัมมนาทาง วิชาการอย่างสม่ำเสมอ 4. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน 5. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา 6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จ ร่วมกัน 7. สะท้อนผลการปฏิบัติกิจกรรม 8. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การ ปฏิบัติงานของครูทุกเดือนอย่าง ต่อเนื่อง 9. เสริมสร้างจิตวิญญาณ ความเป็นครู 10. พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดี ขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์	1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียนให้สามารถ ดำเนินการและบรรลุผลได้จริง 2. สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน 3. สร้างนวัตกรรมเพื่อการ เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ 4. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน 5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความสำเร็จร่วมกันจนเกิด สมรรถนะ 6. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมพัฒนาคุณภาพ การศึกษา 7. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือน อย่างต่อเนื่อง 8. พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดี ขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์ 9. มีจิตวิญญาณของ ความเป็นครู 10. สะท้อนผลการปฏิบัติงาน ร่วมกัน

จากตาราง 33 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ประกอบด้วย

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง
2. สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน
3. สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
4. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะ
6. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา
7. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือนอย่างต่อเนื่อง
8. พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์
9. มีจิตวิญญาณของความเป็นครู
10. สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

ตาราง 34 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี
แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร		
1. มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย 2. มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก 3. มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน	1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร 2. กำหนดวัฒนธรรมองค์กร มุ่งเน้นความสามัคคี 3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ 4. มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว	1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร 2. มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี 3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์

ตาราง 34 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลจากการศึกษา (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
<p>4. มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว</p> <p>5. มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน</p>	<p>5. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์</p> <p>6. รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ</p> <p>7. ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>8. จริงใจและเอื้อเพื่อช่วยเหลือกันตามความเหมาะสม</p> <p>9. พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p>	<p>4. มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน</p> <p>5. มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว</p> <p>6. มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน</p> <p>7. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์</p> <p>8. รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ</p> <p>9. ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>10. พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p>

จากตาราง 34 พบว่า แนวปฏิบัติการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ประกอบด้วย

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
2. มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี
3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ

4. มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน
5. มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว
6. มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน
7. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์
8. รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ
9. ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร
10. พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร

ตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัยนำข้อมูลจากระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 (3.1) มายกร่างรูปแบบการใช้
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวคิด ประกอบด้วย 5 ส่วน
ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่วนที่
3 แนวทางการนำไปใช้ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

(ร่าง)

การยกร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์

หลักการแนวคิด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
มาตรา 4 ระบุว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม
โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลง
ความก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ ปัจจัย
เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและในมาตราที่ 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึด
หลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด”
อีกทั้งมาตราที่ 23 ระบุว่า “การจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของ
แต่ละระดับการศึกษา” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2551)

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เป็นเพียงผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็น “โค้ช” ที่คอยออกแบบการเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนให้บรรลุผลได้ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น “ผู้รู้” แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้คือชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities : PLC) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม เกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กันระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็แนวทางพัฒนา ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ก็ไม่มีข้อใดระบุให้ครูต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีลักษณะเหมือนวิทยานิพนธ์เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ดังนั้น หากจะพิจารณาว่าครูคนใดเก่งก็ต้องไปดูว่านักเรียนเก่งได้อย่างไร ครูจึงจำเป็นจะต้องมีประสบการณ์ และมีชั่วโมงการสอนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน พร้อมทั้งมีการพัฒนาอบรมด้วยตนเองตามหลักสูตร (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เรื่อง การพัฒนาครู เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศาสตร์พระราชาด้วย Active Learning และ Professional Learning Community (PLC) สู่คุณภาพ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เกิดจากการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และเพื่อไม่ให้เกิดการเพิ่มภาระให้กับครูและไม่ให้เกิดการใช้เวลาในการอบรม PLC มาก กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ครูสามารถนำชั่วโมงการอบรม PLC ไปรวมกับจำนวนชั่วโมงการสอนหนังสือที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการเลื่อนวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์ใหม่ที่จะประกาศใช้ต่อไปด้วยนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐานจึงดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC : Professional Learning Community) สู่อสถานศึกษา ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่มีบทบาทในพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นความสำคัญและความจำเป็น จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือครูในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพ สนองต่อนโยบายการศึกษา และการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ในการพัฒนาครู ซึ่งถือได้ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการสร้างเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและส่งเสริมสนับสนุนกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน ตรวจสอบ และสะท้อนผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นผ่าน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน และการร่วมมือร่วมพลังที่ มุ่งเน้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) ปัจจัยสนับสนุน 5) การเรียนรู้ และการพัฒนาวิชาชีพ 6) ชุมชนกัลยาณมิตร มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน ประกอบด้วย

1.1 ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผนกำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน

1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์

เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม

- 1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน
- 1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน
- 1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- 1.6 กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน
- 1.7 ประเมินผลและรับผิดชอบร่วมกัน
- 1.8 นำผลการประเมินมาพัฒนางานด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เป็นภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนดขึ้น ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันดีของผู้เรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้
 - 2.2 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - 2.3 กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน
 - 2.4 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันดีของผู้เรียน
 - 2.5 ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบ วิพากษ์ วิจารณ์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย
 - 2.6 มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน
 - 2.7 นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม เป็นการเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อีสุระประกอบด้วย
 - 3.1 วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม
 - 3.2 มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน
 - 3.3 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน
 - 3.4 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์
 - 3.5 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์
 - 3.6 มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจทางบวก
 - 3.7 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ

3.8 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ

4. ด้านปัจจัยสนับสนุน เป็นโครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพ จริ่งใจ ยึดการแสวงหาความรู้อย่างมีวิจาร์ญาณและการพัฒนาเป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคคล รวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ประกอบด้วย

4.1 วางแผนการดำเนินการกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้

4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ

4.3 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

4.4 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้

4.5 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัย

4.6 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.7 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่างสม่ำเสมอ

4.8 สื่อสารด้วยใจ และประสานงานด้วยความเต็มใจ

5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเองจากข้างในหรือวุฒิภาวะความเป็นครูให้เป็นครูที่สมบูรณ์ ประกอบด้วย

5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง

5.2 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน

5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

5.4 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

5.5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะ

5.6 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.7 กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือนอย่างต่อเนื่อง

5.8 พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์

5.9 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู

5.10 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร เป็นการอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย ประกอบด้วย

6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร

6.2 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี

6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ

6.4 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพ

และการดำรงชีวิตร่วมกัน

6.5 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกัน

แบบครอบครัว

6.6 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกัน

และกัน

6.7 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

6.8 รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ

6.9 ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร

6.10 พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้

การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ ต้องเตรียมความพร้อมในการ ดำเนินการเพื่อให้การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการ นำไปใช้ ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ และขั้นตอนดำเนินการ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ประชุมผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าสายชั้นหรือหัวหน้าระดับ เพื่อชี้แจงทำ ความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้

1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับรูปแบบ

1.3 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจัดเตรียมการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ขั้นตอนดำเนินการ

2.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นที่นำเอารูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามาใช้

2.2 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สํารวจสภาพการบริหารสถานศึกษาก่อนดำเนินการ แล้วนำผลการสำรวจที่ได้มาเตรียมการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

2.3 ศึกษาดูงานสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ (Best Practice)

2.4 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กำกับและติดตามการปฏิบัติตามวิธีการของการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ขั้นตอนตรวจสอบ

3.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับ และติดตามการปฏิบัติงาน

3.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแบบประเมิน

3.3 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รายงานความก้าวหน้าโดยคณะกรรมการประชุมร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ทุกสัปดาห์

4. ขั้นตอนปรับปรุงแก้ไข

4.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นำผลจากการประเมินผลจากการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมการปฏิบัติงานและจัดทำเอกสารประกอบการปฏิบัติงาน

4.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สรุปผลการดำเนินการให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 4 การประเมินผล

การประเมินผลให้ดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประเมินความพึงพอใจการนำการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ ตามแบบประเมินความพึงพอใจ
2. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แล้วรายงานผลให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขการใช้รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ถือเป็นกลไกหลักในการนำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม
2. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด ต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม
3. โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ การพัฒนาการนิเทศภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง
4. ปฏิบัติตามคู่มือและปฏิทินปฏิบัติงานการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. มีการนิเทศ ติดตาม การยกระดับคุณภาพการศึกษา ตามปฏิทินการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ ทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ
7. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 การตรวจสอบ ยืนยัน ของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปดำเนินการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน

การจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญจัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2563 เวลา 09.00 น. – 12.00 น. ณ ห้องประชุมโรงแรมแกรนด์รอยเอ็ด ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง สามารถสรุปผลสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ปราบกฏดังตาราง 35

ตาราง 35 บทสรุปการตรวจสอบยืนยัน การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน โดยการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์		
หลักการแนวคิด	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มความ ต้องการยกระดับคุณภาพ การศึกษาโดยใช้กระบวนการ PLC ในสถานศึกษา	-คงไว้เฉพาะส่วน PLC -เพิ่มย่อหน้าที่ 4 สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานต้องการยกระดับ คุณภาพการศึกษาโดยใช้ กระบวนการ PLC...
วัตถุประสงค์	ผู้เชี่ยวชาญเสนอคงไว้	คงไว้
ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ		
1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ		
1.1 ทุกคนมีส่วนร่วมวางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่ม ข้อความ “...กำหนดบทบาท หน้าที่...”	1.1 ทุกคนกำหนดบทบาท หน้าที่ วางแผน กำหนด แนวทางการปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์ร่วมกัน
1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตาม แผนและตัวชี้วัดสามารถ ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อ มุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้ เป้าหมายเดียวกันด้วยความ เป็นทีม	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตาม แผนและตัวชี้วัดสามารถ ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้ เป้าหมายเดียวกันด้วยความ เป็นทีม
1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดคำว่า “ประยุกต์ใช้” ออก	1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของแต่ละคน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่ม "...ที่สามารถเป็นต้นแบบได้..."	1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบได้
1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
1.6 กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 1.1	รวมกับข้อ 1.1
1.7 ประเมินผลและรับผิตชอบร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
1.8 นำผลการประเมินมาพัฒนาทางด้านคุณภาพผู้เรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม		
2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และรวมกับข้อ 2.3	2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กร มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้
2.2 ทำงานร่วมกันตามพันธกิจด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	2.2 ทำงานร่วมกันตามพันธกิจด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2.3 กำหนดค่านิยมขององค์กรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 2.1	รวมกับข้อ 2.1

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
2.4 ตรวจสอบเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 2.3	2.3 ตรวจสอบเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
2.5 ทุกคนมีส่วนร่วมตรวจสอบวิพากษ์ วิจารณ์ความเป็นไปได้ของเป้าหมาย	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
2.6 มีการตรวจสอบเป้าหมายตามที่กำหนดทุกภาคเรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
2.7 นำข้อมูลคุณภาพนักเรียนมาพัฒนาวิสัยทัศน์ให้มีความท้าทายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในครั้งต่อไป	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อ 2.4	2.4 พัฒนาเชิงกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อ 2.5	2.5 มีโครงการตามกลยุทธ์
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม		
3.1 วางแผนและแบ่งหน้าที่และกระจายอำนาจตามความเหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ปรับข้อความรวมกับข้อ 3.2	3.1 วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน
3.2 มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 3.1	รวมกับข้อ 3.1
3.3 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 3.2	3.2 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน
3.4 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 3.3	3.3 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์
3.5 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 3.4	3.4 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์
3.6 มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจทางบวก	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
3.7 ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
3.8 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้สมาชิกในองค์กรยอมรับอย่างเต็มใจ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ "...ให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร..." และเป็นข้อ 3.5	3.5 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร
4. ด้านปัจจัยสนับสนุน		
4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
4.3 มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบที่ทีมงานเป็นหลัก	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
4.4 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดข้อความและให้เป็นข้อ 4.3	4.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC
4.5 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัย	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ "...และใช้งานได้จริง" และให้เป็นข้อ 4.4	4.4 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัยและใช้งานได้จริง

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
4.6 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 4.5	4.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4.7 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามสายชั้นอย่างสม่ำเสมอ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดข้อความและให้เป็นข้อ 4.6	4.6 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ
4.8 สื่อสารด้วยใจ และ ประสานงานด้วยความเต็มใจ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ		
5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง
5.2 สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และให้เป็นข้อ 5.6	5.6 สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน
5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
5.4 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และให้เป็นข้อ 5.2	5.2 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
5.5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มข้อความ “...มีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู” และให้เป็นข้อ 5.4	5.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะมีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู
5.6 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้และเป็นข้อ 5.5	5.5 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
5.7 กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูทุกเดือน อย่างต่อเนื่อง	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
5.8 พัฒนาผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเชิงประจักษ์	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
5.9 มีจิตวิญญาณของความเป็นครู	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 5.5	รวมกับข้อ 5.5
5.10 สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มคำว่า “ติดตาม” ปรับข้อความ รวมกับข้อ 5.2 และให้เป็นข้อ 5.6	รวมกับข้อ 5.2 (ข้อ 5.6)
6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร		
6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
6.2 มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มและปรับข้อความ	6.2 มีวัฒนธรรมและค่านิยมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี
6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มและปรับข้อความ	6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว
6.4 มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
6.5 มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 6.2	รวมกับข้อ 6.2

ตาราง 35 (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไข
6.6 มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก	ตัดออก
6.7 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 6.8 และให้เป็นข้อ 6.4	6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ
6.8 รับฟังความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 6.7	รวมกับข้อ 6.7 (ข้อ 6.4)
6.9 ติดตาม เสนอแนะในการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 6.10 และให้เป็นข้อ 6.5	6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนา และปรับปรุง การทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร
6.10 พัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้รวมกับข้อ 6.9	รวมกับข้อ 6.9 (ข้อ 6.5)
ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้		
1. ชั้นเตรียมการ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
2. ชั้นดำเนินการ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
3. ชั้นตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
4. ชั้นปรับปรุงแก้ไข	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
ส่วนที่ 4 การประเมินผล		
การประเมินผล	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คงไว้	คงไว้
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ		
เงื่อนไขความสำเร็จ	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มในส่วนของผู้บริหารและครู ให้มี "ภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้" และให้ตัดข้อ 4-6 ออก	-ผู้บริหารและครูต้องมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้... -ตัดข้อ 4-6 ออก

3.3 ปรับปรุงร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การปรับปรุงร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(ฉบับปรับปรุง)

รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์

หลักการแนวคิด

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติและการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เป็นเพียงผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็น “โค้ช” ที่คอยออกแบบการเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนให้บรรลุผลได้ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น “ผู้รู้” แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้คือชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities : PLC) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานร่วมกัน การร่วมมือรวมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม เกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กันระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนา ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ก็ไม่มีข้อใดระบุให้ครูต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีลักษณะเหมือนวิทยานิพนธ์เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ดังนั้น หากจะพิจารณาว่าครูคนใดเก่งก็ต้องไปดูว่านักเรียนเก่งได้อย่างไร ครูจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ และมีชั่วโมงการ

สอนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน พร้อมกับมีการพัฒนาอบรมด้วยตนเองตามหลักสูตร (สำนักพัฒนา
ครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เรื่อง
การพัฒนาครู เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศาสตร์พระราชาด้วย Active Learning และ
Professional Learning Community (PLC) สู่คุณภาพ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนา
ครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เกิดจากการรวมตัว วมใจ วมพลัง วมมือกันของครู ผู้บริหาร และ
นักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษาของ
ประเทศเพื่อให้เกิดความทัดเทียมกับอารยประเทศและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติซึ่งเป็น
ความมุ่งหวังของคนไทยทั้งประเทศ จึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษาอย่าง
รวดเร็ว ทั้งระบบด้วยการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สองซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะพัฒนาเยาวชนของชาติ
เข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิด
สร้างสรรค์ รวมทั้งมีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึง
ดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC : Professional Learning Community) สู่สถานศึกษา
ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้
ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด
เขต 2, 2560)

ดังนั้น จึงได้พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ใน
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือครูในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพและ
เกิดสัมฤทธิ์ผลต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) ปัจจัยสนับสนุน 5) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 6) ชุมชนกัลยาณมิตร มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน ประกอบด้วย

1.1 ทุกคนกำหนดบทบาทหน้าที่ วางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน

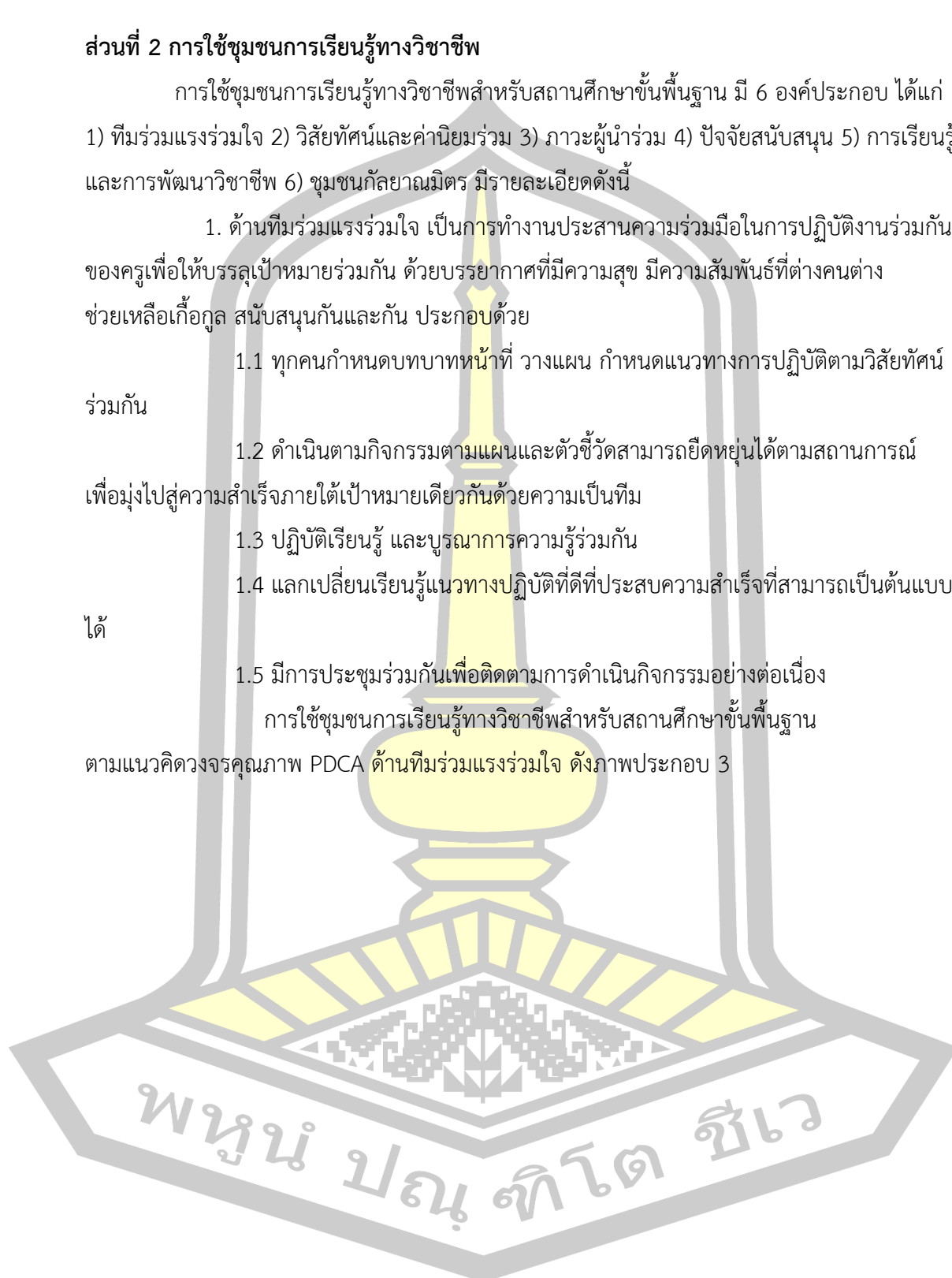
1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม

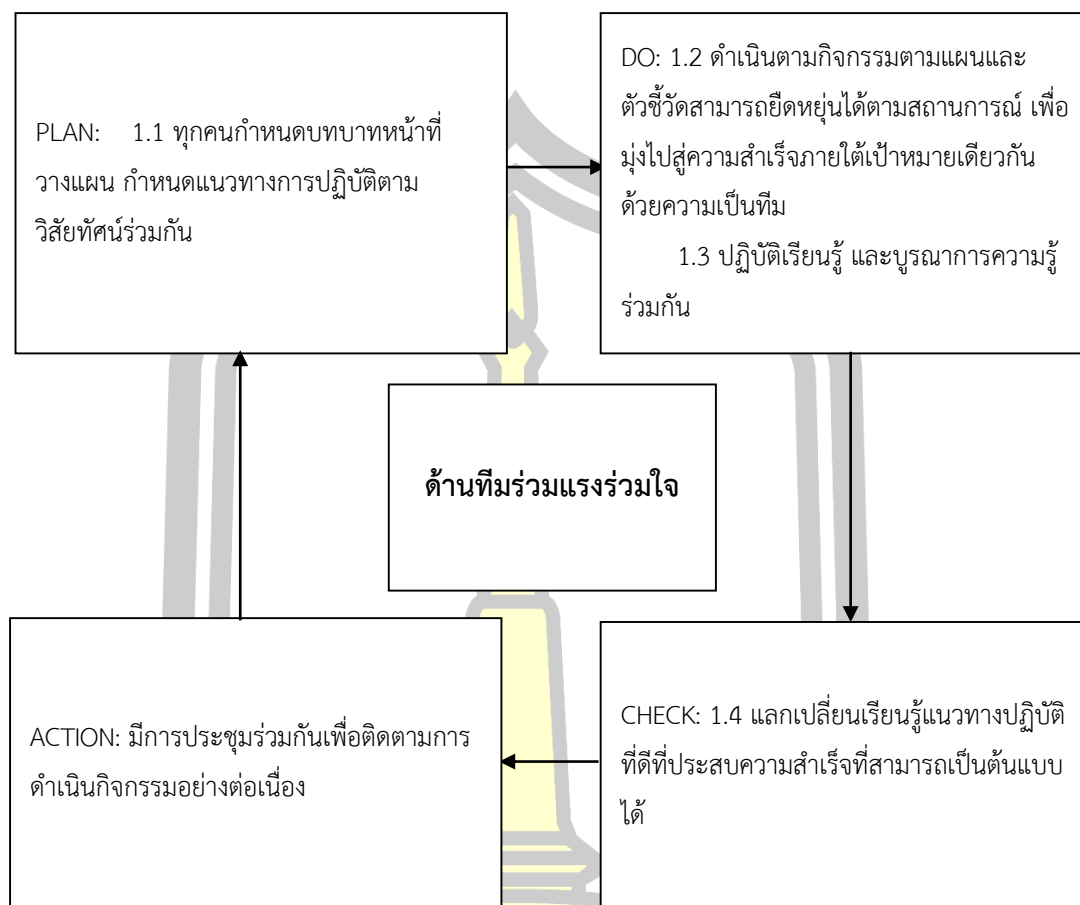
1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน

1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบได้

1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ดังภาพประกอบ 3





ภาพประกอบ 3 แผนภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เป็นภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนด
ขึ้น ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันดีของผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กร มองเห็นภาพอนาคต
และทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้

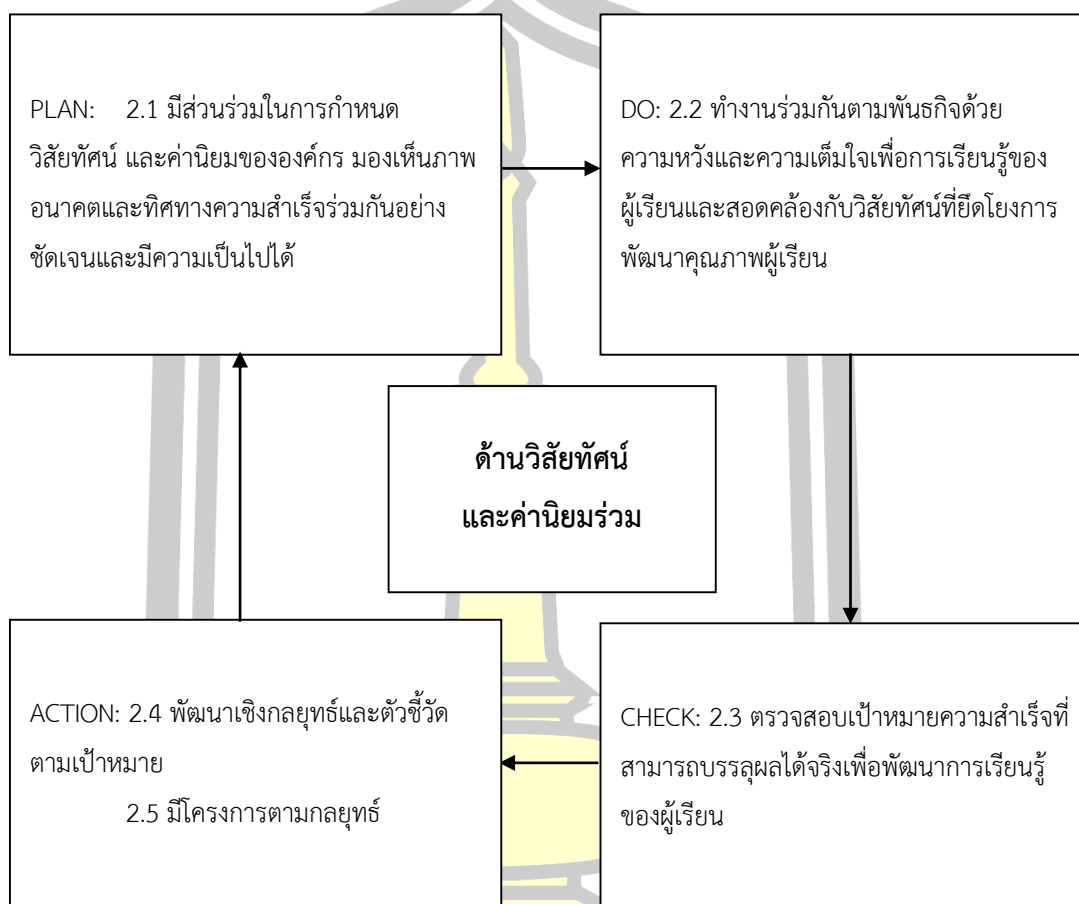
2.2 ทำงานร่วมกันตามพันธกิจด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.3 ตรวจสอบเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันดี
ของผู้เรียน

2.4 พัฒนาเชิงกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

2.5 มีโครงการตามกลยุทธ์

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ปรากฏดังภาพประกอบ 4



ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม เป็นการเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระประกอบด้วย

3.1 วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน

3.2 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน

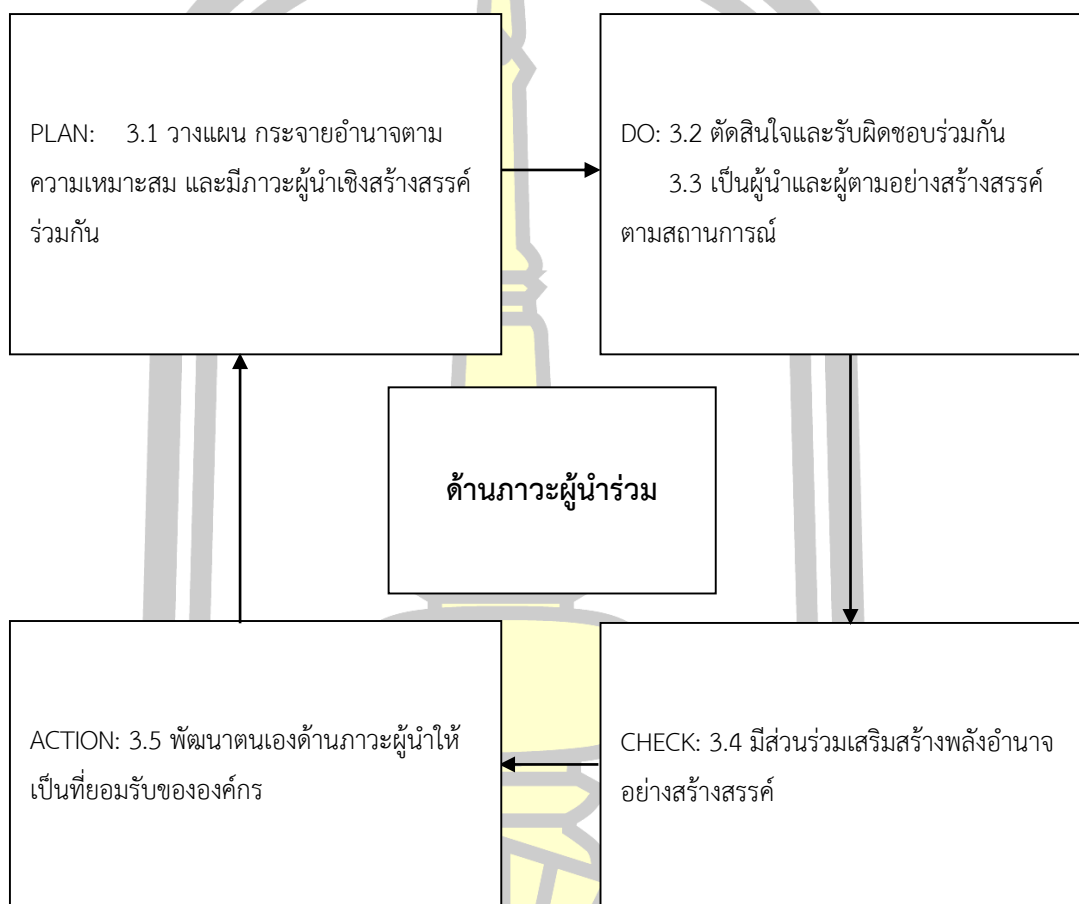
3.3 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์

3.4 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์

3.5 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิด

วงจรคุณภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม ปรากฏดังภาพประกอบ 5



ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม

4. ด้านปัจจัยสนับสนุน เป็นโครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพ จริ่งใจ ยึดการแสวงหาความรู้ อย่างมีวิจาร์ญาณและการพัฒนาเป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการ ปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคลากรรวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ประกอบด้วย

4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้

4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ

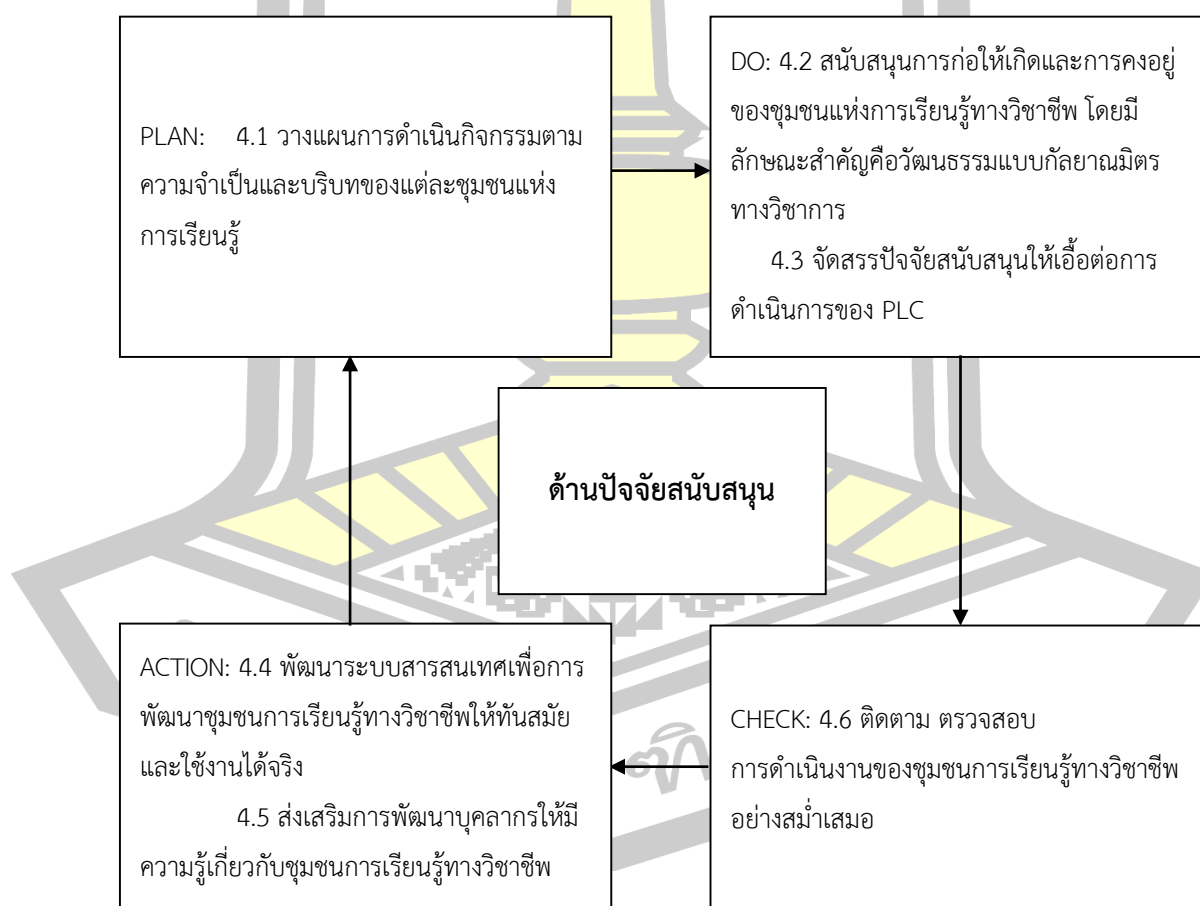
4.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC

4.4 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัยและใช้งานได้จริง

4.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.6 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

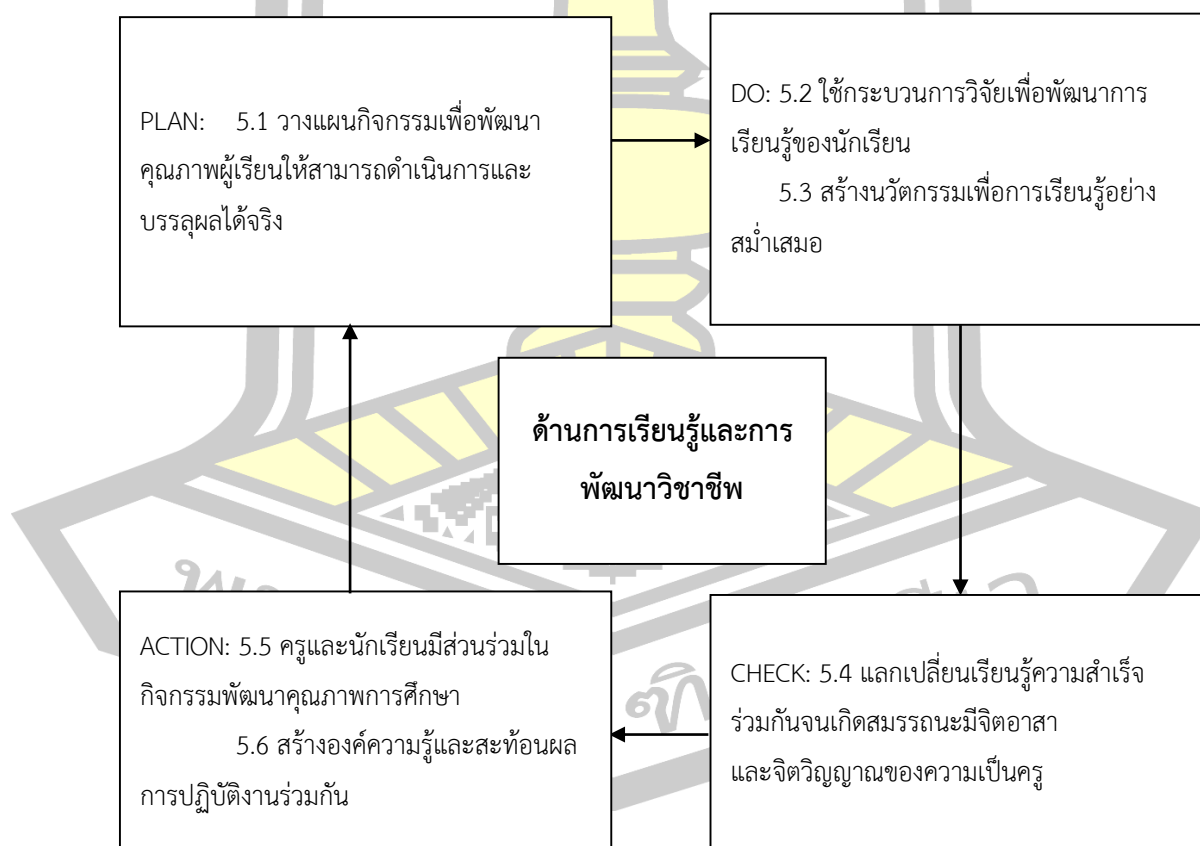
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน ปรากฏดังภาพประกอบ 6



ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน

5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย

- 5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง
- 5.2 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
- 5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
- 5.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะมีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู
- 5.5 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5.6 สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน
- การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ปรากฏดังภาพประกอบ 7



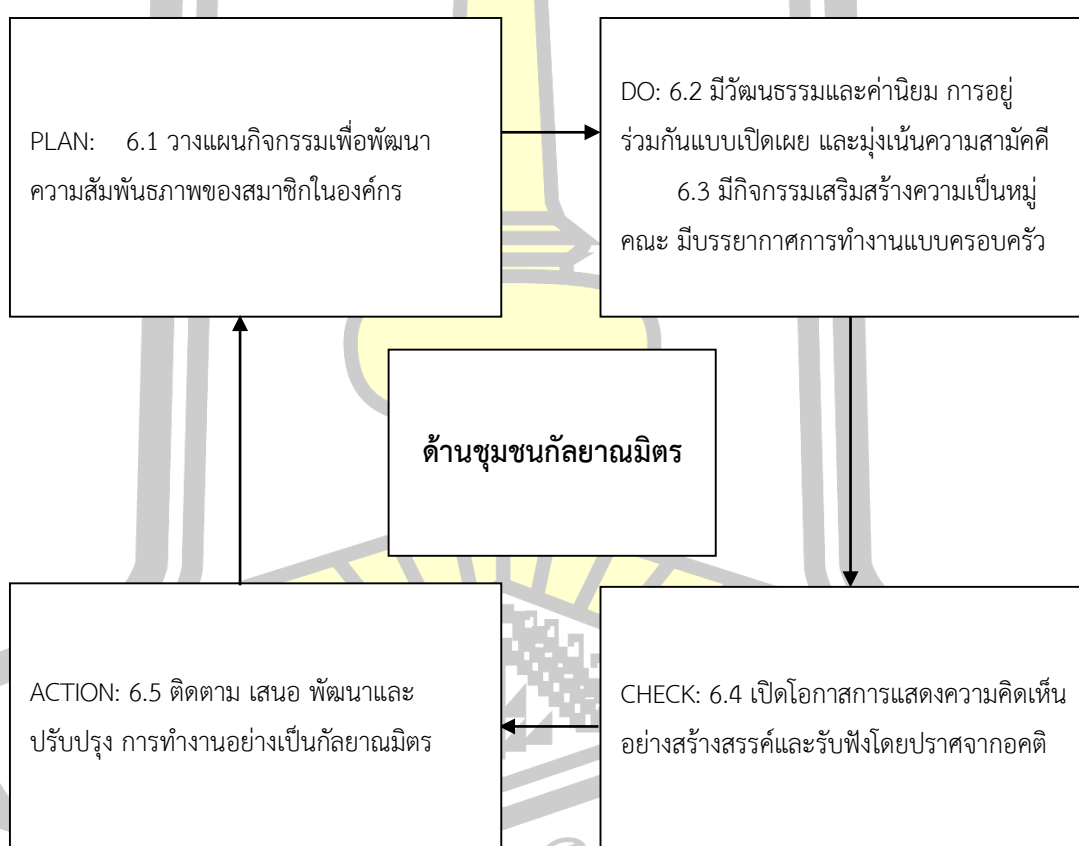
ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร เป็นการอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย ประกอบด้วย

- 6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
- 6.2 มีวัฒนธรรมและค่านิยม การอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี
- 6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว
- 6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ
- 6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุง การทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ปรากฏดังภาพประกอบ 8



ภาพประกอบ 8 แผนภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ภาพรวม ปรากฏดังภาพประกอบ 9



ภาพประกอบ 9 แผนภาพ PDCA ภาพรวม

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้

การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ ต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ เพื่อให้การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย ชั้นเตรียมการ และชั้นดำเนินการ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ

1.1 ประชุมผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าสายชั้นหรือหัวหน้าระดับ เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้

1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับรูปแบบ

1.3 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจัดเตรียมการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ชั้นดำเนินการ

2.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำเอารูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามาใช้

2.2 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำรวจสภาพการบริหารสถานศึกษาก่อนดำเนินการ แล้วนำผลการสำรวจที่ได้มาเตรียมการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

2.3 ศึกษาดูงานสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ (Best Practice)

2.4 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กำกับและติดตามการปฏิบัติตามวิธีการของการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ชั้นตรวจสอบ

3.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับ และติดตามการปฏิบัติงาน

3.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแบบประเมิน

3.3 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รายงานความก้าวหน้าโดยคณะกรรมการประชุมร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ทุกสัปดาห์

4. ขั้นปรับปรุงแก้ไข

4.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นำผลจากการประเมินผลจากการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมการปฏิบัติงานและจัดทำเอกสารประกอบการปฏิบัติงาน

4.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สรุปผลการดำเนินการให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 4 การประเมินผล

การประเมินผลให้ดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประเมินความพึงพอใจการนำการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ ตามแบบประเมินความพึงพอใจ
2. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แล้วรายงานผลให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขการใช้รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ถือเป็นกลไกหลักในการนำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และต้องมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้
2. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้ เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด ต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นและทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม
3. โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ การพัฒนาการนิเทศภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง
4. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตาราง 36 (ต่อ)

รายการประเมิน		ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3	ชั้นตรวจสอบ	4.11	0.31	มาก	4.33	0.47	มาก
4	ชั้นปรับปรุงแก้ไข	4.33	0.47	มาก	4.22	0.42	มาก
เฉลี่ย		4.17	0.20	มาก	4.31	0.43	มาก
ส่วนที่ 4 การประเมินผล							
	การประเมินผล	4.22	0.42	มาก	4.33	0.36	มาก
ส่วนที่ 5 เงื่อนไข							
	เงื่อนไขความสำเร็จ	4.11	0.31	มาก	4.22	0.42	มาก
โดยรวม		4.27	0.31	มาก	4.32	0.39	มาก

จากตาราง 36 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลปรากฏ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกส่วนอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.32$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\bar{X} = 4.22$) ส่วนที่ 3 การนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.17$) และส่วนที่ 5 เงื่อนไข ($\bar{X} = 4.11$)

ค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้ของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.56$) อยู่ในระดับมาก 4 ส่วน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนที่ 3 การนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.31$) ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.26$) และส่วนที่ 5 เงื่อนไข ($\bar{X} = 4.22$)

ระยะที่ 4 ทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

มีขั้นตอนการดำเนินการ 2 ตอน ดังนี้

4.1 การพัฒนาด้วยวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ โรงเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา จำนวน 1 ศูนย์เครือข่าย คือ ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 4 จำนวน 14 คน โดย แบ่งการดำเนินการ เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม

ขั้นที่ 2 การพัฒนา โดยใช้คู่มือการพัฒนา รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 วัน คือวันที่ 11-13 กันยายน 2563 เวลา 09.00 น.-17.00 น. ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ขั้นที่ 3 การบูรณาการแบบสอดแทรกกับการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 4 การประเมินหลังการพัฒนา ผลการศึกษาแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม

เป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนา รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการดังนี้

1. คัดเลือกโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายเพื่อร่วมพัฒนา โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ คือ นายพิสุทธิ แสนเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
3. การศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จากเอกสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยส่งมอบเอกสารรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ด้วยตนเอง ระยะเวลา 5 วัน โดยมอบภาระงานให้ส่งสรุปทเรียนที่ได้ศึกษาเอกสารจำนวน 3 หน้า ส่งก่อนเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการ

ขั้นที่ 2 การพัฒนาโดยใช้คู่มือการพัฒนา รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. การลงทะเลเบียน ปฐมนิเทศ ผู้บริหาร หรือครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ศูนย์เครือข่าย 14 โรงเรียน 14 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียด ขั้นตอนการพัฒนา และความสำคัญ
จำเป็นในการพัฒนา โดยวิทยากร

2. การประเมินก่อนการพัฒนา (Pretest) ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 30 ข้อ

3. การพัฒนาโดยใช้คู่มือการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 วัน ในรูปแบบการบรรยาย การสาธิต การลงมือปฏิบัติ
การนำเสนอผลงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสรุปอภิปรายผล ปรากฏดังตาราง 37

ตาราง 37 การประชุมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

วันที่	09.00 – 10.00	10.00 – 11.00	11.00 – 12.00	12.00 – 13.00	13.00 – 14.00	14.00 – 15.00	15.00 – 16.00	16.00 – 17.00
1	ปฐมนิเทศ Pretest	ทีมร่วมแรงร่วมใจ		ประชุม	วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม			
2	ภาวะผู้นำร่วมปัจจัยสนับสนุน				ปัจจัยสนับสนุน			
3	การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ				ชุมชน กัลยาณมิตร	Post test	พิธีปิด	

4. ผลการทดสอบก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ

ผลจากการทดสอบความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบ ในระหว่างการประชุม
เชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของผู้ร่วมวิจัย
จำนวน 14 คน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ปรากฏดังตาราง 38

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 38 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อน-หลัง การพัฒนา
เกี่ยวกับการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้บริหารคนที่	ก่อนการอบรม (30 คะแนน)	ร้อยละ	หลังการอบรม (30 คะแนน)	ร้อยละ
1	18	60.00	26	86.67
2	18	60.00	27	90.00
3	16	53.33	27	90.00
4	18	60.00	28	93.33
5	21	70.00	28	93.33
6	15	50.00	27	90.00
7	17	56.67	26	86.67
8	20	66.67	29	96.67
9	15	50.00	30	100.00
10	16	53.33	30	100.00
11	16	53.33	30	100.00
12	17	56.67	28	93.33
13	18	60.00	27	90.00
14	20	66.67	29	96.67
\bar{X}	17.46	58.21	28.15	93.85
S.D.	1.87	6.24	1.41	4.71
t		10.82		
p		0.00*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคะแนนประเมินความรู้
ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบเฉลี่ย 17.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.21
และมีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เฉลี่ย 28.15 จากคะแนนเต็ม
30 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 93.85 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่า

คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมรูปแบบสูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นที่ 3 การบูรณาการแบบสอดแทรกการปฏิบัติงาน

1. การบูรณาการแบบสอดแทรกกับการปฏิบัติงานการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควบคู่กับการปฏิบัติงานหลังอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทำงานที่โรงเรียนตามปกติผ่านการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยผู้เข้ารับการพัฒนาได้ร่วมกันกำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและเป็นการพัฒนาการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหลังจากการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้เข้ารับการพัฒนาได้เรียนรู้ร่วมกันตามกิจกรรมคู่มือรูปแบบรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการพัฒนา 1) แบ่งกลุ่ม 2) กำหนดปัญหา 3) ศึกษาความหมาย 4) หลากหลายวิธีการ 5) ระดมความคิด 6) นำเสนอสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 15.30 น.-16.-30 น. ในทุกวันศุกร์ เป็นเวลา 12 สัปดาห์

2. กิจกรรมการนิเทศ แบบมีส่วนร่วมจากผู้บริหารโรงเรียน และนิเทศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ร่วมนิเทศติดตามด้วย (สัปดาห์ที่ 12 วันที่ 7 ธันวาคม 2563)

กิจกรรมการนิเทศ ติดตาม มีเป้าหมายเพื่อ กำกับติดตาม การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้ร่วมวิจัยในประเด็นตามแนวปฏิบัติในรูปแบบ ดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้ร่วมวิจัยประเมินตนเองโดยใช้แบบประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนใช้รูปแบบ

2.2 ลงพื้นที่นิเทศในโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ร่วมวิจัยให้การนิเทศแบบมีส่วนร่วมจากผู้บริหารโรงเรียน และนิเทศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลังใช้รูปแบบ

ผลการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ปรากฏดังตาราง 39-45

พูน ปณ ทิโต ชเว

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมรายด้าน

รูปแบบการใช้ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	4.33	0.47	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด
2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	4.32	0.54	มาก	4.69	0.54	มากที่สุด
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม	4.36	0.47	มาก	4.76	0.42	มากที่สุด
4. ด้านปัจจัยสนับสนุน	4.38	0.55	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด
5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	4.47	0.52	มาก	4.70	0.47	มากที่สุด
6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	4.48	0.50	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.39	0.51	มาก	4.71	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 39 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจเข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมรายด้าน ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.1 ทุกคนกำหนดบทบาทหน้าที่ วางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.43	0.40	มาก	4.67	0.56	มากที่สุด

ตาราง 40 (ต่อ)

ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและ ตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตาม สถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความ เป็นทีม	4.32	0.45	มาก	4.75	0.42	มากที่สุด
1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการ ความรู้ร่วมกัน	4.33	0.43	มาก	4.76	0.42	มากที่สุด
1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติ ที่ดีที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็น ต้นแบบได้	4.35	0.41	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตาม การดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	4.20	0.65	มาก	4.74	0.44	มากที่สุด
โดยรวม	4.33	0.47	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 40 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจ
เข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวม
ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) และหลังใช้รูปแบบ
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$)

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมขององค์กร มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้	4.40	0.76	มาก	4.67	0.56	มากที่สุด
2.2 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.32	0.45	มาก	4.75	0.42	มากที่สุด
2.3 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.33	0.43	มาก	4.65	0.67	มากที่สุด
2.4 มีกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย	4.33	0.43	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
2.5 มีโครงการตามกลยุทธ์	4.20	0.65	มาก	4.68	0.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.32	0.54	มาก	4.69	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 41 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจเข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$)

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านภาวะผู้นำร่วม

ด้านภาวะผู้นำร่วม	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.1 วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน	4.45	0.43	มาก	4.78	0.40	มากที่สุด
3.2 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน	4.32	0.47	มาก	4.75	0.42	มากที่สุด
3.3 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ตามสถานการณ์	4.44	0.39	มาก	4.76	0.42	มากที่สุด
3.4 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์	4.35	0.41	มาก	4.77	0.41	มากที่สุด
3.5 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร	4.23	0.65	มาก	4.74	0.44	มากที่สุด
โดยรวม	4.36	0.47	มาก	4.76	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 42 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจ เข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมด้านภาวะผู้นำร่วม ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$)

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
ด้านปัจจัยสนับสนุน

ด้านปัจจัยสนับสนุน	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตาม ความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน แห่งการเรียนรู้	4.47	0.68	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด
4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดย มีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบ กัลยาณมิตรทางวิชาการ	4.47	0.68	มาก	4.75	0.42	มากที่สุด
4.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อ การดำเนินการของ PLC	4.33	0.43	มาก	4.68	0.52	มากที่สุด
4.4 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการ พัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ ทันสมัยและใช้งานได้จริง	4.33	0.43	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
4.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ	4.20	0.65	มาก	4.56	0.68	มากที่สุด
4.6 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงาน ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่าง สม่ำเสมอ	4.47	0.40	มาก	4.68	0.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.38	0.55	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 43 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจ
เข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวม
ด้านภาวะผู้นำร่วม ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) และหลังใช้รูปแบบ
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$)

ตาราง 44 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง	4.50	0.50	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
5.2 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	4.48	0.65	มาก	4.75	0.42	มากที่สุด
5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.45	0.43	มาก	4.68	0.52	มากที่สุด
5.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะมีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู	4.48	0.65	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
5.5 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.45	0.43	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
5.6 สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.45	0.43	มาก	4.68	0.65	มากที่สุด
โดยรวม	4.47	0.52	มาก	4.70	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 44 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจเข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$)

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านชุมชนกัลยาณมิตร

ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	ก่อนใช้รูปแบบ			หลังใช้รูปแบบ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร	4.50	0.50	มาก	4.72	0.41	มากที่สุด
6.2 มีวัฒนธรรมและค่านิยม การอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี	4.47	0.40	มาก	4.68	0.52	มากที่สุด
6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว	4.45	0.43	มาก	4.68	0.52	มากที่สุด
6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ	4.50	0.50	มาก	4.79	0.38	มากที่สุด
6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุงการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร	4.48	0.65	มาก	4.70	0.40	มากที่สุด
โดยรวม	4.48	0.50	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 45 พบว่า การประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดของผู้ที่สมัครใจเข้ารับการพัฒนาในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมด้านชุมชนกัลยาณมิตร ก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

สรุปผลการดำเนินการนิเทศ ติดตาม พบว่า กิจกรรมการนิเทศติดตามสามารถทำให้ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำแนวทางในรูปแบบไปบูรณาการกับการบริหารจัดการในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นได้จากร่วมวิจัยมีการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบ

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมรายด้านก่อนใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) และหลังใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

4.2 การประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังจากรูปแบบฯ ไปใช้และมีการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มเป้าหมาย ผลการประเมิน ปรากฏดังตาราง 46

ตาราง 46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์	4.64	0.49	มากที่สุด
1.1 หลักการแนวคิด			
1.1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4.73	0.46	มากที่สุด
1.1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา	4.67	0.49	มากที่สุด
1.2 วัตถุประสงค์			
1.2.1 มีความชัดเจน	4.60	0.51	มากที่สุด
1.2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา	4.67	0.49	มากที่สุด
1.2.3 สามารถบรรลุผลได้	4.53	0.52	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.61	0.50	มากที่สุด
2.1 ทีมร่วมแรงร่วมใจ	4.60	0.51	มากที่สุด
2.2 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	4.67	0.49	มากที่สุด
2.3 ภาวะผู้นำร่วม	4.53	0.52	มากที่สุด
2.4 ปัจจัยสนับสนุน	4.73	0.46	มากที่สุด
2.5 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	4.67	0.49	มากที่สุด
2.6 ชุมชนกัลยาณมิตร	4.47	0.52	มาก

ตาราง 49 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ส่วนที่ 3 การนำไปใช้	4.60	0.50	มากที่สุด
3.1 ชั้นเตรียมการ	4.53	0.52	มากที่สุด
3.2 ชั้นดำเนินการ	4.73	0.46	มากที่สุด
3.3 ชั้นตรวจสอบ	4.67	0.49	มากที่สุด
3.4 ชั้นปรับปรุงแก้ไข	4.47	0.52	มาก
ส่วนที่ 4 การประเมินผล	4.64	0.50	มากที่สุด
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม	4.60	0.51	มากที่สุด
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	4.67	0.49	มากที่สุด
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ	4.53	0.52	มากที่สุด
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.53	0.52	มากที่สุด
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้	4.53	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.61	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 49 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกส่วนอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ และส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\bar{X} = 4.64$) ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.61$) ส่วนที่ 3 การนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.60$) และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.53$)

พหุ ประถมศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ มี 5 ตัวบ่งชี้ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 ตัวบ่งชี้ และด้านปัจจัยสนับสนุน มี 5 ตัวบ่งชี้ รวมมี 6 ด้าน 27 ตัวบ่งชี้

ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ลำดับที่ 2 ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ลำดับที่ 3 ด้านภาวะผู้นำร่วม ลำดับที่ 4 ด้านปัจจัยสนับสนุน ลำดับที่ 5 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และลำดับที่ 6 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

3. ผลการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 32 แนวทาง ดังนี้ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ มี 5 แนวทาง ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มี 5 แนวทาง ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 5 แนวทาง ด้านปัจจัยสนับสนุน มี 6 แนวทาง ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ มี 6 แนวทาง ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 แนวทาง ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เชื้อไขความสำเร็จ และผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบ โดยรวมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบเฉลี่ย 17.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.21 และมีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเฉลี่ย 28.15 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 93.85 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมรูปแบบสูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับมากและหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้น
พื้นฐานสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ
สถานศึกษาชั้นพื้นฐานพบว่า มี องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ 27 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ด้านทีมร่วมแรงร่วม
ใจ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ มี 5 ตัวบ่งชี้
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 ตัวบ่งชี้ และด้านปัจจัยสนับสนุน มี 5 ตัวบ่งชี้ เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษา
ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ด้วย
การสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้เฉพาะด้าน จำนวน 9 คน จึงได้ผลการศึกษาดังปรากฏ
ซึ่งจะเป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน เกิดจากแนวทาง
การดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของโรงเรียนจากเดิมที่ส่วนใหญ่ครูมักเป็นผู้รับ
(Passive Teacher) มาเป็นครูผู้เรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Teacher) ที่มีเป้าหมายในการ
พัฒนาและยกระดับคุณภาพตนเอง เพื่อนครู ผู้เรียน และโรงเรียนร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา
ปรับปรุงอย่างยั่งยืนไม่สิ้นสุด เป็นต้น ทุนวัฒนธรรมโรงเรียนที่ดีสำหรับบุคลากรในรุ่นต่อไป
และชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครูเป็นการประยุกต์แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนามาสู่
โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยไม่ได้ใช้คำว่า “โรงเรียน” เป็น “องค์กร” แห่งการเรียนรู้ ด้วยเหตุผลที่ว่า
การบริหารงานในลักษณะที่องค์กรจะมีความยืดหยุ่นกันด้วยโครงสร้าง สายการบังคับบัญชา กฎ
ระเบียบ และการควบคุมด้วยอำนาจการบังคับบัญชา แตกต่างไปจากคำว่า “ชุมชน” ซึ่งจะมี ความ
ยืดหยุ่นกันด้วยค่านิยม แนวคิด และความผูกพันของทุกคนที่เป็นสมาชิก และมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน
ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการปฏิบัติงานในโรงเรียน ด้วยการสะท้อนคิดร่วมที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนและการเรียนรู้ของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และพัฒนา
วิชาชีพครูอย่างยั่งยืน (ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560)

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน

2.1 สภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน
โดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า รัฐมีบทบาทอย่างสูงในการ
จัดหาผู้จัดการอบรมและจัดทำเกณฑ์รับรองหลักสูตรทำให้หลักสูตรการฝึกอบรมครูไม่สอดคล้องกับ
ปัญหาจริงที่ครูและโรงเรียนเผชิญการอบรมส่วนใหญ่เป็นการฟังบรรยายมากกว่าการฝึกปฏิบัติจริง
รวมทั้งยังขาดระบบติดตามและสนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปใช้จริงจึงทำให้การอบรมสิ้นสุดลงเพียง
ขั้นตอนของการสร้างและถ่ายทอดความรู้แต่ไปไม่ถึงขั้นตอนของการนำความรู้มาปฏิบัติการฝึกปฏิบัติ

และการทบทวนและแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติอีกทั้งผลการประเมินคุณภาพครูและโรงเรียนไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพของการฝึกอบรมครูด้วย (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนวีรินทร์ ผลอนันต์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 สภาพที่พึงประสงค์การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) เป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน เกิดจากแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของโรงเรียนจากเดิมที่ส่วนใหญ่ครูมักเป็นผู้รับ (Passive Teacher) มาเป็นครูผู้เรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Teacher) ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพตนเอง เพื่อนครูผู้เรียน และโรงเรียนร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงอย่างยั่งยืนไม่สิ้นสุด (ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC : Professional Learning Community) สู่สถานศึกษา ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2560) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทน์ภัส ชัยสงคราม (2561) ได้ทำการวิจัยการเสริมสร้าง

ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาการเสริมสร้างชุมชนแห่ง การเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 โดยผลการศึกษา พบว่า 1) การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นนทียา สายแสงจันทร์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัยาศัย จังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 2) ศึกษาความต้องการจำเป็น และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัยาศัย จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก

2.3 ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ลำดับที่ 2 ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ลำดับที่ 3 ด้านภาวะผู้นำ ร่วม ลำดับที่ 4 ด้านปัจจัยสนับสนุน ลำดับที่ 5 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และลำดับที่ 6 ด้านชุมชนกัลยาณมิตร อาจเป็นเพราะว่า ปัญหาของครูในการใช้กระบวนการ PLC ทำให้ผลการ พัฒนาดำเนินการล่าช้า พบว่ามี 3 ประการ ได้แก่ 1) ครูมีภาระงานที่มาก 2) ความคลุมเครือของ ระบบ PLC 3) สถานที่ทำงานที่ควรมีผู้นำที่สร้างวัฒนธรรม PLC ให้เกิดขึ้นในองค์กร Hairon และ Dimmock (2012) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Haironand และ Tan (2016) เกี่ยวกับผลกระทบ ชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพต่อการทำงานร่วมกันของครูในสิงคโปร์และฮ่องกง พบว่า ปัญหาที่ อาจขัดขวางความสำเร็จของ PLC ได้แก่ ภาระงานของครู และความคลุมเครือในการเข้าใจการริเริ่ม นโยบายที่เกี่ยวข้องกับ PLC ต่อการการเรียนการสอน ความท้าทายเหล่านี้จำเป็นต้องถูกนำมา พิจารณาเมื่อนำ PLC ไปใช้สำหรับการทำงานร่วมกันของครู เพราะหัวใจของความสำเร็จของ PLC คือ ครูจะต้องมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม อีกทั้งการพัฒนามีข้อจำกัดด้วยบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ ทางสังคมซึ่งเห็นได้ว่าการเริ่มนำกระบวนการ PLC มาใช้ในการพัฒนาครูยังมีข้อควรพัฒนาและปัญหา ที่จะต้องนำมาพัฒนาซึ่งประเทศไทยได้ขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ในการพัฒนาครูเช่นกัน

3. ผลการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.1 ผลการพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 32 แนวทาง ดังนี้ ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ มี 5 แนวทาง ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมมี 5 แนวทาง ด้านภาวะผู้นำร่วม มี 5 แนวทาง ด้านปัจจัยสนับสนุนมี 6 แนวทาง ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ มี 6 แนวทาง ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มี 5 แนวทาง เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบและการพัฒนารูปแบบจากแนวคิด ทิศนา แคมมณี (2546), อีระ รุญเจริญ (2544) และ Keeves (1988) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิด และวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 วิธีดำเนินการ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

3.2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) และมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) อาจเป็นเพราะว่ายึดโยงกันด้วยค่านิยม แนวคิด และความผูกพันของทุกคนที่เป็นสมาชิก และมีวัตถุประสงค์ร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการปฏิบัติงานในโรงเรียน ด้วยการสะท้อนคิดร่วมที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนรู้ของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน (ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560) และนำกระบวนการบริหารของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ตามที่ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) ได้เสนอไว้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ P คือ Plan หมายถึง การวางแผน โดยเลือกปัญหาและตั้งเป้าหมายร่วมกันทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน D คือ Do หมายถึง การนำแผนหรือวิธีการแก้ไขปัญหานั้นที่ได้กำหนดไว้ร่วมกันไปใช้ในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เป็นการนำแผนแก้ปัญหานั้นไปสู่การปฏิบัติ C คือ Check หมายถึง การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลก่อนการดำเนินงาน และหลังการดำเนินงานมาเปรียบเทียบกัน A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสมแล้วผ่านกระบวนการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ แล้วนำมาร่างรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน และนำไปประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของรูปแบบจนสำเร็จเป็นฉบับสมบูรณ์

4. ผลการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ก่อนนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้มีคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบเฉลี่ย 17.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.21

และมีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เฉลี่ย 28.15 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 93.85 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมรูปแบบสูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมรายด้านก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$) อาจเป็นเพราะว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการผู้วิจัยร่วมกับวิทยากรได้ออกแบบเป็นเชิงปฏิบัติการเน้นการให้ความรู้ เกิดทักษะ และปฏิบัติได้ การประชุมเชิงปฏิบัติการจึงเป็นวิธีสมาชิกในห้องประชุมต้องร่วมกันศึกษา ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนทำความเข้าใจ และฝึกปฏิบัติ เพื่อทักษะปฏิบัติงาน ตามหัวข้อประชุมในครั้งนั้น หัวใจสำคัญของการประชุมในรูปแบบนี้ คือ เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ พร้อมนำไปปฏิบัติในการปฏิบัติงานจริง เช่น ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างแบบทดสอบแก่บุคลากร เป็นต้น (ละเอียด เอี่ยมสุวรรณ, 2556) และแนวคิดของ กิติมา ปรีดีติลล (2550) ได้ให้ความสำคัญของการนิเทศติดตาม โดยบุคลากรในโรงเรียนเอง จะต้องกระทำอย่างมีขั้นตอนและกระบวนการในอันที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และผลการประเมินระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2, 2560) ดังที่ Morrow (2010) ได้ศึกษาทัศนคติของครูเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี พบว่า ครูรับรู้การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นโอกาสสำหรับความก้าวหน้าทางวิชาชีพประกอบด้วยองค์ประกอบการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ด้วยความหมาย การทำงานอย่างมืออาชีพ และการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 แสดงให้เห็นว่า การบริหาร

โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้บุคลากรในสถานศึกษา มีความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารในระดับสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรขับเคลื่อนนโยบายการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิผล

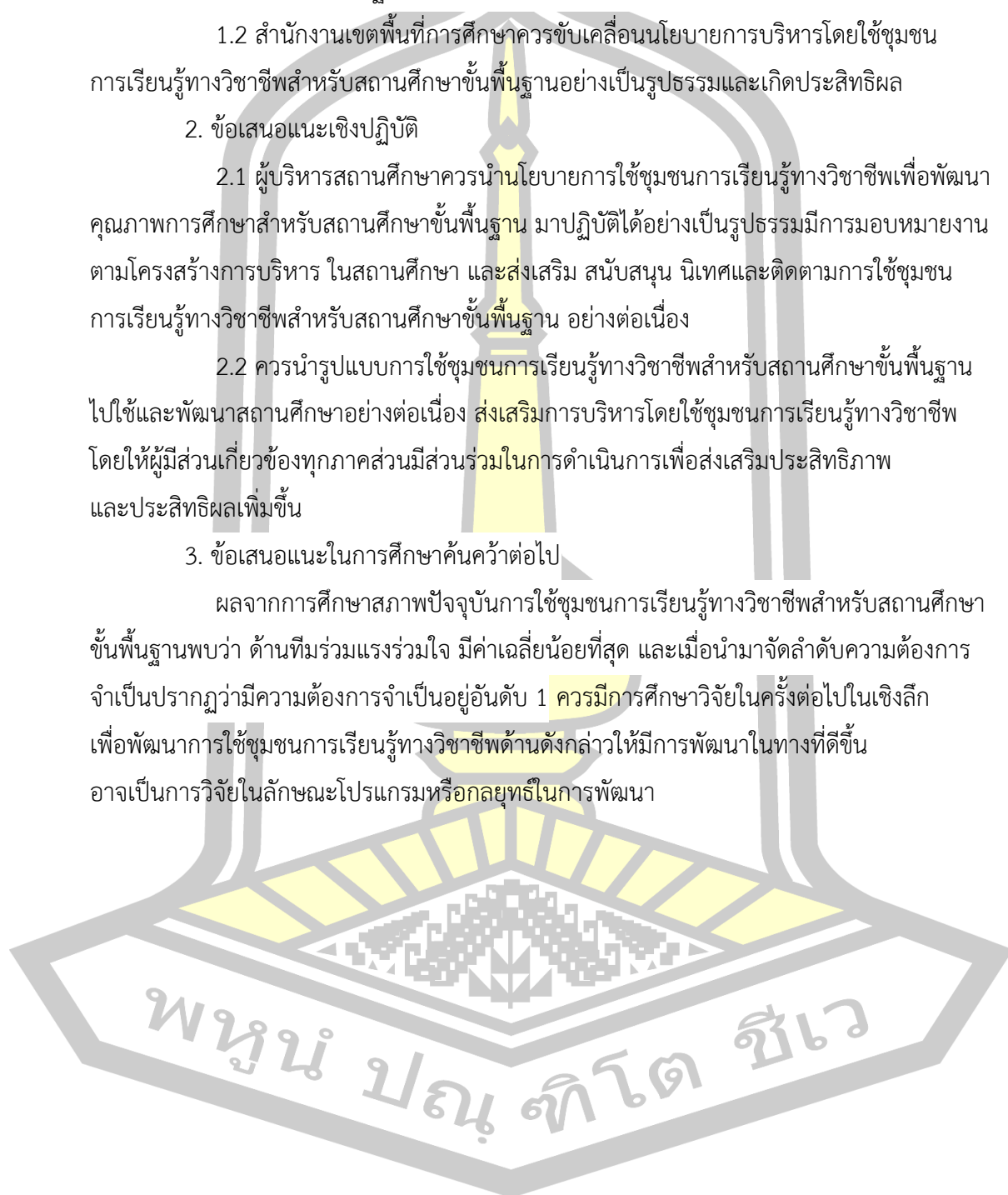
2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำนโยบายการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มาปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมมีการมอบหมายงานตามโครงสร้างการบริหาร ในสถานศึกษา และส่งเสริม สนับสนุน นิเทศและติดตามการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างต่อเนื่อง

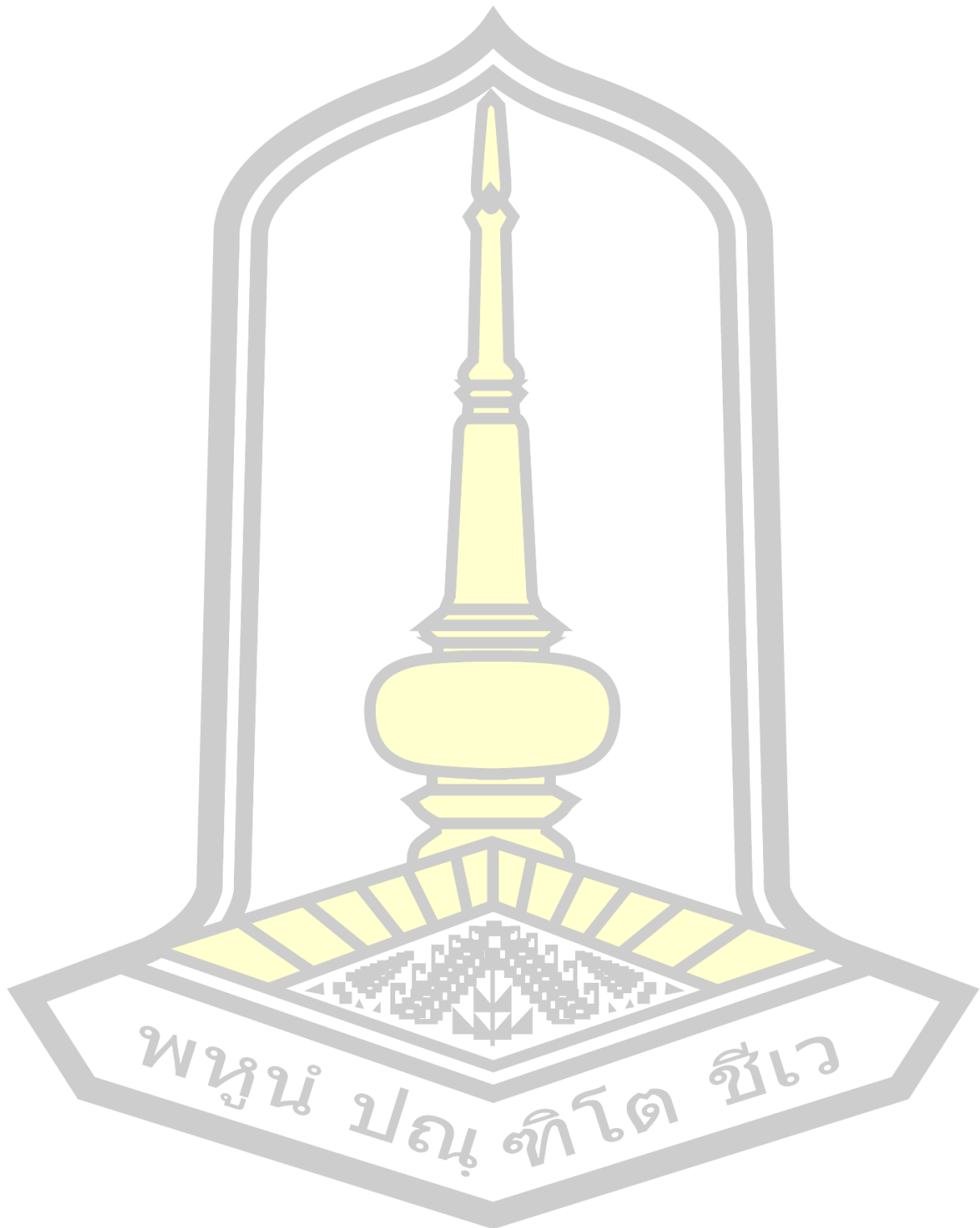
2.2 ควรนำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้และพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า ด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการ จำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 ควรมีการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปในเชิงลึก เพื่อพัฒนาการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านดังกล่าวให้มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น อาจเป็นการวิจัยในลักษณะโปรแกรมหรือกลยุทธ์ในการพัฒนา



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา : กรอบและแนวการดำเนินงาน*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ : ที.เอส.พี.โปรดักส์.
- กาญจน์วรินทร์ ผลอนันท์. (2557). *กลยุทธ์การบริหารเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิติมา ปรีดีติลล. (2548). *กระบวนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- กุลกัลยา ภูสิงห์. (2559). *Manabusato : การปฏิรูปโรงเรียนแนวความคิด “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” กับการนำทฤษฎีมาปฏิบัติจริง*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เกษมสิงห์ เพ็ญฟู. (2551). *การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.gotoknow.org>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2562].
- จรศักดิ์ เขียวน้อย และคณะ. (2561). *รายงานการวิจัยการพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1699-file.pdf> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 15 มิถุนายน 2563].
- ครรชิต มาลัยวงศ์. (2560). *เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา*. [ออนไลน์]. ได้จาก : http://www.drkanchit.com/general_articles/articles/general_24.html. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 ตุลาคม 2562].
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2547). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ทิตินา แคมมณี. (2546). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงษ์ แสงสิทธิ. (2560). แนวคิด และหลักการเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. [ออนไลน์].
ได้จาก : <https://sites.google.com/a/kksec.go.th/plc-kksec25/banthuk-kar-reiynru1>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 31 ตุลาคม 2562]
- ธีระ รุญเจริญ, ปราชญา กล้าผจญ และสัมมา ธนินธย์. (2547). การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- ธีระ รุญเจริญ. (2544). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- ธีระ รุญเจริญ. (2545). ผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ : ศักยภาพเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). กระบวนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้: การประเมินและการประกัน. กรุงเทพฯ : วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น.
- นนทียา สายแสงจันทร์. (2561). การส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- นันทน์ภัส ชัยสงคราม. (2561). การเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพทางการศึกษาในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : เพชรเกษมพรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2554). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข. (2562). การจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบรวมพลังกับ PLC เพื่อการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิมพ์อร สดเอี่ยม และคณะ. (2561). ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเลย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สกว.
- พิไลวรรณ อินทร์รักษา. (2550). การดำเนินงานในส่วนงานการฝึกอบรม. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบูรพา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- เมธาสิทธิ์ ธีร์รัตนศรีสกุล. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวทางปฏิบัติสำหรับครู. วารสาร มทร. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2(2), 214-228.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). การประเมินโครงการ : แนวคิดและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โยธิน ศรีโสภา. (2542). นโยบายและการวางแผนการศึกษา. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- รัตน์ บัวสนธ์. (2551). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คำสมัย.
- ภัสสรดา เวียงคำ. (2560). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูวิทยาลัยชุมชนพังงา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุขภูภิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม.
- ละเอียด เอี่ยมสุวรรณ. (2556). คู่มือการตรวจสอบผลการดำเนินงานโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกรมควบคุมโรค.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). รายงานการวิจัยรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบท โรงเรียนในประเทศไทย. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

- วัชรพร แสงสว่าง. (2563). *การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว. (2548). *วิธีการศึกษาทางนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา ทองทวีงยศ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2542). *การบริหาร หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2544). *โรงเรียนองค์การแห่งการเรียนรู้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2550). *วิธีการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- ศิวกร รัตติโชติ. (2561). *แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนธยา พลศรี. (2550). *เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). *การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. นนทบุรี : จตุพรตีไซด์.
- สมาน อัครภูมิ. (2541). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซท.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2549). *เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สานช่วยขยายผล*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งพับลิซซิ่ง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2560). *แนวทางการขับเคลื่อน PLCสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน Thailand 4.0*. ร้อยเอ็ด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.

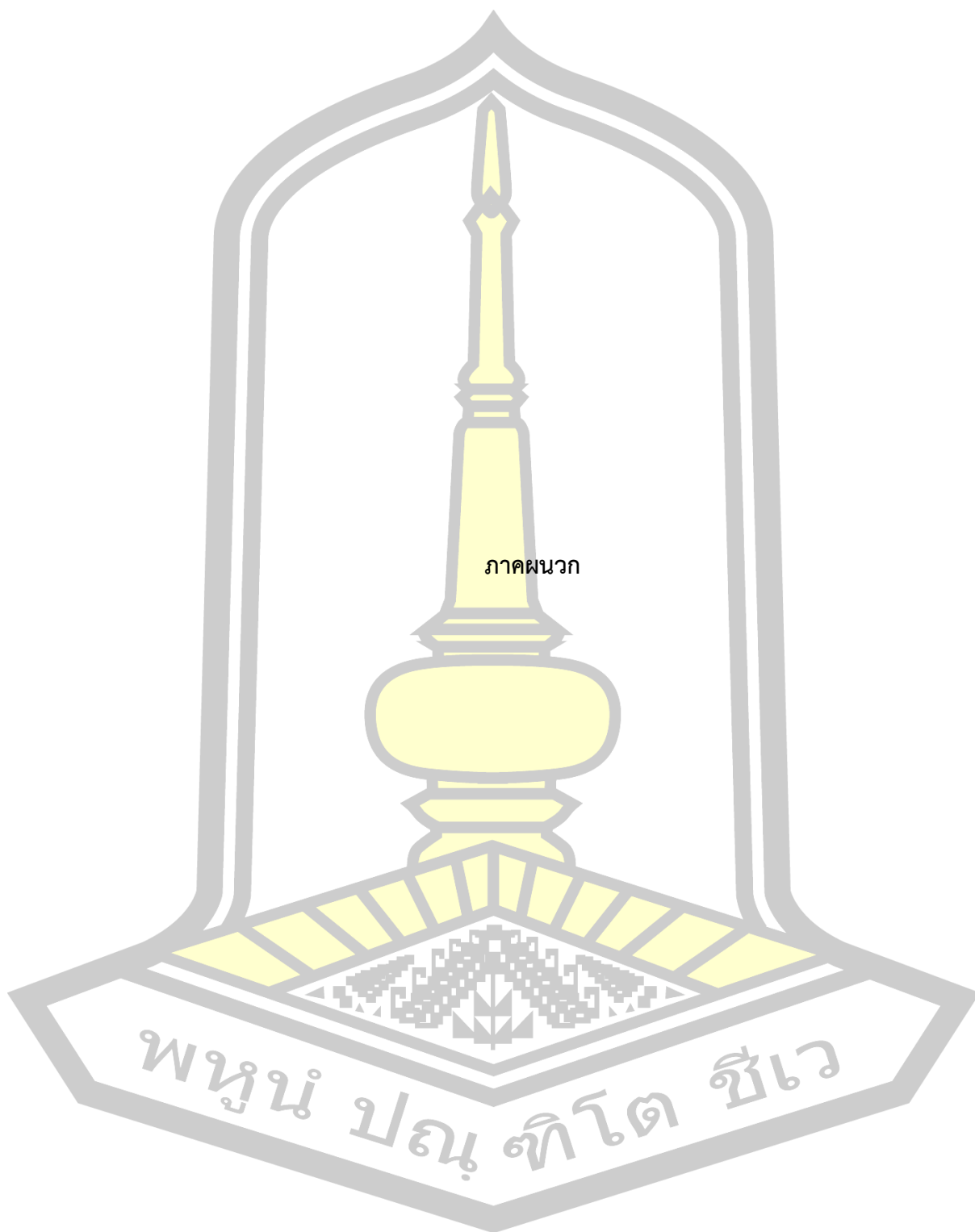
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : สภานิติบัญญัติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2547). *ผู้นำทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนปฏิบัติการประจำปี 2563*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา. (2561). *แนวทางการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.spvc.ac.th/vt21/Manual-PLC.pdf> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 20 กรกฎาคม 2563].
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). *กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้. (2547). *เรียนรู้...คุณภาพสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้.
- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *คู่มือการอบรมคณะกรรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์. (2554). *หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์. (2561). *เอกสารคำสอน รายวิชา0501702 หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสร สวรรณวงศ์. (2558). *กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับครูโรงเรียนเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อำนาจ เหลื่อน้อย. (2561). *รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). *วิธีทำประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- อีโตชิ คูเมะ. (2540). *การบริหารจัดการคุณภาพ (MBQ)*. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- Bardo, J.W. and Hartman, J.J. (1982). *Urban society : A systemic introduction*. New York : Peacock.
- Calcasola, K.S. (2009). The Relationship between Collective Teacher Efficacy and Professional Learning Communities. *Educational Research*, 101(6), 333-351.
- Campbell, R.F. and Gregg, R.T. (1983). *Administrative Behavior in Education*. New York : Harper and Row.
- Cannata, M. (2007). Teacher Community in Elementary Charter Schools. *Education Policy Analysis Archives*, 15(11), 1-31.
- Conrad , Clifton F. ; and Wilson , Richard F. (1985). *Academic Program Reviews : Institutional Approaches, Expectations, and Controversies*. ASHEERIC Higher Education Report No.5, Washington D.C. : ASHE.
- Dan, C. (2012). *Professional Learning Community's Impact on Science Teacher Classroom Practice in a Midwestern Urban School District*. Ed.D. Thesis, University of Nebraska-Lincoln.
- Deming, E.W. (1995). *Out of the Crisis*. Cambridge : Massachusetts Institute of Technology.
- Du Four, R. (2006). Professional learning communities: A bandwagon, an idea worth considering, or our best hope for high levels of learning?. *Middle School Journal*, 39, 4-6.
- Eisner, E.W. (1975). *The Perceptive Eye : Toward the Reformation of Educational Evaluation*. Stanford, C.A. : Stanford Evaluation Consortium.

- Gilrane, C.P., Roberts, M.L. and Russell, L.A. (2008). Building a Community in which Everyone Teaches, Learns and Reads : A Case Study. *The Journal of Educational Research*, 101(6), 333-345.
- Hairon, S. and Dimmock, C. (2012). Singapore schools and professional learning communities: teacher professional development and school leadership in an Asian hierarchical system. *Educational Review*, 64, 405-424.
- Hairon, S. and Tan, C. (2016). Professional learning communities in Singapore and Shanghai: implications for teacher collaboration. *Compare : A Journal of Comparative and International*, 12(47), 1-14.
- Hipp, K. and Huffman, J. (2003). *Professional Learning Communities: Assessment-Development-Effects*. Paper presented at the meeting of the International Congress for School Effectiveness and Improvement. Sydney : Australia.
- Hord, S.M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. [online]. Available from : <http://www.sedl.org/siss/plccredit.html>. [accessed 12 December 2019].
- Jesse, B. (1999). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper & Row.
- Keeves, P.J. (1988). *Educational research, methodology and measurement: An international handbook*. Oxford : Pergamon Press.
- Kenoyer, F.E. (2012). *Case study of professional learning community characteristics in an Egyptian private school*. Ed.D. Thesis, Columbia International University.
- Knezevich, S.J. (1962). *Administration of Public Education*. 4th ed. New York : Warper and Row.
- Koontz, H and O'Donnel, C. (1972). *Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions*. 5th ed. New York : Mc Graw-hill.
- Martin, M. (2011). Cut adapt Removes Adapter Sequences from High-Throughput Sequencing Reads. *EMBnet Journal*, 17, 10-12.
- Morrow, J.R. (2010). *Teachers' Perceptions of Professional Learning Communities as Opportunities For Promoting Professional Growth*. Ed.D. Thesis, Appalachian State University.
- Peddler, M., Burgoyne, J. and Boydell, T. (1991). *The Learning Company : A strategy for sustainable Development*. Maidenhead : McGraw-Hill.

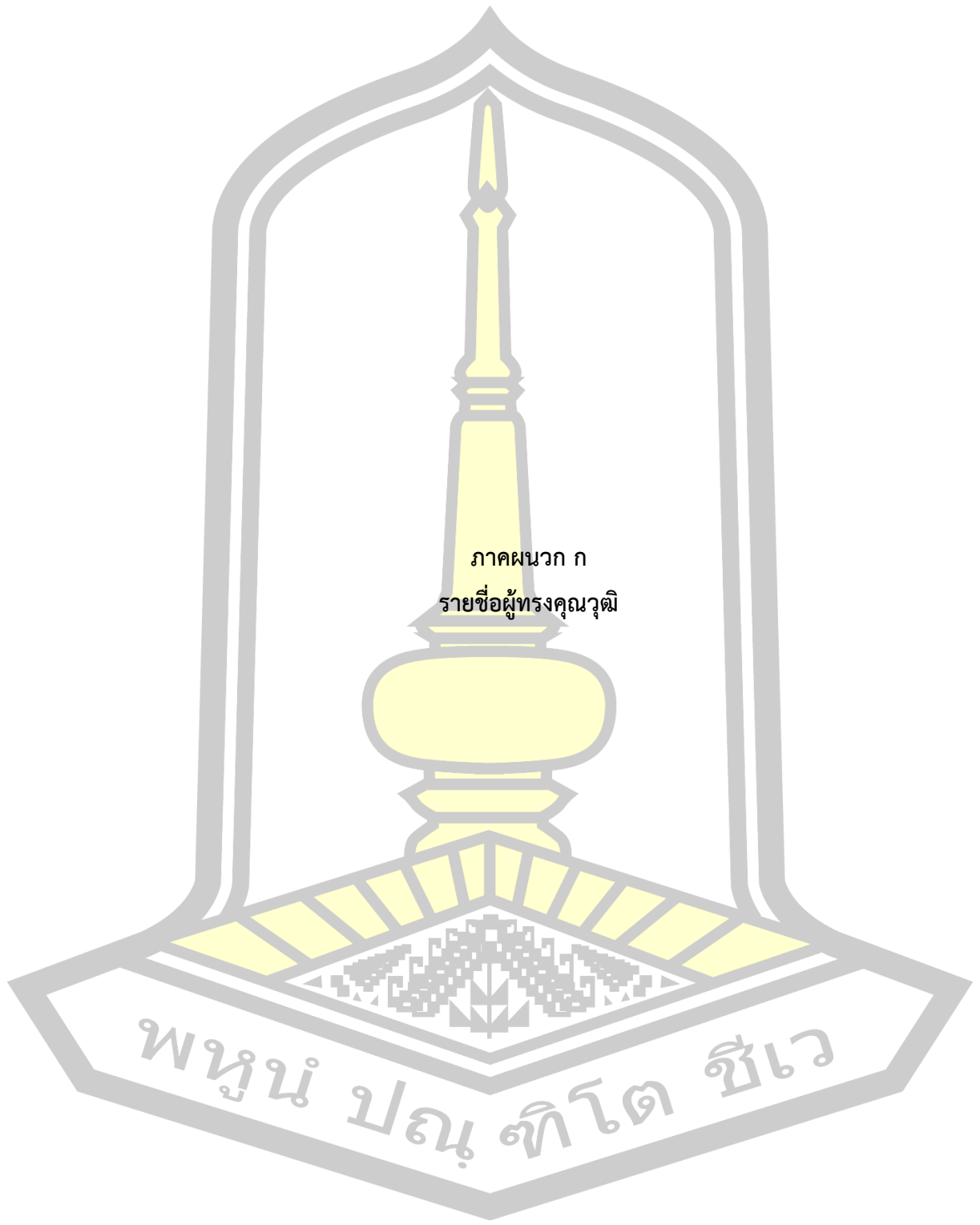
- Senge, P.M. (1990). *Schools that Learn : A Fifth Discipline Field book for Educators, Parents, and Everyone Who Cares about Education*. New York : Doubleday.
- Voelkel, R.H. (2011). *A Case Study of the Relationship between Collective Efficacy and Professional Learning Communities*. Ed.D. Thesis, University of California.
- Witkin, O. and Altschuld, P.A. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessment*. California : A Practical Guide.





ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

พหุพันธ์ ปณฺ ทิโต ชีเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
2. อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ
 อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. ดร.ภานนท์ แสนเภา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 หนองคาย
4. ดร.สวาสฐิพร แสนคำ
 ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
5. ดร.อัมพร กุลาเพ็ญ
 ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่ม นิเทศ ติดตาม
 และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด



รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันและประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง
คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ
อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย
อาจารย์มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อุบลราชธานี
4. ดร.ศักดิ์นิพนธ์ สว่างวงศ์
อดีตศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
5. ดร.ไตรรัตน์ โควะสะสุ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
6. ดร.วันชัย บุญทอง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
7. นายสุภาพ วงษ์สามารถ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
8. นายพิสุทธิ์ แสนเมือง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
9. ดร.เชษฐพงศ์ สุขปาน
ผู้อำนวยการโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม

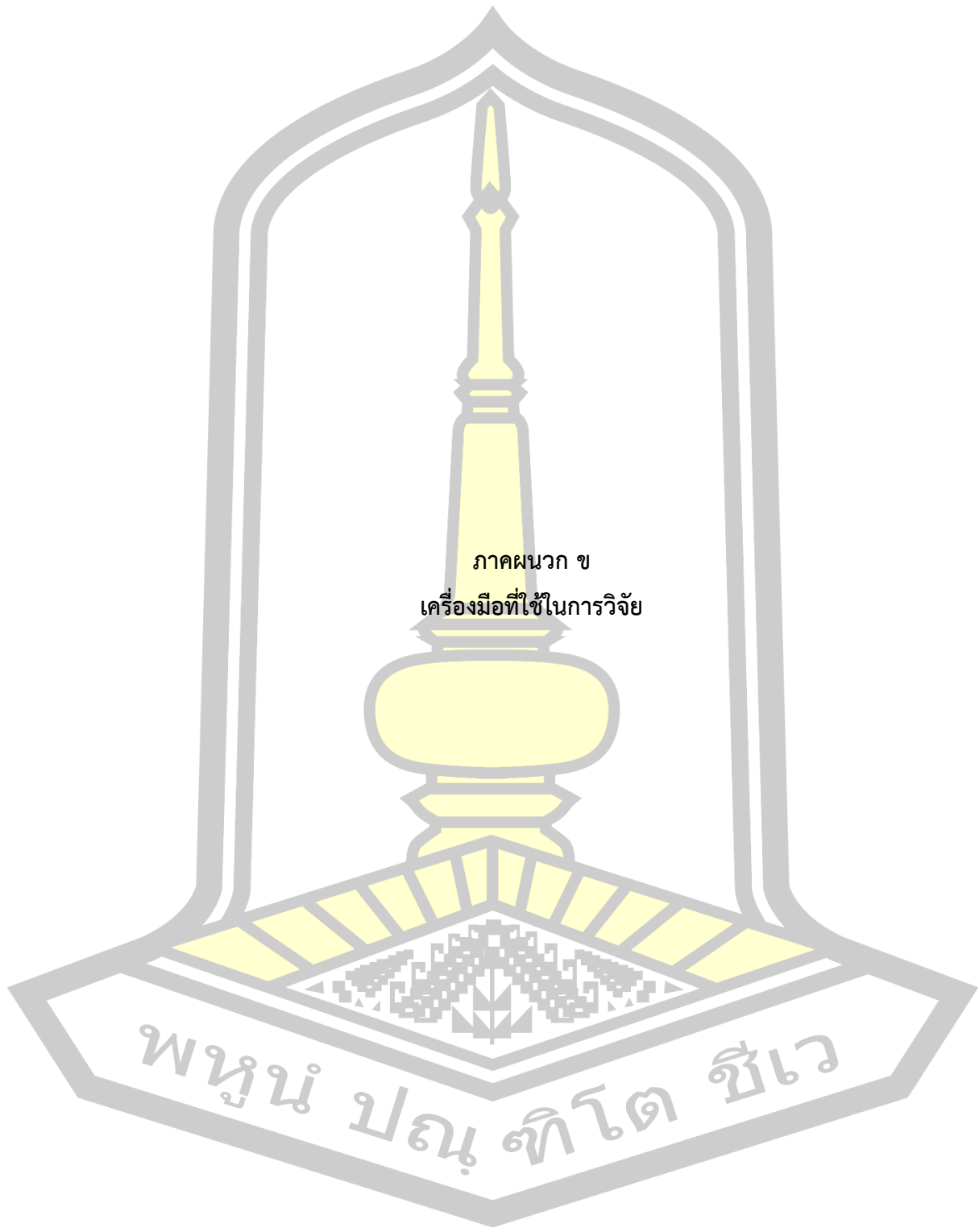
พหุ ประถม ศึกษาศึกษา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบยืนยัน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้รูปแบบการใช้
 ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทัง
 คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ
 อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย
 อาจารย์มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อุบลราชธานี
4. ดร.สมหวัง พันธะลี
 ข้าราชการบำนาญ อดีตศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1
5. ดร.ครรชิต วรรณชา
 ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด
6. นายสุภาพ วงษ์สามารถ
 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
7. นายพิสุทธิ์ แสนเมือง
 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
8. ดร.รณชัย ศรีสุรัญญาวงศ์
 ศึกษานิเทศ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
9. ดร.วัชรินทร์ จำปาทิพย์
 ข้าราชการบำนาญ ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจันทร์บุบผา

พูน ปณ ทิโต ชีเว



ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

**แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายสวัสดิ์ วันภูงา

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.)

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม					
1.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน					
1.2 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1.3 ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพในการปฏิบัติงานร่วมกัน					
1.4 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ					
2.1 ดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน					
2.2 คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกัน และเข้าใจร่วมกัน					
2.3 ตกลงร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ประเมินร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน					
2.4 เรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกัน					
2.5 มุ่งเน้นวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน					
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม					
3.1 ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม					
3.2 มีการแบ่งปันอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน					
3.3 มอบอำนาจหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
3.4 ยกย่อง ยอมรับ และส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ					
4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ					
4.1 การเรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู					
4.2 ร่วมคิด ร่วมทำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี					
4.3 พัฒนาการเรียนรู้และวิชาชีพจากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกัน ผ่านประสบการณ์ตรง					
4.4 สนทนาสะท้อนผลการปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร					
5.1 อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมแบบเปิดเผย บนพื้นฐานของความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน					
5.2 มีเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิดและเป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้อำนาจกดดัน					
5.3 มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต					
5.4 การเปลี่ยนบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการและมีลำดับชั้นมาเป็นบรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว					
5.5 การเปลี่ยนจากความขัดแย้งมาสู่วัฒนธรรมที่เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล					
6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน					
6.1 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ					
6.2 ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก					
6.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน					
6.4 สื่อสารด้วยใจและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม

4. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

6. ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
สำหรับการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. โปรดพิจารณาคำสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับความมุ่งหมายของการวิจัยว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยพิจารณาจาก
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับความมุ่งหมาย
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับความมุ่งหมาย
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับความมุ่งหมาย

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายสวัสดิ์ วันภูงา

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต (กศ.ด.)

สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุบัน ปณุ กิโต ชีเว

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		ความสอดคล้อง			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม					
1.1	มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มองเห็นภาพอนาคต และทิศทางการสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน				
1.2	มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์				
1.3	มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน				
1.4	ตระหนักถึงคุณค่าของความสำเร็จเชิงรูปธรรมทางวิชาชีพ ในการปฏิบัติงานร่วมกัน				
2. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ					
2.1	มีการวางแผนร่วมกัน				
2.2	ดำเนินตามกิจกรรมและตัวชี้วัด เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ภายใต้อำนาจเดียวกัน				
2.3	ปฏิบัติเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน				
3. ด้านภาวะผู้นำร่วม					
3.1	มีการกระจายอำนาจ หรือการมีภาวะผู้นำร่วมกัน				
3.2	มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจ				
3.3	มีส่วนร่วมเสริมสร้างแรงจูงใจ				
3.4	ส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำ				
4. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
4.1	สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน				
4.2	มีทักษะร่วมคิด ร่วมทำ				
4.3	แลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดสมรรถนะ				
4.4	มีจิตวิญญาณของความเป็นครู				
4.5	สะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน				
5. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร					
5.1	มีวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย				
5.2	มีเสรีภาพในการทางความคิดเชิงบวก				

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		ความสอดคล้อง			ความคิดเห็น
		+1	0	-1	เพิ่มเติม
5.3	มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งในเชิงวิชาชีพและการดำรงชีวิตร่วมกัน				
5.4	มีบรรยากาศจากสายงานที่เป็นทางการมาเป็น บรรยากาศของการอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว				
5.5	มุ่งเน้นค่านิยมวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรมีการ ช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกันและกัน				
6. ด้านปัจจัยสนับสนุน					
6.1	สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือ วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ				
6.2	มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก				
6.3	จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความ จำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้				
6.4	สื่อสารด้วยใจ				
6.5	มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ				



แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์

สำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (3) เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (4) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้น

พื้นฐาน

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และด้านปัจจัยสนับสนุน

3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

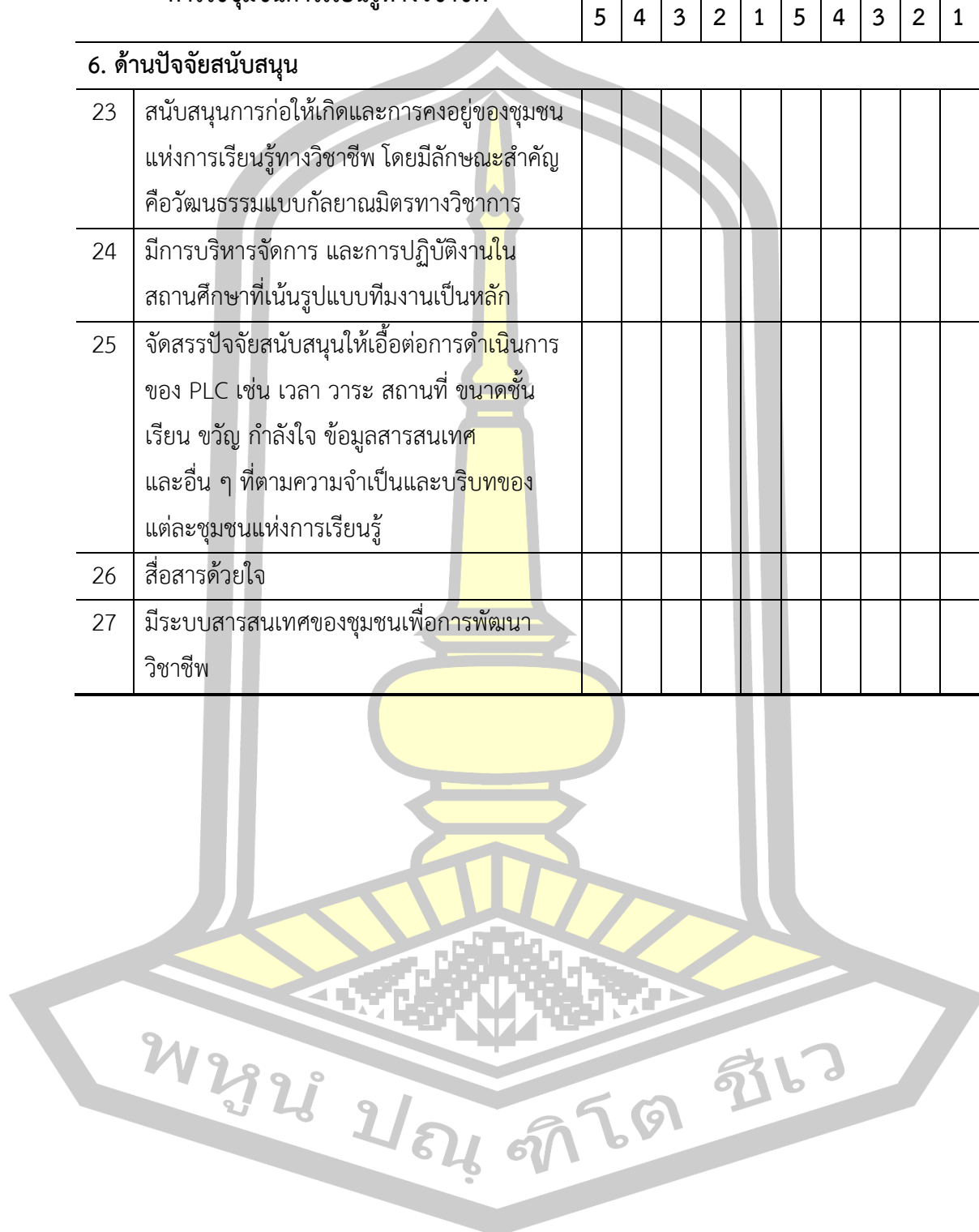
นายสวัสดิ์ วันภูงา

นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.)

สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. ด้านปัจจัยสนับสนุน											
23	สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ										
24	มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก										
25	จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้										
26	สื่อสารด้วยใจ										
27	มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ										



แบบสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practices)

สำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านปัจจัยสนับสนุน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และด้านชุมชนกัลยาณมิตร

3. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายต่อหน่วยงานหรือบุคคลที่ให้สัมภาษณ์แต่อย่างใด จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์

นายสวัสดิ์ วันภูงา

นิตยระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุุณชีพัฒนชาติ (กศ.ด.)

สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุบัน ปณุ ทิโต ชเว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านให้สัมภาษณ์ตามหัวข้อต่อไปนี้

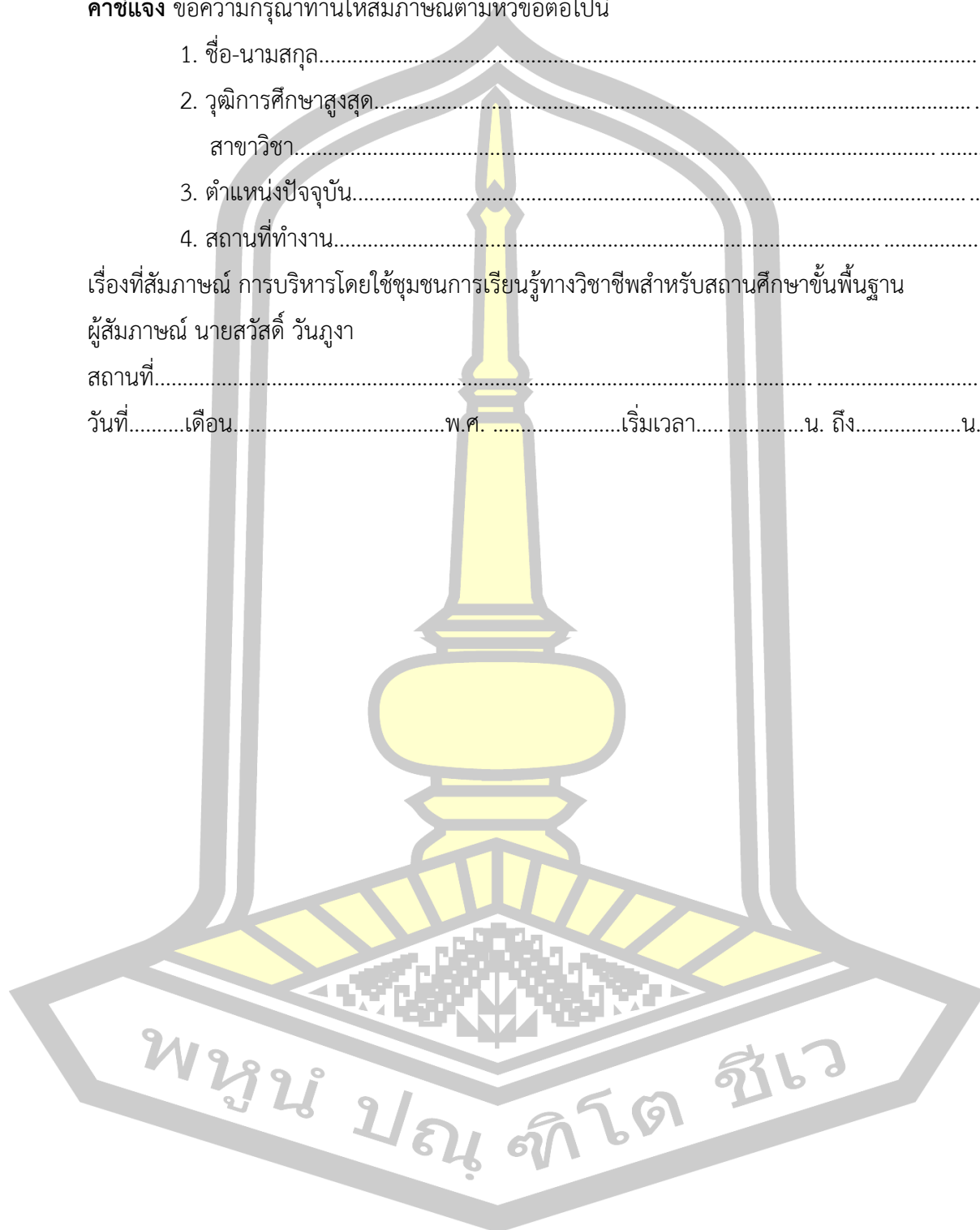
1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
สาขาวิชา.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
4. สถานที่ทำงาน.....

เรื่องที่สัมภาษณ์ การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้สัมภาษณ์ นายสวัสดิ์ วันภูงา

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.เริ่มเวลา.....น. ถึง.....น.



ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ทางด้านการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ท่านมีแนวทางการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามประเด็นที่กำหนดให้ อย่างไร

1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ด้านปัจจัยสนับสนุน มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

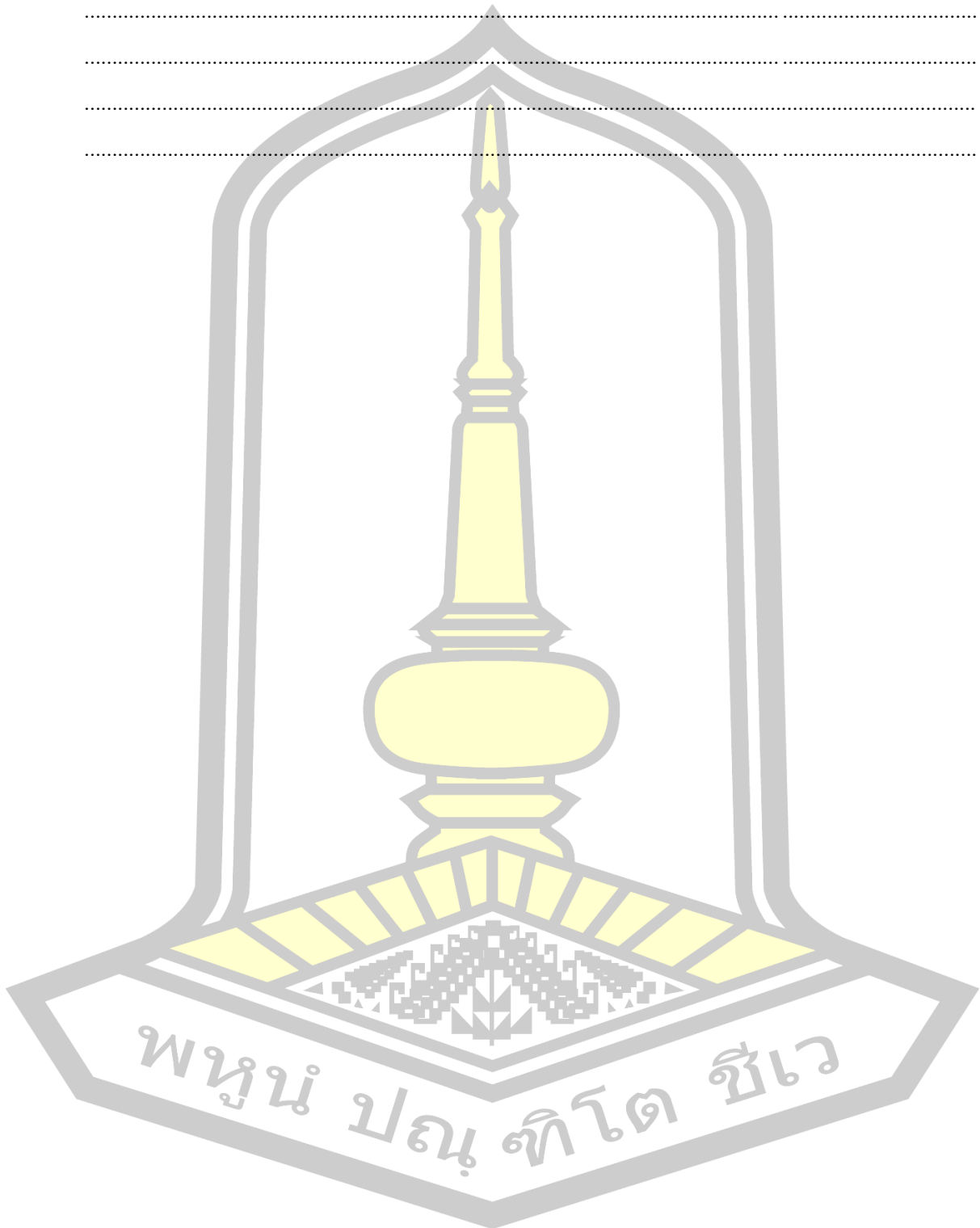
.....

.....

.....

.....

6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร



แบบประเมินรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นแบบประเมินรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในประเด็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากที่ท่านได้ศึกษารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยแนบมาพร้อมนี้

2. โปรดพิจารณารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครบทุกด้าน

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นแต่ละช่อง โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายสวัสดิ์ วันงูงา

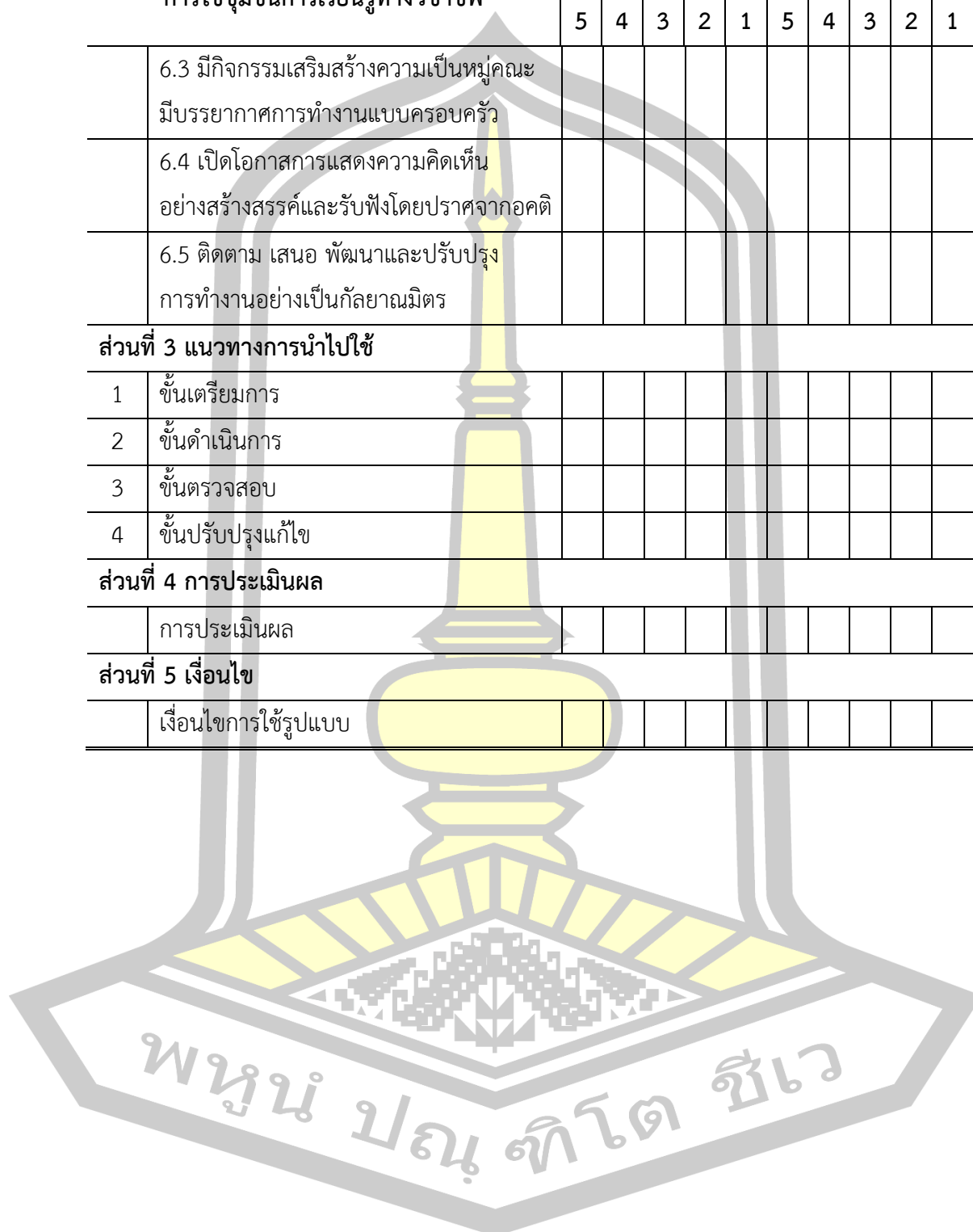
นิสิตระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.)

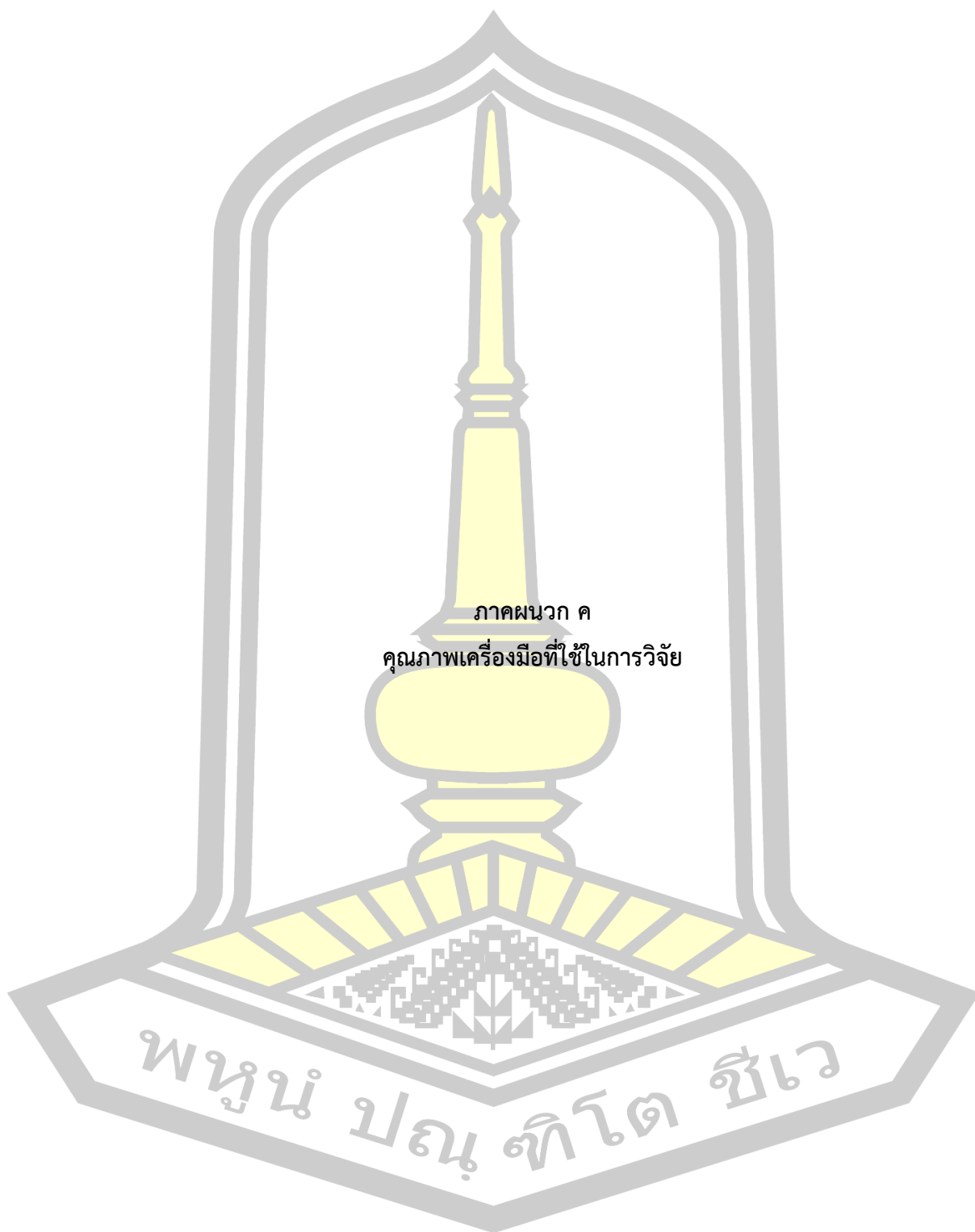
สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว										
	6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ										
	6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุงการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร										
ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้											
1	ขั้นเตรียมการ										
2	ขั้นดำเนินการ										
3	ขั้นตรวจสอบ										
4	ขั้นปรับปรุงแก้ไข										
ส่วนที่ 4 การประเมินผล											
	การประเมินผล										
ส่วนที่ 5 เงื่อนไข											
	เงื่อนไขการใช้รูปแบบ										



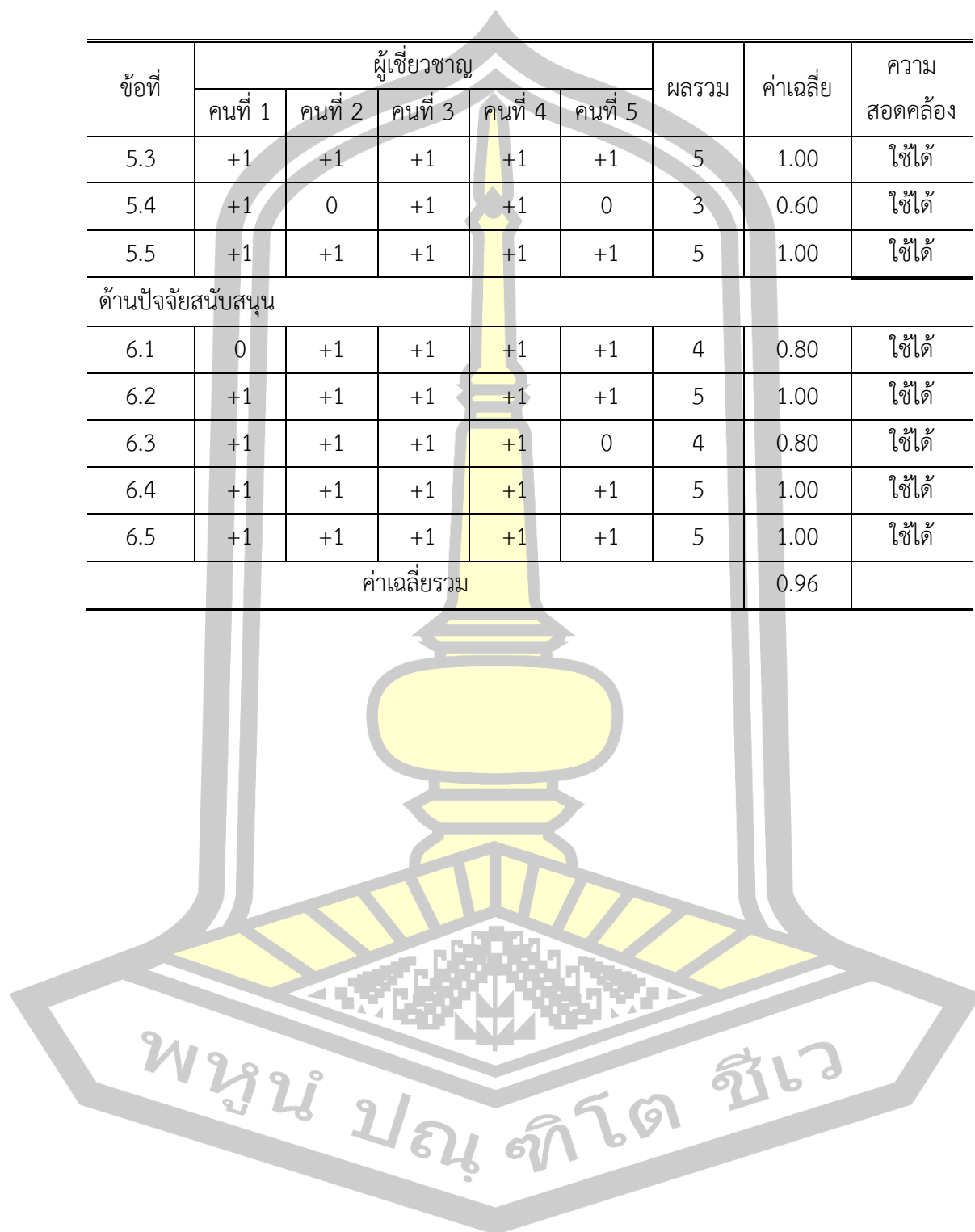


ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัณฑิต โท ชีวะ

ตาราง 47 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.4	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
5.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านปัจจัยสนับสนุน								
6.1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
6.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม							0.96	



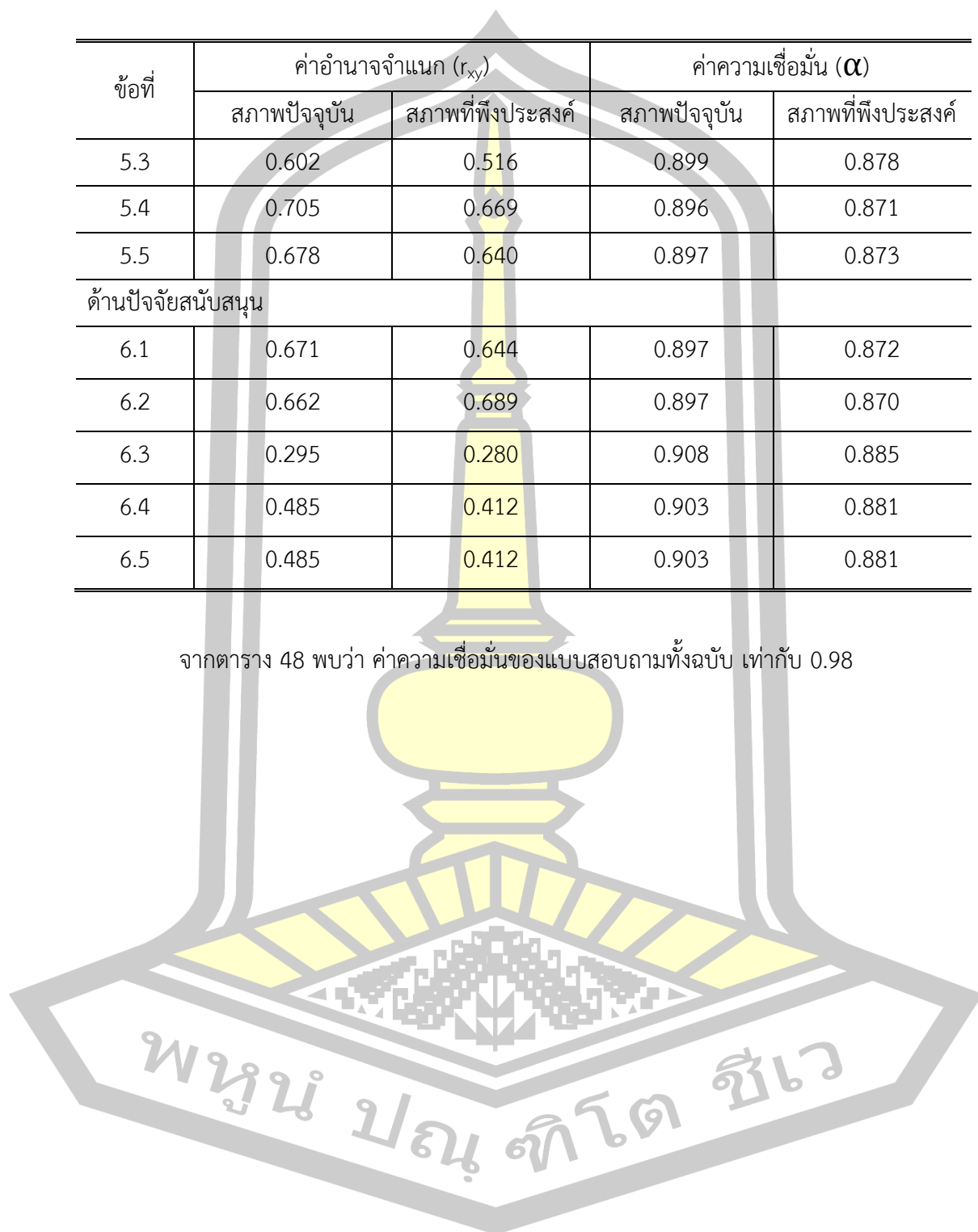
ตาราง 48 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน
สภาพที่พึงประสงค์ของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})		ค่าความเชื่อมั่น (α)	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม				
1.1	0.624	0.418	0.889	0.881
1.2	0.485	0.412	0.903	0.881
1.3	0.622	0.520	0.899	0.878
1.4	0.294	0.280	0.908	0.886
ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ				
2.1	0.420	0.269	0.906	0.885
2.2	0.596	0.509	0.900	0.878
2.3	0.672	0.644	0.897	0.872
2.4	0.663	0.689	0.897	0.871
ด้านภาวะผู้นำร่วม				
3.1	0.672	0.644	0.897	0.872
3.2	0.663	0.689	0.896	0.870
3.3	0.687	0.694	0.896	0.869
3.4	0.398	0.395	0.905	0.882
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ				
4.1	0.729	0.721	0.894	0.868
4.2	0.522	0.489	0.903	0.880
4.3	0.602	0.516	0.900	0.878
4.4	0.705	0.669	0.896	0.871
4.5	0.678	0.641	0.897	0.873
ด้านชุมชนกัลยาณมิตร				
5.1	0.729	0.720	0.894	0.868
5.2	0.522	0.489	0.903	0.880

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})		ค่าความเชื่อมั่น (α)	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
5.3	0.602	0.516	0.899	0.878
5.4	0.705	0.669	0.896	0.871
5.5	0.678	0.640	0.897	0.873
ด้านปัจจัยสนับสนุน				
6.1	0.671	0.644	0.897	0.872
6.2	0.662	0.689	0.897	0.870
6.3	0.295	0.280	0.908	0.885
6.4	0.485	0.412	0.903	0.881
6.5	0.485	0.412	0.903	0.881

จากตาราง 48 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

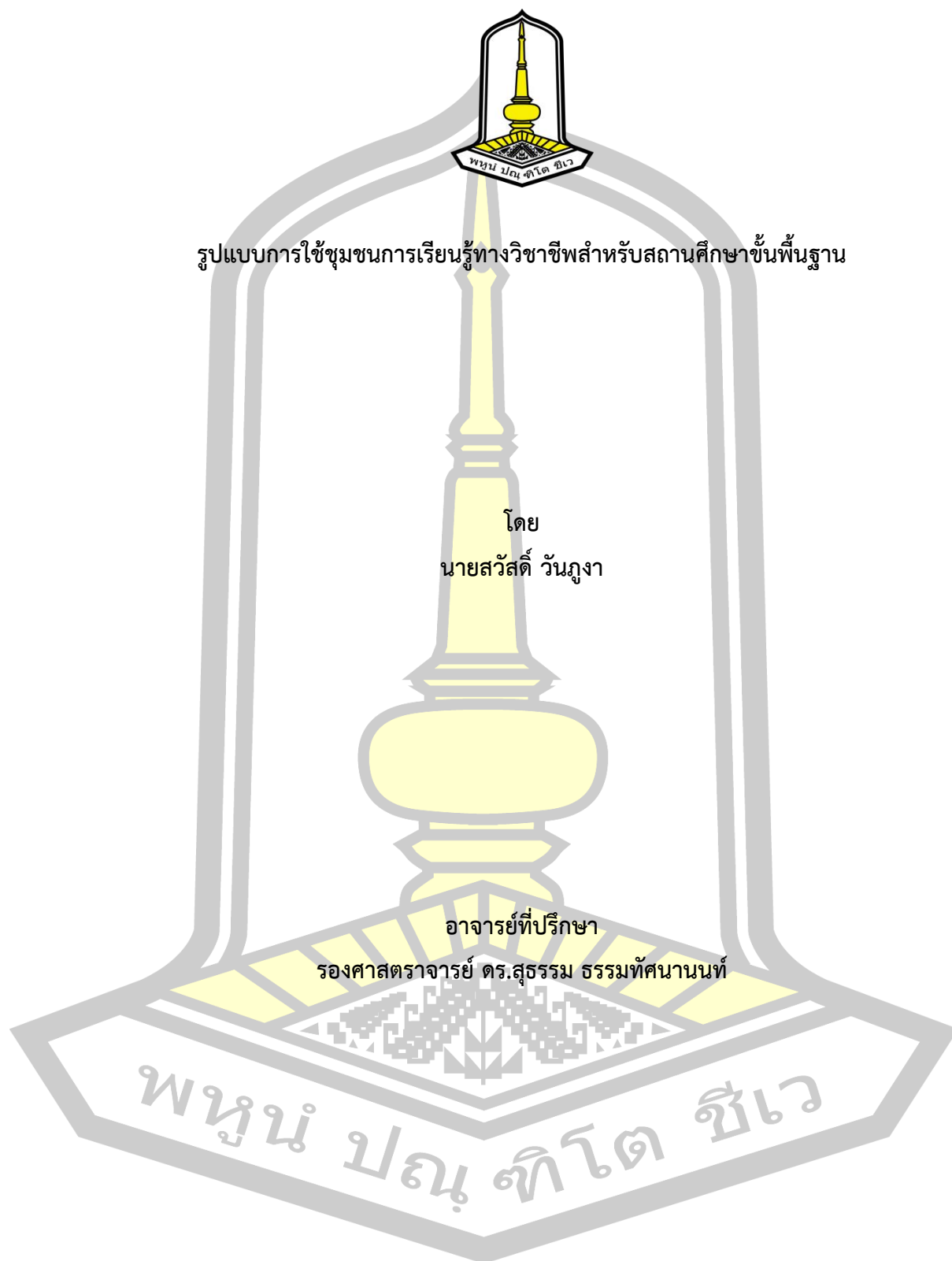




ภาคผนวก ง

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

พหุ ประถม ชาติ ชีวะ



หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เล่มนี้ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ได้นำแนวทางไปใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

รูปแบบฉบับนี้ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

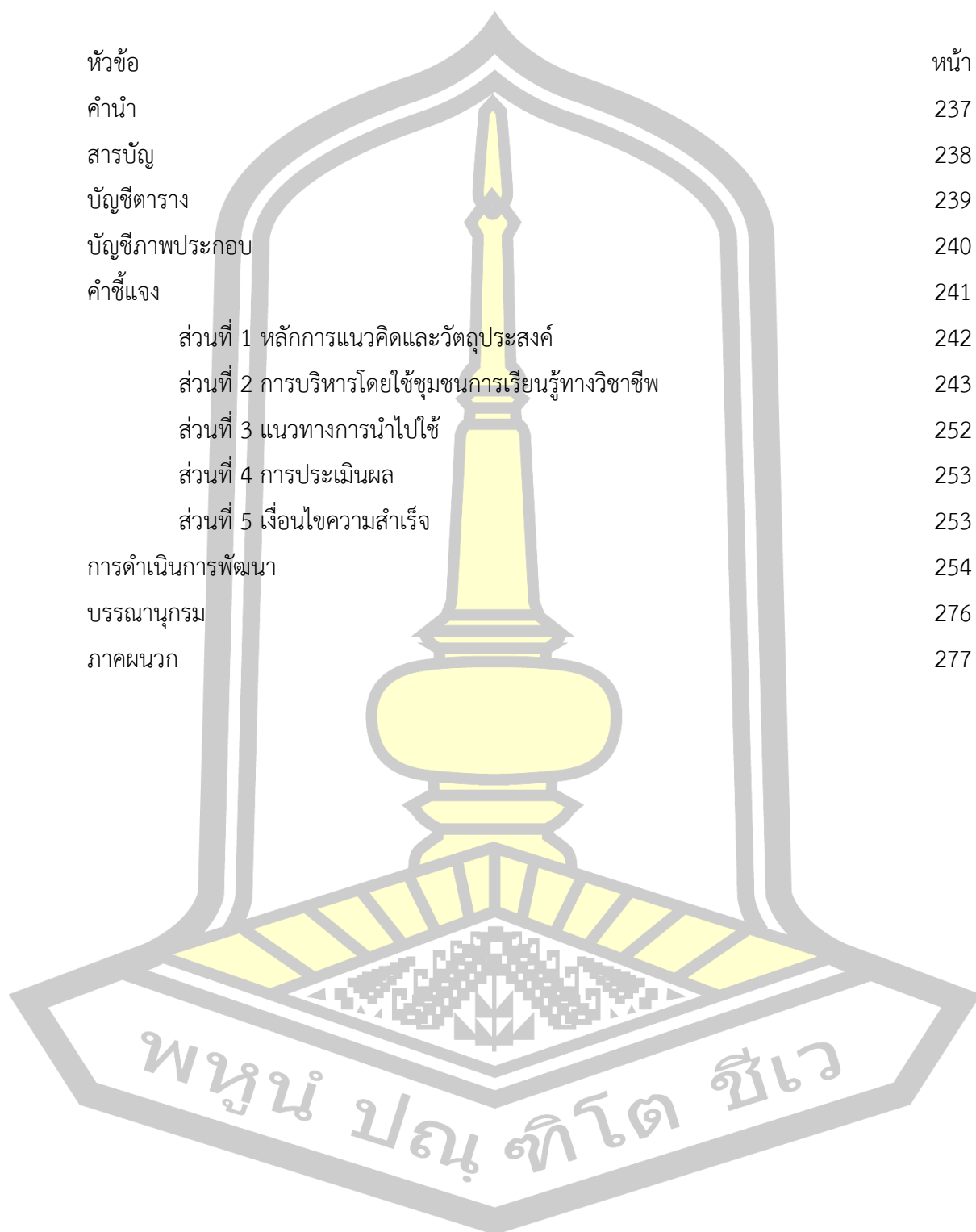
ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อไป

สวัสดี วันพุธ



สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
คำนำ	237
สารบัญ	238
บัญชีตาราง	239
บัญชีภาพประกอบ	240
คำชี้แจง	241
ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์	242
ส่วนที่ 2 การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	243
ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้	252
ส่วนที่ 4 การประเมินผล	253
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ	253
การดำเนินการพัฒนา	254
บรรณานุกรม	276
ภาคผนวก	277

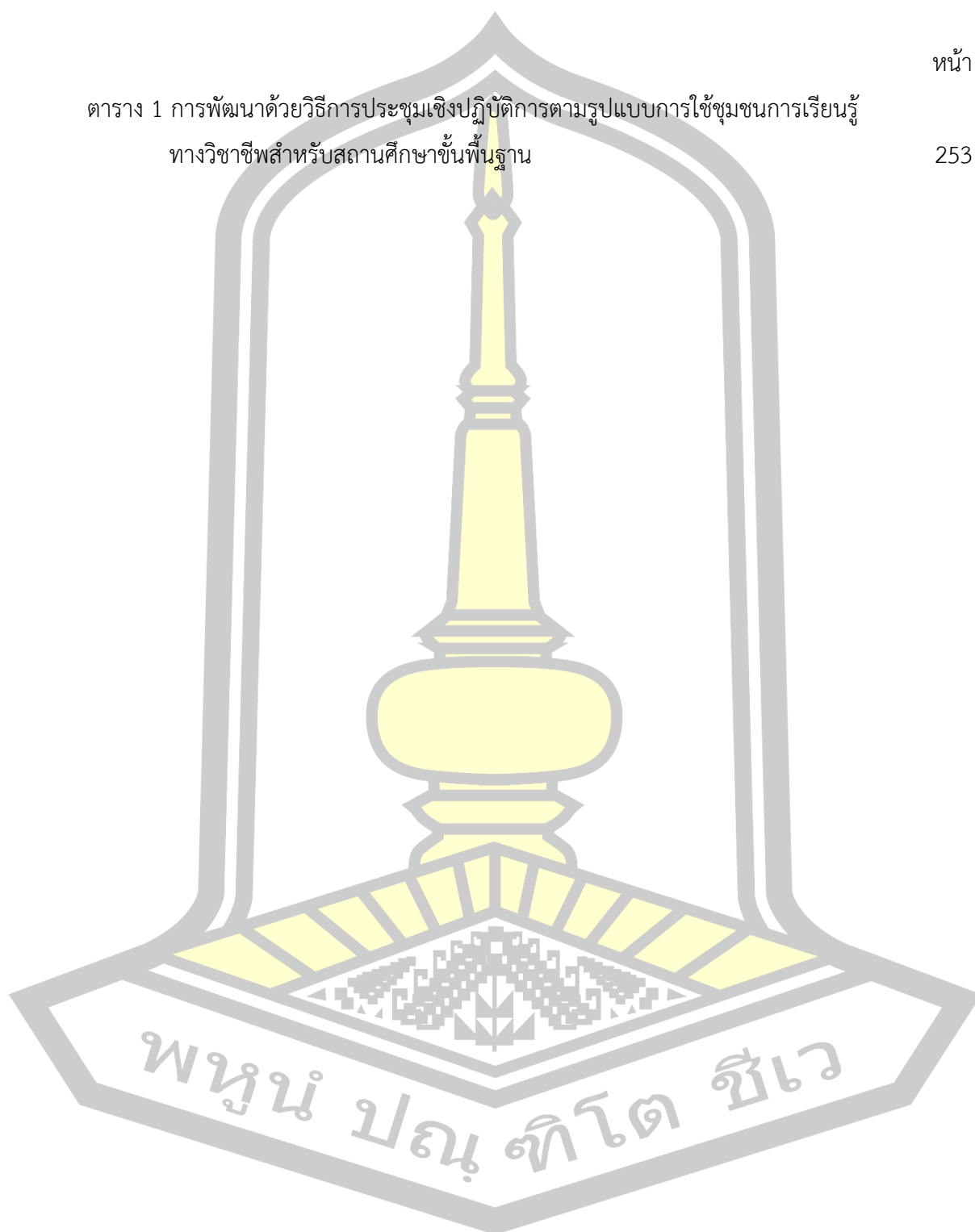


บัญชีตาราง

ตาราง 1 การพัฒนาด้วยวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้
ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

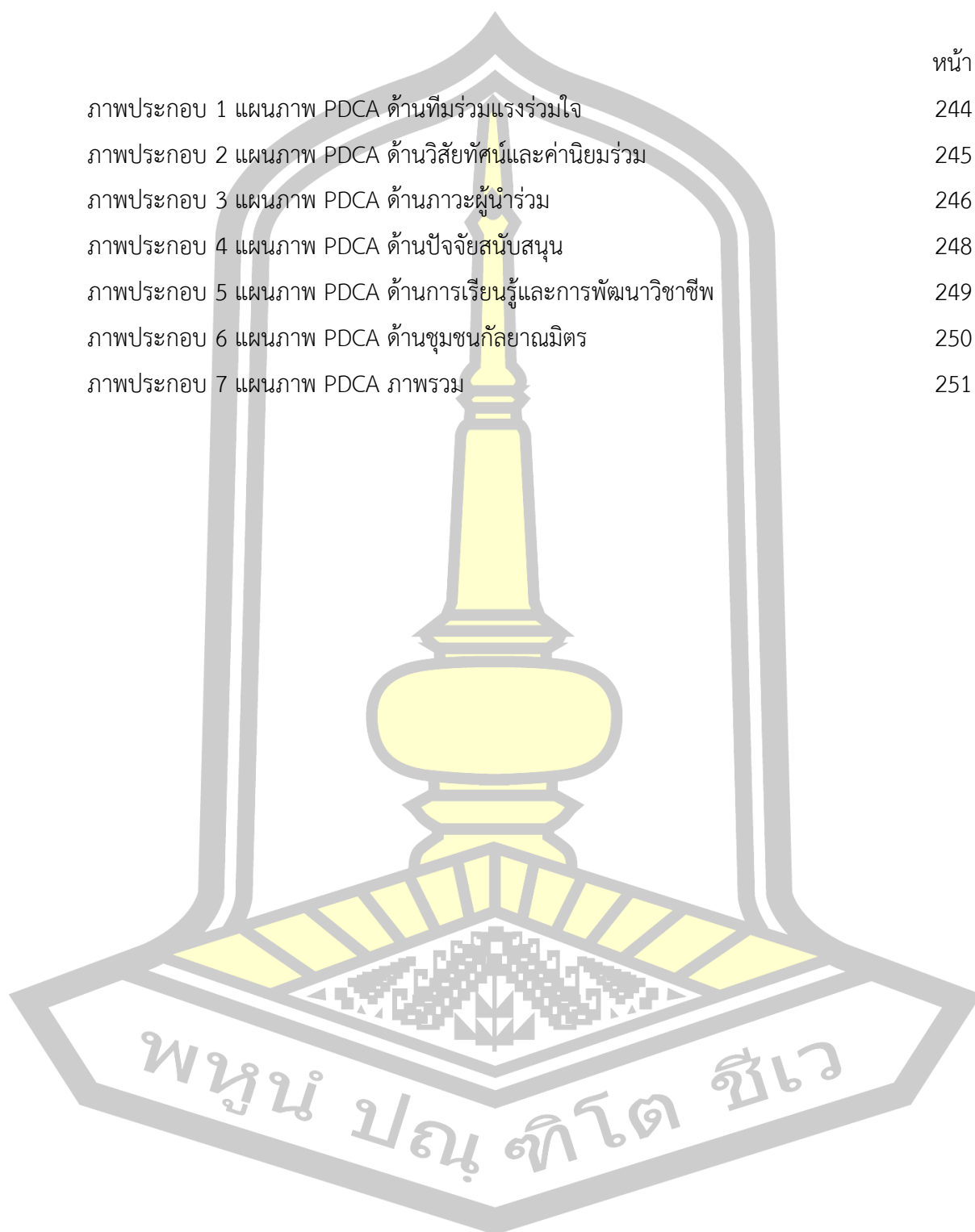
หน้า

253



บัญชีภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แผนภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ	244
ภาพประกอบ 2 แผนภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม	245
ภาพประกอบ 3 แผนภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม	246
ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน	248
ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ	249
ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร	250
ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ภาพรวม	251



คำชี้แจง

การใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบัน โดยเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมทางด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษาด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความรู้และความเข้าใจในองค์ประกอบ ขอบข่าย เนื้อหาและหลักการของการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้จัดทำ “คู่มือการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่สนใจหรือมีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำไปบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

การใช้คู่มือรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาทำความเข้าใจ ความหมาย ความสำคัญ และแนวทางการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ดำเนินการตามขอบข่ายแต่ละด้านของรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามรายละเอียดในคู่มือ
3. ประเมินผลและสรุปการพัฒนา

รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์

หลักการแนวคิด

การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติและการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เป็นเพียงผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็น “โค้ช” ที่คอยออกแบบการเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนให้บรรลุผลได้ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น “ผู้รู้” แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้คือชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities : PLC) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) เป็นกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบ สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวมผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานร่วมกัน การร่วมมือรวมพลัง โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม เกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กันระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนา ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ก็ไม่มีข้อใดระบุให้ครูต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีลักษณะเหมือนวิทยานิพนธ์เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ดังนั้น หากจะพิจารณาว่าครูคนใดเก่งก็ต้องไปดูว่านักเรียนเก่งได้อย่างไร ครูจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ และมีชั่วโมงการสอนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน พร้อมกับมีการพัฒนาอบรมด้วยตนเองตามหลักสูตร (สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

เรื่อง การพัฒนาครู เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศาสตร์พระราชาด้วย Active Learning และ Professional Learning Community (PLC) สู่คุณภาพ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนา

ครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เกิดจากการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และ
นักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษาของ
ประเทศเพื่อให้เกิดความทัดเทียมกับอารยประเทศและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติซึ่งเป็น
ความมุ่งหวังของคนไทยทั้งประเทศ จึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษาอย่าง
รวดเร็ว ทั้งระบบด้วยการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สองซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะพัฒนาเยาวชนของชาติ
เข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิด
สร้างสรรค์ รวมทั้งมีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึง
ดำเนินการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC : Professional Learning Community) สู่อสถานศึกษา
ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
เป้าหมายเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้
ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด
เขต 2, 2560)

ดังนั้น จึงได้พัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือครูในการจัดการเรียนรู้และ
พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) ปัจจัยสนับสนุน 5) การเรียนรู้
และการพัฒนาวิชาชีพ 6) ชุมชนกัลยาณมิตร มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน ประกอบด้วย

1.1 ทุกคนกำหนดบทบาทหน้าที่ วางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน

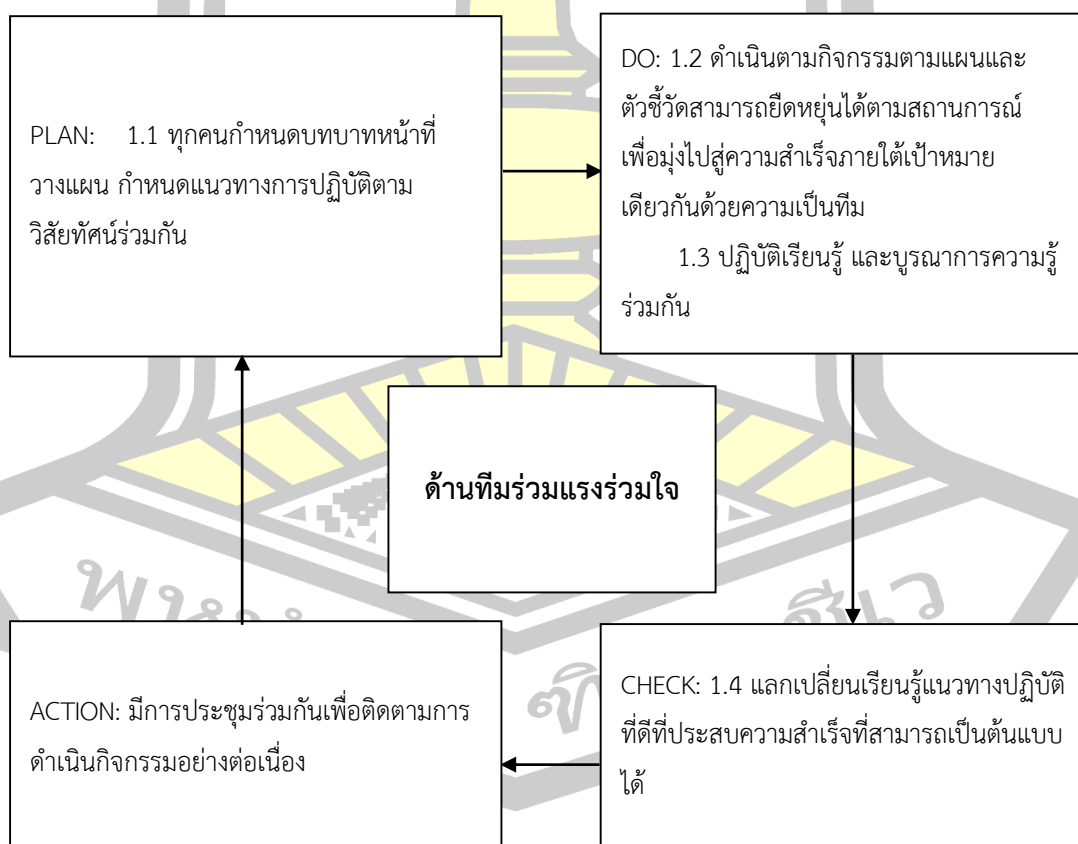
1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม

1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน

1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบได้

1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 แผนภาพ PDCA ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ

2. ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เป็นภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนดขึ้น ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กร มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้

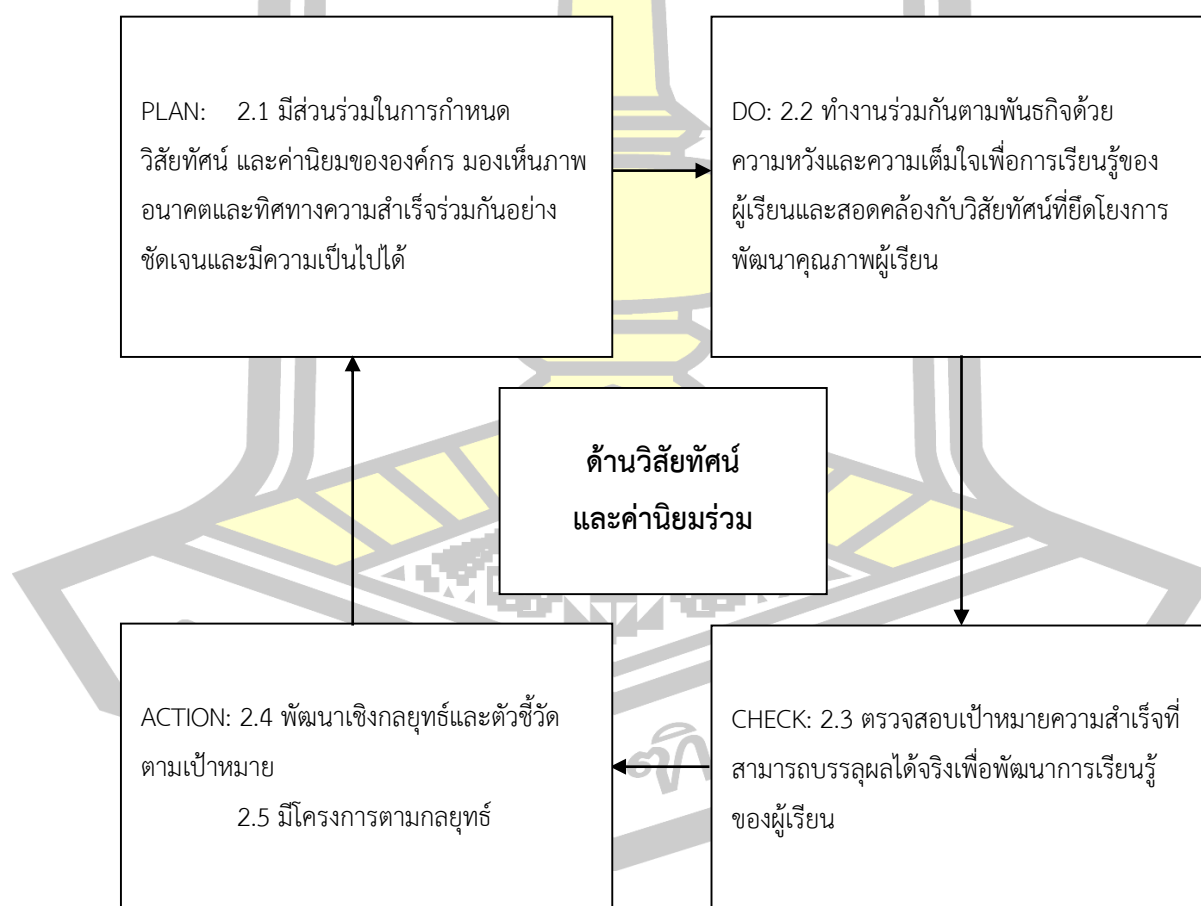
2.2 ทำงานร่วมกันตามพันธกิจด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.3 ตรวจสอบเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

2.4 พัฒนาเชิงกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

2.5 มีโครงการตามกลยุทธ์

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิตรงจรคุณภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ดังภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 แผนภาพ PDCA ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

3. ด้านภาวะผู้นำร่วม เป็นการเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปัน บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำ เพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครู เป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระ ประกอบด้วย

3.1 วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ร่วมกัน

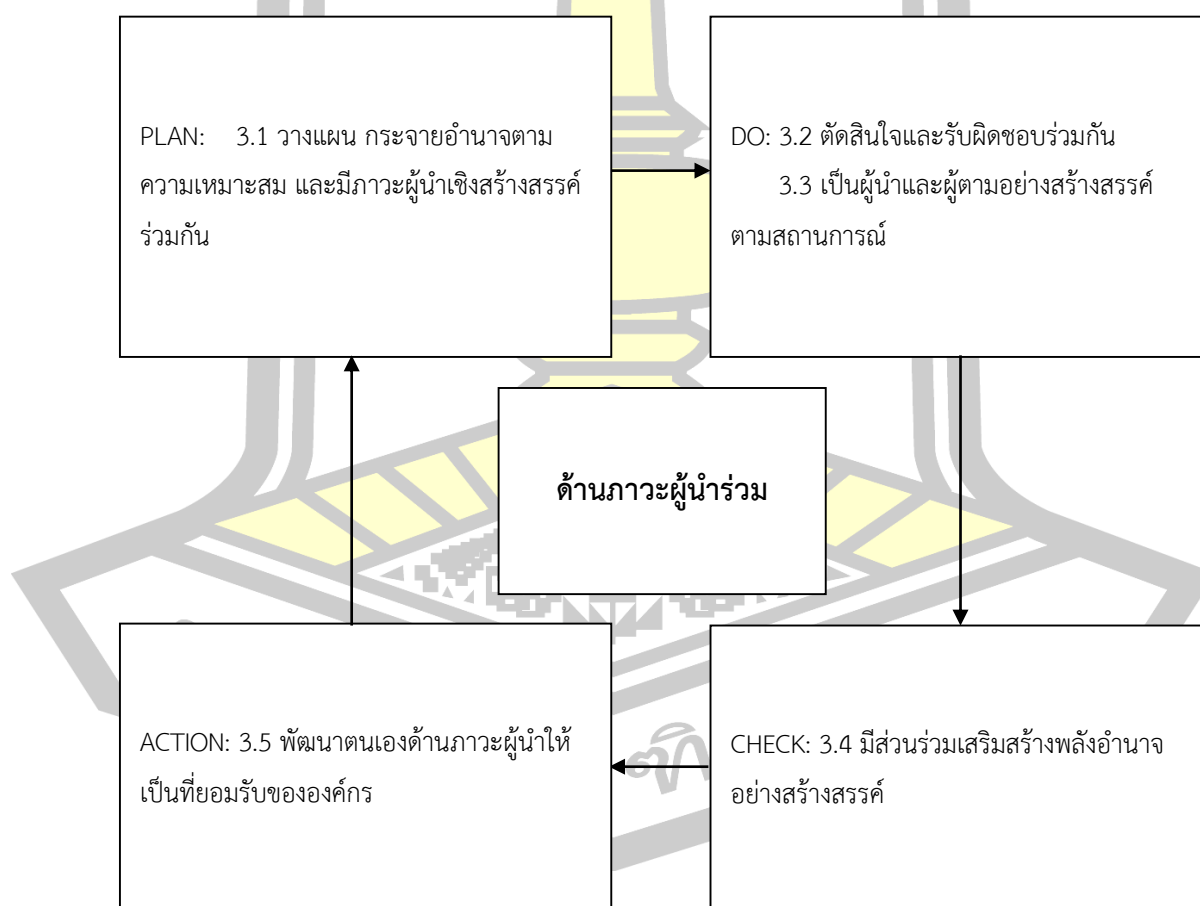
3.2 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน

3.3 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์

3.4 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์

3.5 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจร คุณภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม ดังภาพประกอบ 3



ภาพประกอบ 3 แผนภาพ PDCA ด้านภาวะผู้นำร่วม

4. ด้านปัจจัยสนับสนุน เป็นโครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพ จริงใจ ยึดการแสวงหาความรู้อย่างมีวิจาร์ญาณและการพัฒนาเป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคคลรวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ประกอบด้วย

4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้

4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ

4.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC

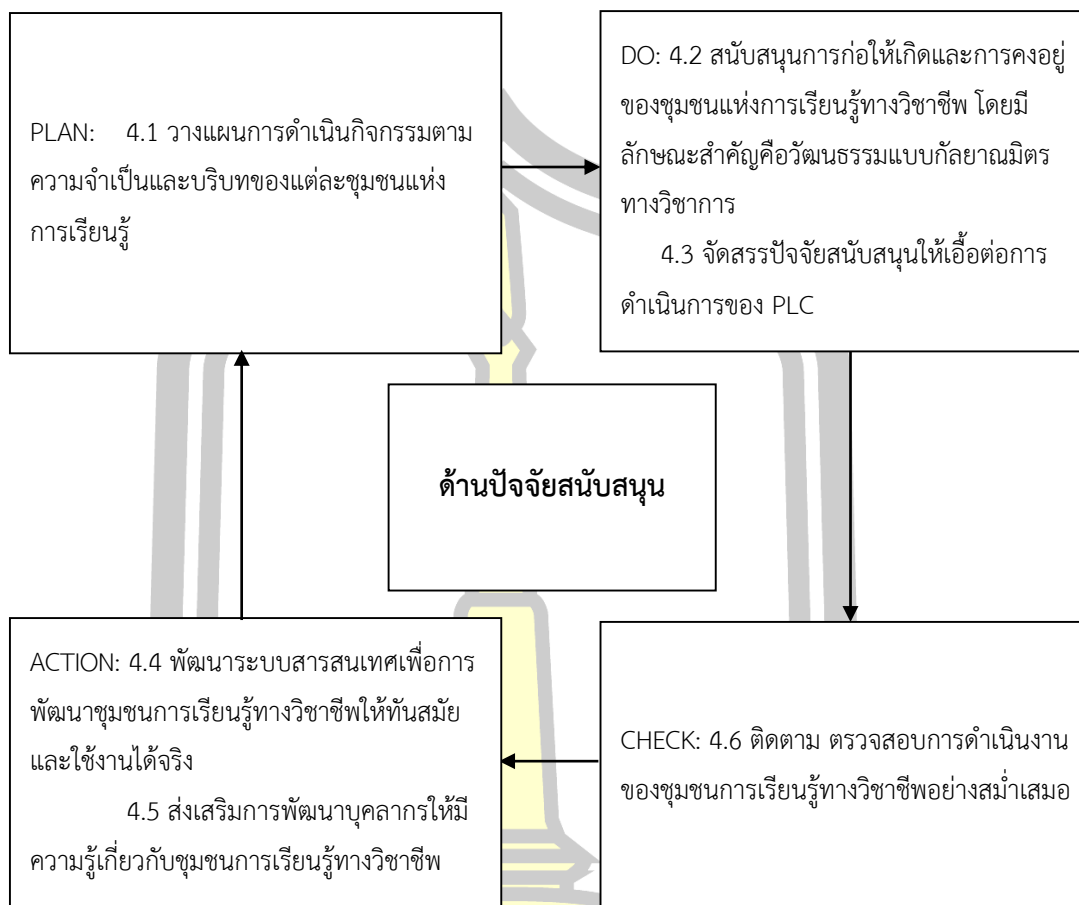
4.4 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัยและใช้งานได้จริง

4.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.6 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน ดังภาพประกอบ 4



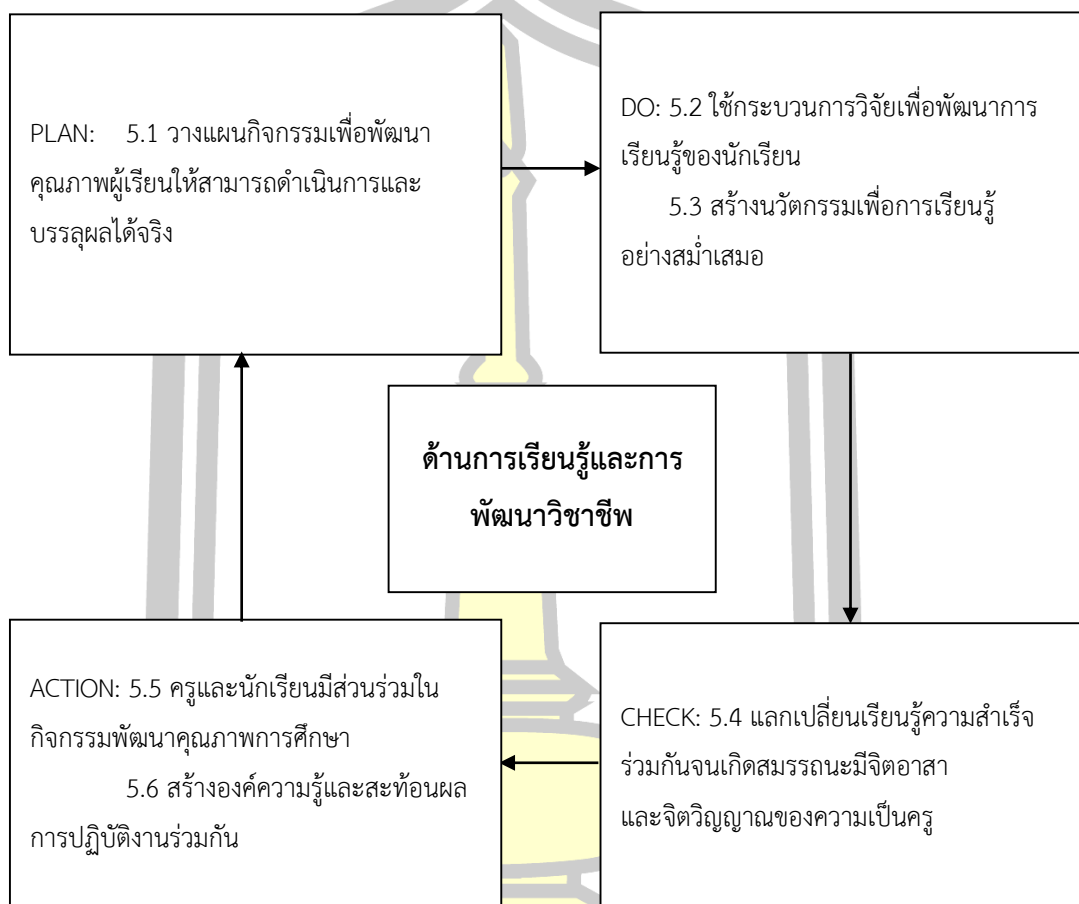


ภาพประกอบ 4 แผนภาพ PDCA ด้านปัจจัยสนับสนุน

5. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผนค้นหา พุดคุย และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย

- 5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง
- 5.2 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
- 5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
- 5.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะมีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู
- 5.5 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5.6 สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจร
คุณภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ดังภาพประกอบ 5

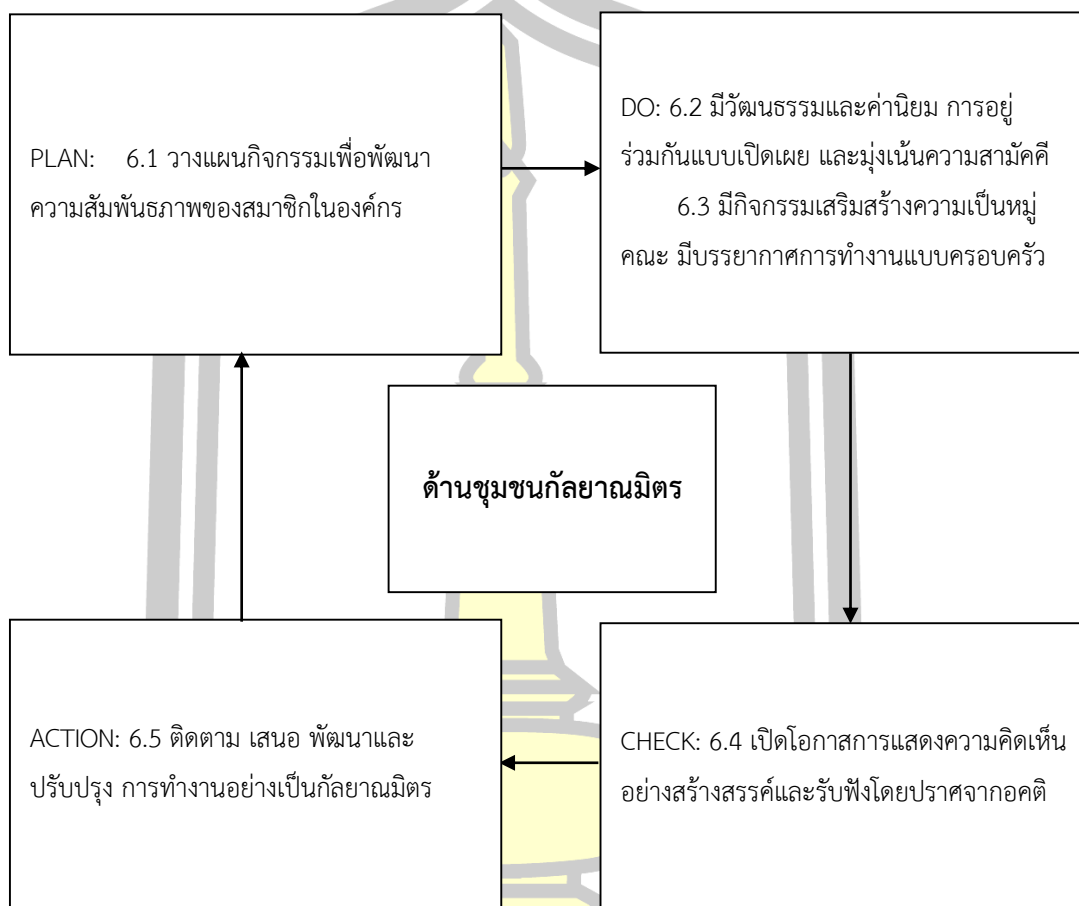


ภาพประกอบ 5 แผนภาพ PDCA ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ

6. ด้านชุมชนกัลยาณมิตร เป็นการอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย ประกอบด้วย

- 6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
- 6.2 มีวัฒนธรรมและค่านิยม การอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี
- 6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว
- 6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ
- 6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุง การทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจร
คุณภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร ดังภาพประกอบ 6



ภาพประกอบ 6 แผนภาพ PDCA ด้านชุมชนกัลยาณมิตร

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดวงจร
คุณภาพ PDCA ภาพรวม ดังภาพประกอบ 7

พหุ ประ โท ชี เว



ภาพประกอบ 7 แผนภาพ PDCA ภาพรวม

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้

การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ ต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ เพื่อให้การนำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย ชั้นเตรียมการ และชั้นดำเนินการ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ

1.1 ประชุมผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าสายชั้นหรือหัวหน้าระดับ เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้

1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับรูปแบบ

1.3 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจัดเตรียมการประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ชั้นดำเนินการ

2.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำเอารูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามาใช้

2.2 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สํารวจสภาพการบริหารสถานศึกษาก่อนดำเนินการ แล้วนำผลการสำรวจที่ได้มาเตรียมการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

2.3 ศึกษาดูงานสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ (Best Practice)

2.4 คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กำกับและติดตามการปฏิบัติตามวิธีการของการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. ชั้นตรวจสอบ

3.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับ และติดตามการปฏิบัติงาน

3.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแบบประเมิน

3.3 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รายงานความก้าวหน้าโดยคณะกรรมการประชุมร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาทุกสัปดาห์

4. ชั้นปรับปรุงแก้ไข

4.1 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นำผลจากการประเมินผลจากการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมการปฏิบัติงานและจัดทำเอกสารประกอบการปฏิบัติงาน

4.2 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สรุปผลการดำเนินการให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 4 การประเมินผล

การประเมินผลให้ดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประเมินความพึงพอใจการนำการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ ตามแบบประเมินความพึงพอใจ
2. คณะกรรมการพัฒนาสถานศึกษาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แล้วรายงานผลให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขการใช้รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ถือเป็นกลไกหลักในการนำรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และต้องมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้
2. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้ เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด ต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็น และทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ รวมทั้งทักษะการทำงานเป็นทีม
3. โรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ การพัฒนาการนิเทศภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง
4. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการพัฒนา

รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนำไปใช้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ 2 ตอน ดังนี้ ใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 2 กลยุทธ์ ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศติดตาม โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ มีเป้าหมายเพื่อให้บุคลากรครุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามกรอบการศึกษา 6 องค์กรประกอบ ได้แก่ ทีมร่วมแรงร่วมใจ วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ภาวะผู้นำร่วม ปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และชุมชนกัลยาณมิตร โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. การประชุมระดมความคิด 1 วัน โดยมีผู้ร่วมวิจัย ร่วมประชุม เพื่อหาข้อสรุปการประชุมระดมความคิดดังต่อไปนี้

1.1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะที่ 1 พบว่า มีระดับการปฏิบัติหรือสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งผู้ร่วมวิจัยได้รับทราบและมีความคิดเห็นควรมีการพัฒนาการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.2 กลยุทธ์ในการพัฒนาโดยใช้ 2 กลยุทธ์ คือ

1.2.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการ

1.2.1.1 กิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ร่วมวิจัยและปฏิบัติการการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามกรอบการศึกษา 6 องค์กรประกอบ ได้แก่ ทีมร่วมแรงร่วมใจ วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ภาวะผู้นำร่วม ปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และชุมชนกัลยาณมิตร

1.2.2 การนิเทศ ติดตาม โดยแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1.2.2.1 กิจกรรมการบูรณาการสอดแทรกกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

1.2.2.2 กิจกรรมการนิเทศ แบบมีส่วนร่วมจากผู้บริหารโรงเรียน และนิเทศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.2.2.3 กิจกรรมการสัมภาษณ์ผู้รับการนิเทศ

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

- 1.1 ส่งหนังสือเชิญจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาถึงผู้บริหารและครูกลุ่มเป้าหมาย และเชิญวิทยากรมาให้ความรู้
- 1.2 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ระยะเวลา 3 วัน วันที่ 11-13 กันยายน 2563 เวลา 09.00 น.-17.00 น. ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
 - 1.2.1 ลงทะเบียน
 - 1.2.2 ปฐมนิเทศผู้บริหารและครูที่เข้ารับการพัฒนาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียด ขั้นตอนการพัฒนา และความสำคัญจำเป็นในการพัฒนา
 - 1.3 ประเมินก่อนการพัฒนา (Pretest) ประกอบด้วย แบบวัดความสามารถด้านการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. การปฏิบัติ (Action) มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

- 2.1 นำรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ตามขั้นตอน
 - 2.1.1 วิทยากรให้ความรู้ รูปแบบการบรรยาย การสาธิต การลงมือปฏิบัติการ นำเสนอผลงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสรุปอภิปรายผล ในประเด็นที่มาร่วมแรงร่วมใจ วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ภาวะผู้นำร่วม ปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ และชุมชนกัลยาณมิตร รายละเอียดดังในตาราง 1

ตาราง 1 การประชุมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วันที่	09.00 – 10.00	10.00 – 11.00	11.00 – 12.00	12.00 – 13.00	13.00 – 14.00	14.00 – 15.00	15.00 – 16.00	16.00 – 17.00
1	ปฐมนิเทศ Pretest	ทีมร่วมแรงร่วมใจ		ภาคปฏิบัติ	วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม			
2	ภาวะผู้นำร่วมปัจจัยสนับสนุน				ปัจจัยสนับสนุน			
3	การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ				ชุมชนกัลยาณมิตร	Post test	พิธีปิด	

3. การสังเกต (Observation) มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

3.1.1 สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในช่วงประชุมเชิงปฏิบัติการ
ผลปรากฏดังนี้

3.1.2 สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในช่วงบูรณาการสอดแทรกกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

4. การสะท้อนผล (Reflection)

4.1 การสัมภาษณ์

4.2 การทดสอบก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

การนิเทศ ติดตาม

การการนิเทศ ติดตาม มีขั้นตอนการดำเนินการตามกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมการบูรณาการสอดแทรกกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

การบูรณาการสอดแทรกกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษาโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพควบคู่กับการปฏิบัติงานหลังอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทำงานที่โรงเรียนตามปกติผ่านการเรียนรู้โดยการใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยผู้เข้ารับการพัฒนาได้ร่วมกันกำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและเป็นการพัฒนาให้ใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลังจากการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้เข้ารับการพัฒนาและนำความรู้ที่ได้รับจากการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการในการบริหารสถานศึกษาให้ได้เรียนรู้ร่วมกันตามกิจกรรมรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาทั้งในระดับโรงเรียนและผู้บริหารหรือครูที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการ 1) แบ่งกลุ่ม 2) กำหนดปัญหา 3) ศึกษาความหมาย 4) หลากหลายวิธีการ 5) ระดมความคิด 6) นำเสนอสัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 15.30 น.-16.30 น. ในทุกวันศุกร์ เป็นเวลา 12 สัปดาห์

2. กิจกรรมการนิเทศ แบบมีส่วนร่วมจากผู้บริหารโรงเรียน และนิเทศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กิจกรรมการนิเทศ ติดตาม มีเป้าหมายเพื่อ กำกับติดตาม การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้ร่วมวิจัยในประเด็นตามแนวปฏิบัติในรูปแบบ ดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้ร่วมวิจัยประเมินตนเองโดยใช้แบบประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพก่อนใช้รูปแบบ

2.2 ลงพื้นที่ในโรงเรียน โดยผู้วิจัยได้ประสานผู้ร่วมวิจัยให้การนิเทศแบบมีส่วนร่วมจากผู้บริหารโรงเรียน และนิเทศจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินการทำกิจกรรมตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหลังใช้รูปแบบ

การประเมินการทำกิจกรรมกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ร้อยละ 80-100 ระดับ ดีมาก

ร้อยละ 70-79 ระดับ ดี

ร้อยละ 60-69 ระดับ พอใช้

ร้อยละ 0-59 ระดับ ปรับปรุง

ผลการนิเทศ หากมีผลการประเมินในระดับพอใช้หรือ ผู้ร่วมพัฒนาไม่พึงพอใจผลการประเมินให้ระดมความคิดและจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในวงรอบที่ 2 ในประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้

3. กิจกรรมการสัมภาษณ์ผู้รับการนิเทศ

กิจกรรมสัมภาษณ์ผู้รับการนิเทศ มีเป้าหมายเพื่อให้การบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัย ได้สอบถามผู้ร่วมวิจัยถึงกระบวนการนำแนวทางตามรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้ ผู้ร่วมวิจัยมีความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้

4. การประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการบริหารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

พหุ ประถมศึกษา



หน่วยที่ 1 ทีมร่วมแรงร่วมใจ

(เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

ทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครู เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ด้วยบรรยากาศที่มีความสุข มีความสัมพันธ์ที่ต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนกันและกัน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านการทำงานเป็นทีมหรือการร่วมแรงร่วมใจในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. ทุกคนกำหนดบทบาทหน้าที่ วางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน
2. ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม
3. ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบได้
5. มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทีมร่วมแรงร่วมใจในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุป ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านทีมร่วมแรงร่วมใจในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านที่มาร่วมแรงร่วมใจในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนามีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วิดีทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พหุ ประถม ศึกษาศาสตร์



หน่วยที่ 2 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม

(เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม เป็นภาพความสำเร็จที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันกำหนดขึ้น ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน โดยการร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กร มองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้
2. มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้อของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
3. มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน
4. มีกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย
5. มีโครงการตามกลยุทธ์

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปล ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนาว่ามีความรู้ ความเข้าใจมากน้อยเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วิดีทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พูน ปณ ทิโต ชีเว



หน่วยที่ 3 ภาวะผู้นำร่วม (เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

ภาวะผู้นำร่วม เป็นการเคารพในความแตกต่าง ไว้วางใจซึ่งกันและกัน แบ่งปันบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งปันอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น โดยยึดหลักแนวทางการบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ มีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ อิสระ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านภาวะผู้นำร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน
2. ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน
3. เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์
4. มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์
5. พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านภาวะผู้นำร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุป ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านภาวะผู้นำร่วม ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านภาวะผู้นำร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนามีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วิดีทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ



หน่วยที่ 4 ปัจจัยสนับสนุน (เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

ปัจจัยสนับสนุน เป็นโครงสร้างที่มีเงื่อนไขเชิงสนับสนุนเกื้อหนุนเอื้ออำนวยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยการให้ความเคารพ จริ่งใจ ยึดการแสวงหาความรู้อย่างมีวิจาร์ณญาณและการพัฒนาเป็นบรรทัดฐานและมีจิตวิทยาเชิงบวก ใส่ใจต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง โดยมีการบริหารจัดการปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น เวลา วาระ สถานที่ และความรู้ความสามารถของบุคคลรวมทั้งบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านปัจจัยสนับสนุน ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้
2. สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
3. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC
4. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัยและใช้งาน
ได้จริง
5. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
6. ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านปัจจัยสนับสนุน ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปล ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านปัจจัยสนับสนุน ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านปัจจัยสนับสนุน ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนาว่ามี ความรู้ ความเข้าใจ มากน้อยเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วิดีทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พัฒนาคุณภาพชีวิต



หน่วยที่ 5 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันวางแผน ค้นหา พุดคุย และแบ่งปันความรู้ ทักษะ กลวิธี นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มาปฏิบัติเพื่อพัฒนาตนเอง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถดำเนินการและบรรลุผลได้จริง
2. ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
3. สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะมีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู
5. ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุปล ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านการเรียนรู้
และการพัฒนาวิชาชีพ ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนาว่ามีความรู้ ความเข้าใจ
มากน้อยเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการ
พัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วิดีทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พูน ปณ ทิโต ชีเว



หน่วยที่ 6 ชุมชนกัลยาณมิตร

(เวลาในการพัฒนา 3 ชั่วโมง)

หลักการ

ชุมชนกัลยาณมิตร เป็นการอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว มีวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะชุมชนกัลยาณมิตร ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เนื้อหา

1. วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิกในองค์กร
2. มีวัฒนธรรมและค่านิยม การอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี
3. มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศการทำงานแบบครอบครัว
4. เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และรับฟังโดยปราศจากอคติ
5. ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุง การทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร

กิจกรรมพัฒนา

การประชุมเชิงปฏิบัติการ

- การให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจชุมชนกัลยาณมิตร ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สรุป ความหมายและความสำคัญของความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถด้านชุมชนกัลยาณมิตร ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การระดมความคิด เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการมีความสามารถชุมชนกัลยาณมิตร ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- การอภิปราย การนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนามีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา หรือการนำเสนอผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา จัดทำเป็นรูปแบบการนำเสนอหน้าเวที การอภิปรายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- สื่อสิ่งพิมพ์ในการบรรยาย
- สไลด์ในการนำเสนอ (Power Point)
- วีดิทัศน์ โปรเจกเตอร์
- ใบความรู้ ใบกิจกรรม

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตจากการตอบหรือซักถาม
2. การประเมินผลงานจากใบกิจกรรมที่ปฏิบัติ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา
4. การนำเสนอผลงาน

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

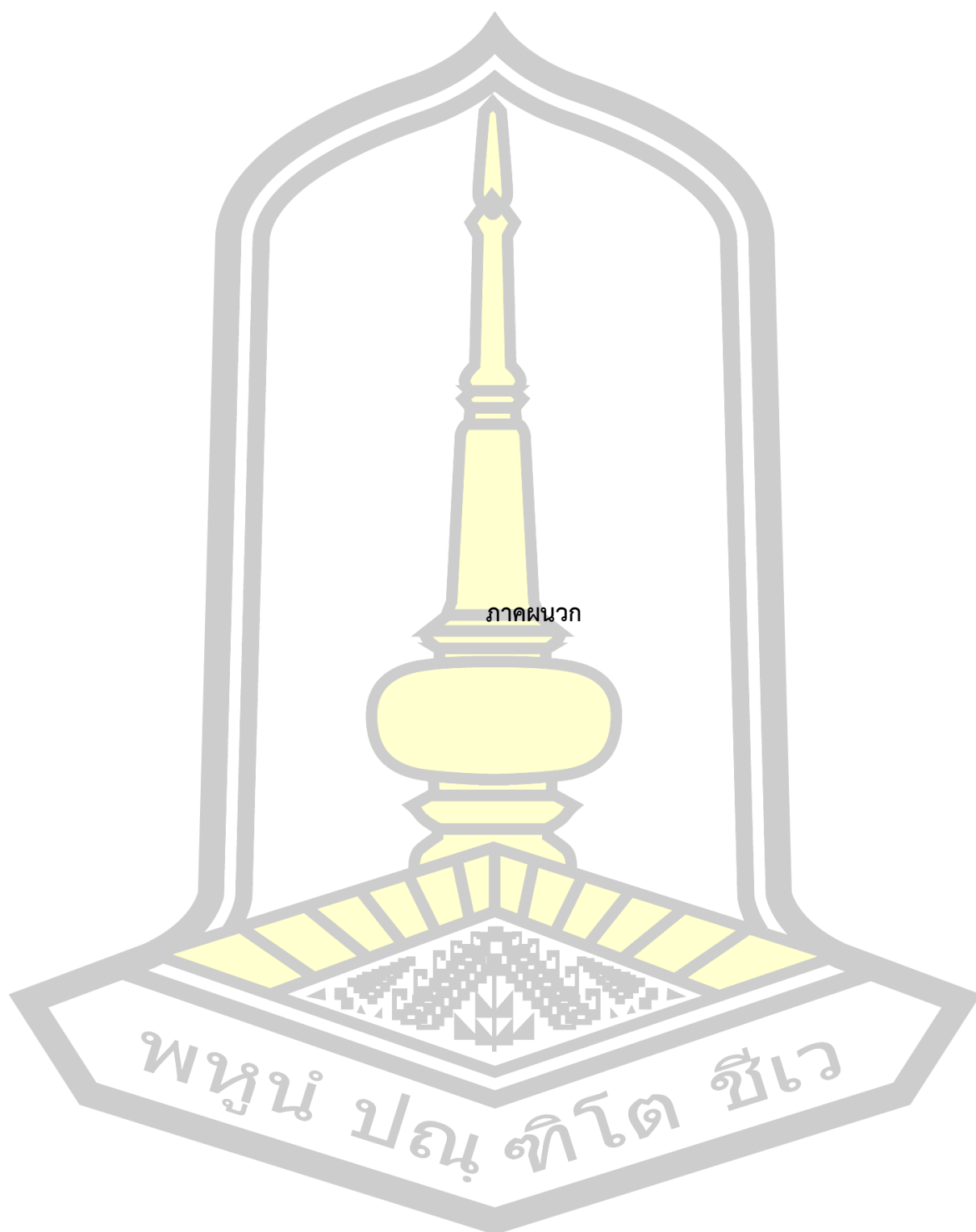
บรรณานุกรม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. (2560). *แนวทางการขับเคลื่อน PLC สู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน Thailand 4.0*. ร้อยเอ็ด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิก.

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *คู่มือประกอบกรอบบรมคณะกรรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.





ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

**แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนการพัฒนา
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**



- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน กำหนดเวลา 30 นาที
2. โปรดทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว

-
1. ข้อใดคือความหมายของ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”
 - ก. การร่วมมือรวมพลังที่มุ่งเน้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม
 - ข. การรวมตัวกันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของเฉพาะด้านของผู้เรียน
 - ค. การร่วมใจกันเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านเจตคติของผู้เรียน
 - ง. การปรึกษาหารือร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา
 2. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” มีความสำคัญอย่างไร
 - ก. ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในองค์กร
 - ข. ทำให้ทราบปัญหาการบริหารและหาทางแก้ไข
 - ค. เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
 - ง. เป็นการพัฒนาความรู้ของผู้เรียนอย่างไม่มีขีดจำกัด
 3. ข้อใดไม่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์
 - ก. พันธะสัญญาร่วมกัน
 - ข. การเห็นภาพและทิศทางร่วม
 - ค. การปฏิบัติงานร่วมกันของครู
 - ง. เป้าหมายเพื่อการทำงานร่วมกัน
 4. วิสัยทัศน์ที่ดี ควรเป็นไปตามข้อใด
 - ก. มีความท้าทาย
 - ข. เกิดจากผู้บริหารกำหนด
 - ค. คนในองค์กรเป็นคนเลือกเอง
 - ง. ทุกคนสามารถบรรลุได้พร้อมกัน
 5. ผู้บริหารในข้อใด ปฏิบัติตามด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม
 - ก. ผู้บริหาร A มีความรู้ด้านวิสัยทัศน์และกำหนดได้ด้วยตนเอง
 - ข. ผู้บริหาร B ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยม
 - ค. ผู้บริหาร C กำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกับผู้บริหารต่างโรงเรียน
 - ง. ผู้บริหาร D กำหนดวิสัยทัศน์และเข้าที่ประชุมให้บุคลากรในองค์กรเลือก

6. การกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมเป็นไปเพื่อข้อใด

- ก. ทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนได้ตามความคาดหวัง
- ข. ทุกคนมีส่วนร่วมและตระหนักถึงคุณค่าความเป็นทีม
- ค. มองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับการดำเนินการในอนาคต
- ง. มองเห็นภาพและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน

7. ข้อใดคือการร่วมแรงร่วมใจ

- ก. การดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
- ข. การสร้างความรู้สึกร่วมกันแบบครอบครัว ลดการทำงานแบบการบังคับบัญชา
- ค. การทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน
- ง. การทำงานประสานความร่วมมือของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันด้วยบรรยากาศต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล

8. ผู้บริหารควรปฏิบัติอย่างไรให้บุคลากรมีการร่วมแรงร่วมใจ

- ก. ผู้บริหารคิด บุคลากรสนองงาน
- ข. ใช้หลักการคนสำราญ งานสำเร็จ
- ค. ผู้บริหารลงมือทำตามความคาดหวัง
- ง. คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน

9. หากในโรงเรียนไม่มีการร่วมแรงร่วมใจกันอาจเกิดผลตามข้อใด

- ก. คุณภาพการศึกษาไม่เกิดขึ้น
- ข. เกิดความขัดแย้งในบุคคล
- ค. มีการแข่งขันกันสูง
- ง. ไม่มีแรงบันดาลใจ

10. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

- ก. การบังคับบัญชา
- ข. การแบ่งปันอำนาจ
- ค. การเสริมสร้างพลังอำนาจ
- ง. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

11. ผู้บริหารตามข้อใดทำให้ได้ทั้งคนและงาน

- ก. มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
- ข. มีการบังคับบัญชาตามสายงาน
- ค. มีการสร้างแรงจูงใจเมื่องานสำเร็จผล

- ง. มีกิจกรรมรื่นเริงกระตุ้นก่อนการทำงาน
12. การยอมรับในตัวผู้นำอาจเกิดผลตามข้อใด
- ผู้บริหารเป็นต้นแบบ
 - สมาชิกทำงานด้วยความเต็มใจ
 - เกิดการบริหารบรรยากาศแบบครอบครัว
 - ไม่ต้องมีการติดตามตรวจสอบตลอดเวลา
13. หากผู้บริหารไม่มีภาวะผู้นำอาจเกิดผลตามข้อใด
- ทำให้บรรลุเป้าหมายช้าหรืออาจไม่บรรลุผล
 - ครูไม่สามารถปฏิบัติงานได้
 - ขาดการเกรงใจ
 - ข้อ ก และ ข ถูก
14. ข้อใดไม่ใช่การพัฒนาวิชาชีพ
- เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการตามคำสั่ง
 - เรียนรู้การเสริมสร้างคุณธรรมจากโปรแกรมออนไลน์
 - เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาร่วมกับชุมชนอย่างเต็มใจ
 - ใช้กระบวนการวิจัยพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
15. ข้อใดจัดเป็นสุนทรียสนทนา
- การอบรมนักเรียน
 - การจัดการเรียนการสอน
 - การพูดคุยในชีวิตประจำวัน
 - การพูดคุยถึงปัญหาและหาทางแก้ไขร่วมกัน
16. ข้อใดเป็นผลจากการพัฒนาวิชาชีพเชิงประจักษ์
- นาย A ได้นวัตกรรมจากการทำวิจัย
 - นาย C อ่านหนังสือและสรุปเป็นฉบับตนเอง
 - นาย B นำแบบฝึกไปทดลองใช้และเกิดประสิทธิผลกับนักเรียน
 - นาย D ทำโครงการจิตอาสาแล้วสรุปเป็นรูปเล่มรายงานและเผยแพร่
17. ข้อใดเป็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพ
- การแข่งขันกันสร้างนวัตกรรมเพื่อผู้เรียน
 - การร่วมคิด ร่วมทำและบูรณาการเป็นผลงานของตนเอง
 - เกิดบรรยากาศร่วมแรงร่วมใจและช่วยเหลือกันแบบครอบครัว
 - เรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

18. “ชุมชนกัลยาณมิตร” คือ ข้อใด

- ก. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบสายการบังคับบัญชา
- ข. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว
- ค. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในองค์กร
- ง. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบสายงาน

19. ข้อใดเกี่ยวข้องกับ “ชุมชนกัลยาณมิตร” มากที่สุด

- ก. บริษัท 4
- ข. อริยสัจ 4
- ค. พรหมวิหาร 4
- ง. สัมปยุตธรรม 7

20. ข้อใดไม่อาจเป็น “ชุมชนกัลยาณมิตร” ได้

- ก. มีความเอื้ออาทร
- ข. มีความเคารพ
- ค. มีทิวมนานะ
- ง. มีสังขะ

21. ข้อใดได้ชื่อว่าเป็น “ชุมชนกัลยาณมิตร”

- ก. การประชุมเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย
- ข. การสืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัย
- ค. การสนทนาเพื่อติดตามงาน
- ง. การยกย่องชมเชย

22. “ชุมชนกัลยาณมิตร” มีประโยชน์อย่างไร

- ก. เป็นชุมชนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
- ข. เป็นชุมชนที่ปราศจากการแข่งขัน
- ค. เป็นชุมชนที่ไม่มี การขัดแย้งและปกครองแบบเป็นทางการ
- ง. เป็นชุมชนที่อำนาจอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาปกครองได้อย่างเสรี

23. ข้อใดคือปัจจัยสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- ก. ครู
- ข. เวลา
- ค. บุคคล
- ง. เครื่องมือสื่อสาร

24. ข้อใดแตกต่างจากข้ออื่นในด้านปัจจัยสนับสนุน

- ก. วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
- ข. ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง
- ค. มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
- ง. จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของผู้บริหารเป็นหลักในการอำนวยการ

25. ข้อใดคือส่วนสำคัญที่สุดของปัจจัยสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

- ก. ครู
- ข. นักเรียน
- ค. ผู้บริหาร
- ง. เจ้าหน้าที่ธุรการ

26. การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนควรคำนึงถึงข้อใด

- ก. งบประมาณ
- ข. บริบทของสถานศึกษา
- ค. จำนวนนักเรียนในสถานศึกษา
- ง. จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา

27. การลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีความสำคัญอย่างไร

- ก. ช่วยให้ครูมีอิสระในการปฏิบัติ
- ข. ช่วยให้มีการทำงานเป็นทีมยิ่งขึ้น
- ค. ช่วยลดบรรยากาศความตึงเครียด
- ง. ช่วยให้ครูมีอิสระทางความคิดและสามารถทำตามแนวคิดตนได้

28. Active Learning ตรงกับข้อใด

- ก. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ
- ข. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด
- ค. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป

ง. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนและครูได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด
เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป

29. ข้อใดเกี่ยวข้องกับวงจรของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพน้อยที่สุด

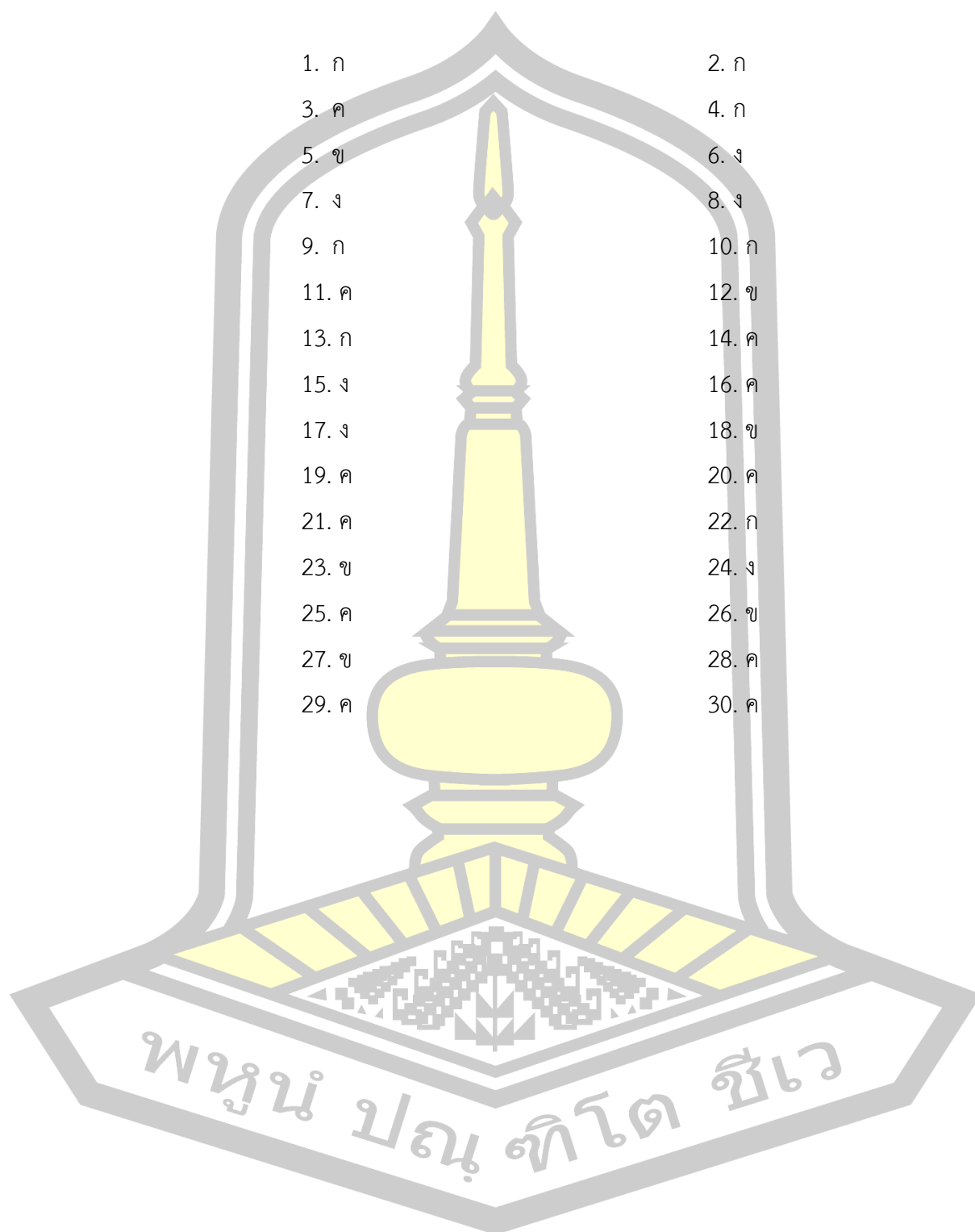
- ก. ระบุความต้องการของผู้เรียน
- ข. ครูร่วมกันวางแผนการเรียนรู้
- ค. ปรับปรุงแก้ไขบนพื้นฐานของตัวบทกฎหมาย
- ง. สะท้อนผลการทำงานและพิจารณาแนวทางที่เหมาะสม

30. แนวทางที่สำคัญที่สุดในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือข้อใด

- ก. เป้าหมาย
- ข. การตัดสินใจ
- ค. การรวมกลุ่ม
- ง. สะท้อนผลการปฏิบัติ



เฉลย



**แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการพัฒนา
การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**



- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน กำหนดเวลา 30 นาที
2. โปรดทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว

-
1. ข้อใดคือความหมายของ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”
 - ก. การร่วมมือรวมพลังที่มุ่งเน้นส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบแบบองค์รวม
 - ข. การรวมตัวกันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของเฉพาะด้านของผู้เรียน
 - ค. การร่วมใจกันเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านเจตคติของผู้เรียน
 - ง. การปรึกษาหารือร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา
 2. ข้อใดไม่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์
 - ก. พันธสัญญาร่วมกัน
 - ข. การเห็นภาพและทิศทางร่วม
 - ค. การปฏิบัติงานร่วมกันของครู
 - ง. เป้าหมายเพื่อการทำงานร่วมกัน
 3. “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” มีความสำคัญอย่างไร
 - ก. ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในองค์กร
 - ข. ทำให้ทราบปัญหาการบริหารและหาทางแก้ไข
 - ค. เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
 - ง. เป็นการพัฒนาความรู้ของผู้เรียนอย่างไม่มีขีดจำกัด
 4. ผู้บริหารในข้อใด ปฏิบัติตามด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม
 - ก. ผู้บริหาร A มีความรู้ด้านวิสัยทัศน์และกำหนดได้ด้วยตนเอง
 - ข. ผู้บริหาร B ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยม
 - ค. ผู้บริหาร C กำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกับผู้บริหารต่างโรงเรียน
 - ง. ผู้บริหาร D กำหนดวิสัยทัศน์และเข้าที่ประชุมให้บุคลากรในองค์กรเลือก
 5. วิสัยทัศน์ที่ดี ควรเป็นไปตามข้อใด
 - ก. มีความท้าทาย
 - ข. เกิดจากผู้บริหารกำหนด
 - ค. คนในองค์กรเป็นคนเลือกเอง
 - ง. ทุกคนสามารถบรรลุได้พร้อมกัน

6. การกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมเป็นไปเพื่อข้อใด
 - ก. ทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนได้ตามความคาดหวัง
 - ข. ทุกคนมีส่วนร่วมและตระหนักถึงคุณค่าความเป็นทีม
 - ค. มองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับการดำเนินการในอนาคต
 - ง. มองเห็นภาพและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจน
7. ผู้บริหารควรปฏิบัติอย่างไรให้บุคลากรมีการร่วมแรงร่วมใจ
 - ก. ผู้บริหารคิด บุคลากรสนองงาน
 - ข. ใช้หลักการคนสำราญ งานสำเร็จ
 - ค. ผู้บริหารลงมือทำตามความคาดหวัง
 - ง. คิดร่วมกัน วางแผนร่วมกันและเข้าใจร่วมกัน
8. ข้อใดคือการร่วมแรงร่วมใจ
 - ก. การดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน
 - ข. การสร้างความรู้สึกอบอุ่นแบบครอบครัว ลดการทำงานแบบการบังคับบัญชา
 - ค. การทำงานประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน
 - ง. การทำงานประสานความร่วมมือของครูเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันด้วยบรรยากาศต่างคนต่างช่วยเหลือเกื้อกูล
9. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
 - ก. การบังคับบัญชา
 - ข. การแบ่งปันอำนาจ
 - ค. การเสริมสร้างพลังอำนาจ
 - ง. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
10. หากในโรงเรียนไม่มีการร่วมแรงร่วมใจกันอาจเกิดผลตามข้อใด
 - ก. คุณภาพการศึกษาไม่เกิดขึ้น
 - ข. เกิดความขัดแย้งในบุคคล
 - ค. มีการแข่งขันกันสูง
 - ง. ไม่มีแรงบันดาลใจ
11. การยอมรับในตัวผู้นำอาจเกิดผลตามข้อใด
 - ก. ผู้บริหารเป็นต้นแบบ
 - ข. สมาชิกทำงานด้วยความเต็มใจ
 - ค. เกิดการบริหารบรรยากาศแบบครอบครัว

- ง. ไม่ต้องมี การติดตามตรวจสอบตลอดเวลา
12. ผู้บริหารตามข้อใดทำให้ได้ทั้งคนและงาน
- มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
 - มีการบังคับบัญชาตามสายงาน
 - มีการสร้างแรงจูงใจเมื่องานสำเร็จผล
 - มีกิจกรรมรื่นเริงกระตุ้นก่อนการทำงาน
13. หากผู้บริหารไม่มีภาวะผู้นำอาจเกิดผลตามข้อใด
- ทำให้บรรลุเป้าหมายช้าหรืออาจไม่บรรลุผล
 - ครูไม่สามารถปฏิบัติงานได้
 - ขาดการเกรงใจ
 - ข้อ ก และ ข ถูก
14. ข้อใดจัดเป็นสุนทรียสนทนา
- การอบรมนักเรียน
 - การจัดการเรียนการสอน
 - การพูดคุยในชีวิตประจำวัน
 - การพูดคุยถึงปัญหาและหาทางแก้ไขร่วมกัน
15. ข้อใดเป็นผลจากการพัฒนาวิชาชีพเชิงประจักษ์
- นาย A ได้นวัตกรรมจากการทำวิจัย
 - นาย C อ่านหนังสือและสรุปเป็นฉบับตนเอง
 - นาย B นำแบบฝึกไปทดลองใช้และเกิดประสิทธิผลกับนักเรียน
 - นาย D ทำโครงการจิตอาสาแล้วสรุปเป็นรูปเล่มรายงานและเผยแพร่
16. ข้อใดไม่ใช่การพัฒนาวิชาชีพ
- เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการตามคำสั่ง
 - เรียนรู้การเสริมสร้างคุณธรรมจากโปรแกรมออนไลน์
 - เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ร่วมกับชุมชนอย่างเต็มที่
 - ใช้กระบวนการวิจัยพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
17. “ชุมชนกัลยาณมิตร” คือ ข้อใด
- การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบสายการบังคับบัญชา
 - การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในครอบครัว

- ค. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบคนในองค์กร
- ง. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดย มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์กันแบบสายงาน
18. ข้อใดเป็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพ
- ก. การแข่งขันกันสร้างนวัตกรรมเพื่อผู้เรียน
- ข. การร่วมคิด ร่วมทำและบูรณาการเป็นผลงานของตนเอง
- ค. เกิดบรรยากาศร่วมแรงร่วมใจและช่วยเหลือกันแบบครอบครัว
- ง. เรียนรู้ร่วมกันกับทีมเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
19. ข้อใดเกี่ยวข้องกับ “ชุมชนกัลยาณมิตร” มากที่สุด
- ก. บริษัท 4
- ข. อริยสัจ 4
- ค. พรหมวิหาร 4
- ง. สัปปุริสธรรม 7
20. ข้อใดได้ชื่อว่าเป็น “ชุมชนกัลยาณมิตร”
- ก. การประชุมเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย
- ข. การสืบสวนสอบสวนผู้ต้องสงสัย
- ค. การสนทนาเพื่อติดตามงาน
- ง. การยกย่องชมเชย
21. ข้อใดไม่อาจเป็น “ชุมชนกัลยาณมิตร” ได้
- ก. มีความเอื้ออาทร
- ข. มีความเคารพ
- ค. มีทิวามานะ
- ง. มีสัจจะ
22. ข้อใดคือปัจจัยสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- ก. ครู
- ข. เวลา
- ค. บุคคล
- ง. เครื่องมือสื่อสาร

23. “ชุมชนกัลยาณมิตร” มีประโยชน์อย่างไร
- เป็นชุมชนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
 - เป็นชุมชนที่ปราศจากการแข่งขัน
 - เป็นชุมชนที่ไม่มีการแข่งขันและปกครองแบบเป็นทางการ
 - เป็นชุมชนที่อำนาจอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาปกครองได้อย่างเสรี
24. ข้อใดแตกต่างจากข้ออื่นในด้านปัจจัยสนับสนุน
- วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ
 - ลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง
 - มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
 - จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของผู้บริหารเป็นหลักในการอำนวยการ
25. การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนควรคำนึงถึงข้อใด
- งบประมาณ
 - บริบทของสถานศึกษา
 - จำนวนนักเรียนในสถานศึกษา
 - จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา
26. ข้อใดคือส่วนสำคัญที่สุดของปัจจัยสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- ครู
 - นักเรียน
 - ผู้บริหาร
 - เจ้าหน้าที่ธุรการ
27. Active Learning ตรงกับข้อใด
- กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ
 - กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด
 - กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป
 - กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนและครูได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป
28. การลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงมีความสำคัญอย่างไร
- ช่วยให้ครูมีอิสระในการปฏิบัติ
 - ช่วยให้มีการทำงานเป็นทีมยิ่งขึ้น
 - ช่วยลดบรรยากาศความตึงเครียด

ง. ช่วยให้ครุมีอิสระทางความคิดและสามารถทำตามแนวคิดตนได้

29. แนวทางที่สำคัญที่สุดในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือข้อใด

ก. เป้าหมาย

ข. การตัดสินใจ

ค. การรวมกลุ่ม

ง. สะท้อนผลการปฏิบัติ

30. ข้อใดเกี่ยวข้องกับวงจรของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพน้อยที่สุด

ก. ระบุความต้องการของผู้เรียน

ข. ครูร่วมกันวางแผนการเรียนรู้

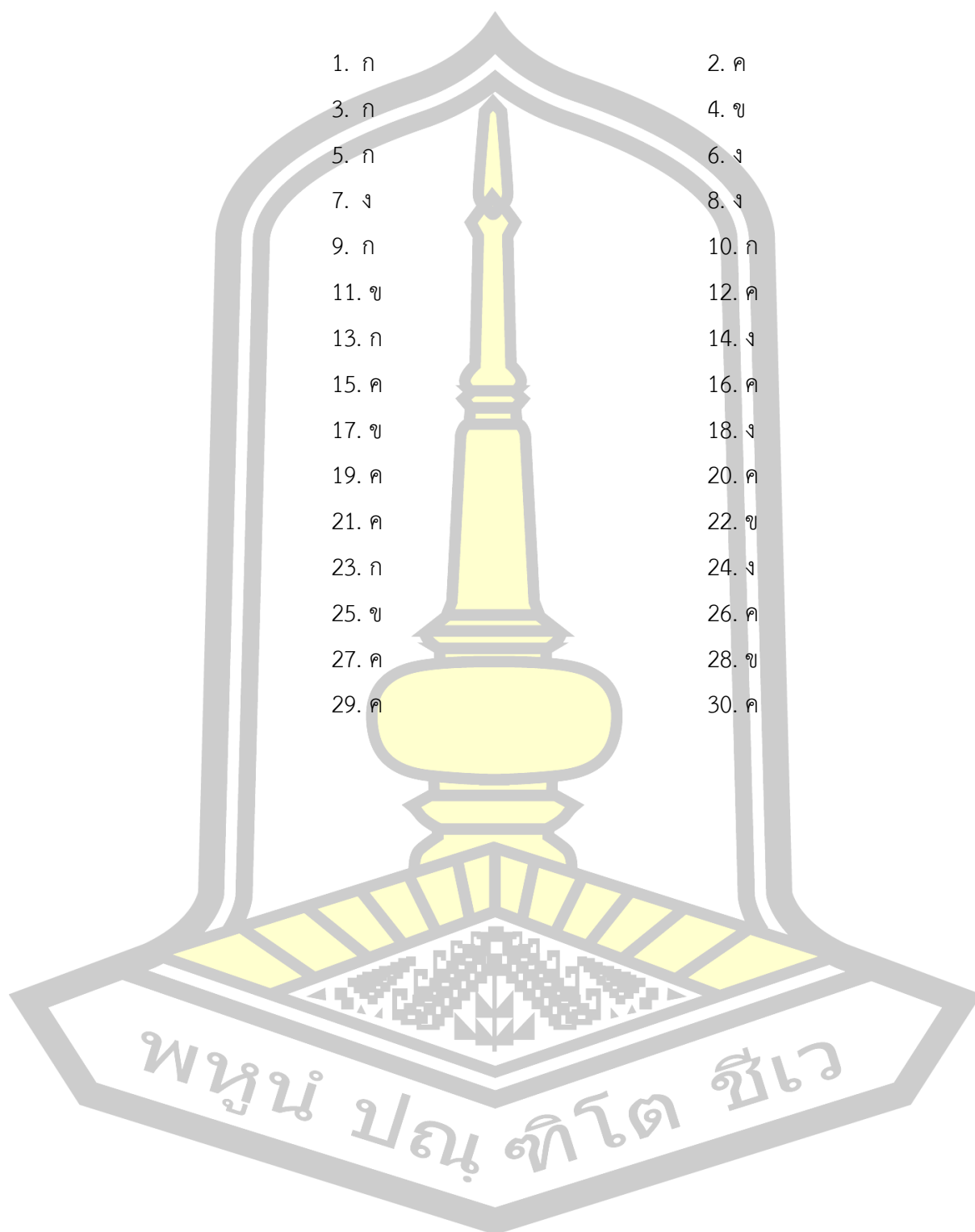
ค. ปรับปรุงแก้ไขบนพื้นฐานของตัวบทกฎหมาย

ง. สะท้อนผลการทำงานและพิจารณาแนวทางที่เหมาะสม



เฉลย

- | | |
|-------|-------|
| 1. ก | 2. ค |
| 3. ก | 4. ข |
| 5. ก | 6. ง |
| 7. ง | 8. ง |
| 9. ก | 10. ก |
| 11. ข | 12. ค |
| 13. ก | 14. ง |
| 15. ค | 16. ค |
| 17. ข | 18. ง |
| 19. ค | 20. ค |
| 21. ค | 22. ข |
| 23. ก | 24. ง |
| 25. ข | 26. ค |
| 27. ค | 28. ข |
| 29. ค | 30. ค |



แบบประเมินการนิเทศรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินก่อนใช้-หลังใช้ รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้-หลังใช้ รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้-หลังใช้ รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประเมินระดับสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติของผู้รับการนิเทศแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายสวัสดิ์ วันอุษา

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.)

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชื่อผู้รับการประเมิน.....

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ					
	1.1 ทุกคนกำหนดบทบาทหน้าที่ วางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ร่วมกัน					
	1.2 ดำเนินตามกิจกรรมตามแผนและตัวชี้วัดสามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันด้วยความเป็นทีม					
	1.3 ปฏิบัติเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ร่วมกัน					
	1.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบได้					
	1.5 มีการประชุมร่วมกันเพื่อติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง					
	รวม (25)					
2	ด้านวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม					
	2.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ และค่านิยมขององค์กรมองเห็นภาพอนาคตและทิศทางความสำเร็จร่วมกันอย่างชัดเจนและมีความเป็นไปได้					
	2.2 มีพันธกิจการทำงานร่วมกันด้วยความหวังและความเต็มใจเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ยึดโยงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
	2.3 มีเป้าหมายความสำเร็จที่สามารถบรรลุผลได้จริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	2.4 มีกลยุทธ์และตัวชี้วัดตามเป้าหมาย					
	2.5 มีโครงการตามกลยุทธ์					
	รวม (25)					

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
3	ด้านภาวะผู้นำร่วม					
	3.1 วางแผน กระจายอำนาจตามความเหมาะสม และมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน					
	3.2 ตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกัน					
	3.3 เป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์					
	3.4 มีส่วนร่วมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างสร้างสรรค์					
	3.5 พัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำให้เป็นที่ยอมรับขององค์กร					
	รวม (25)					
4	ด้านปัจจัยสนับสนุน					
	4.1 วางแผนการดำเนินกิจกรรมตามความจำเป็นและบริบทของ แต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้					
	4.2 สนับสนุนการก่อให้เกิดและการคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีลักษณะสำคัญคือวัฒนธรรมแบบ กัลยาณมิตรทางวิชาการ					
	4.3 จัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC					
	4.4 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพให้ทันสมัยและใช้งานได้จริง					
	4.5 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
	4.6 ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ					
	รวม (30)					

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน		ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
5	ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ					
	5.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถ ดำเนินการและบรรลุผลได้จริง					
	5.2 ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน					
	5.3 สร้างนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
	5.4 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จร่วมกันจนเกิดสมรรถนะ มีจิตอาสาและจิตวิญญาณของความเป็นครู					
	5.5 ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ การศึกษา					
	5.6 สร้างองค์ความรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน					
	รวม (30)					
6	ด้านชุมชนกัลยาณมิตร					
	6.1 วางแผนกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ภาพของสมาชิก ในองค์กร					
	6.2 มีวัฒนธรรมและค่านิยม การอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผย และมุ่งเน้นความสามัคคี					
	6.3 มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นหมู่คณะ มีบรรยากาศ การทำงานแบบครอบครัว					
	6.4 เปิดโอกาสการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และรับฟังโดยปราศจากอคติ					
	6.5 ติดตาม เสนอ พัฒนาและปรับปรุง การทำงาน อย่างเป็นกัลยาณมิตร					
	รวม (25)					
	โดยรวม (160)					

แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานเพื่อประเมินความพึงพอใจของท่านแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม
ของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พูน บุญเกิด ชิว

นายสวัสดิ์ วันอุษา

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.)

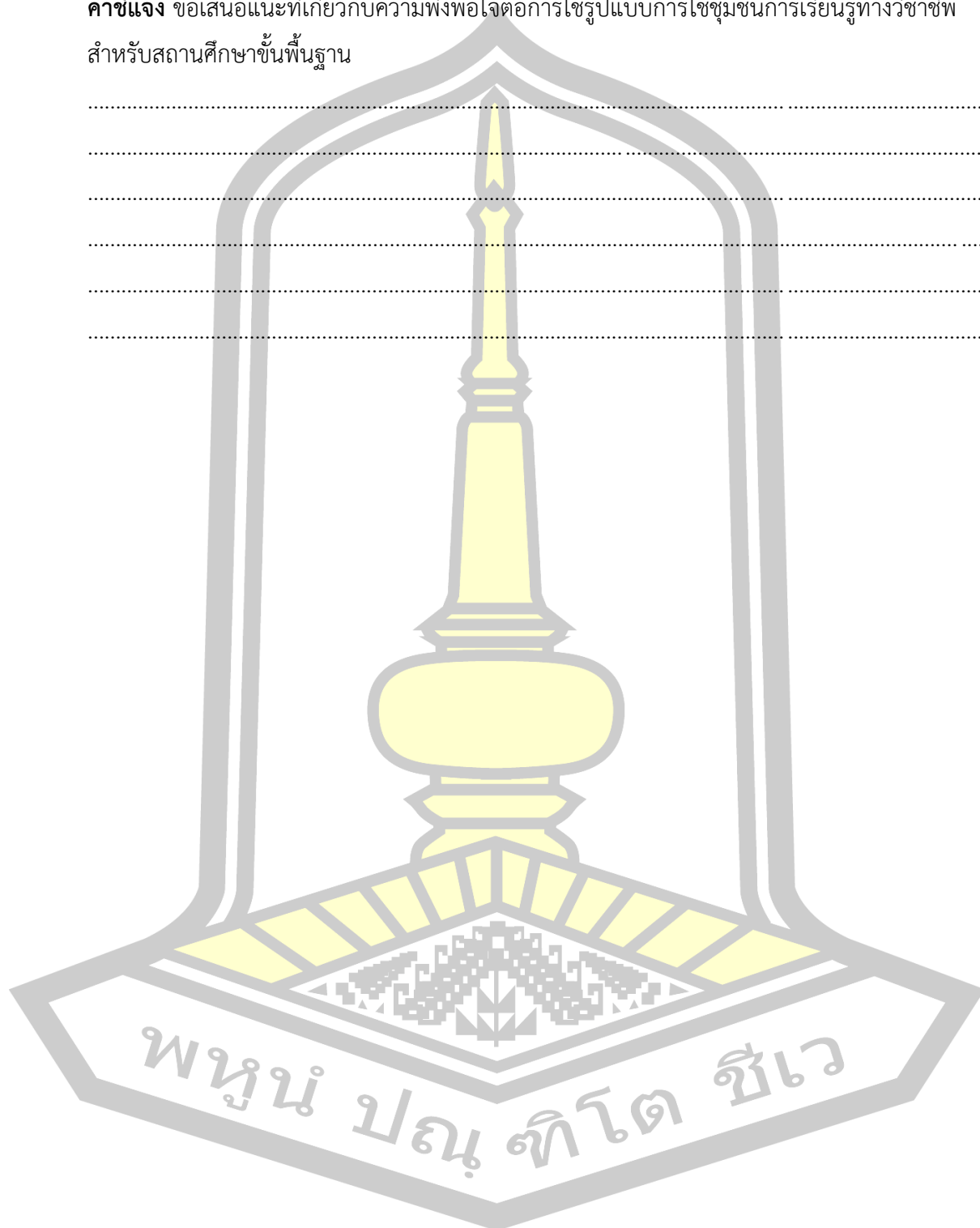
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

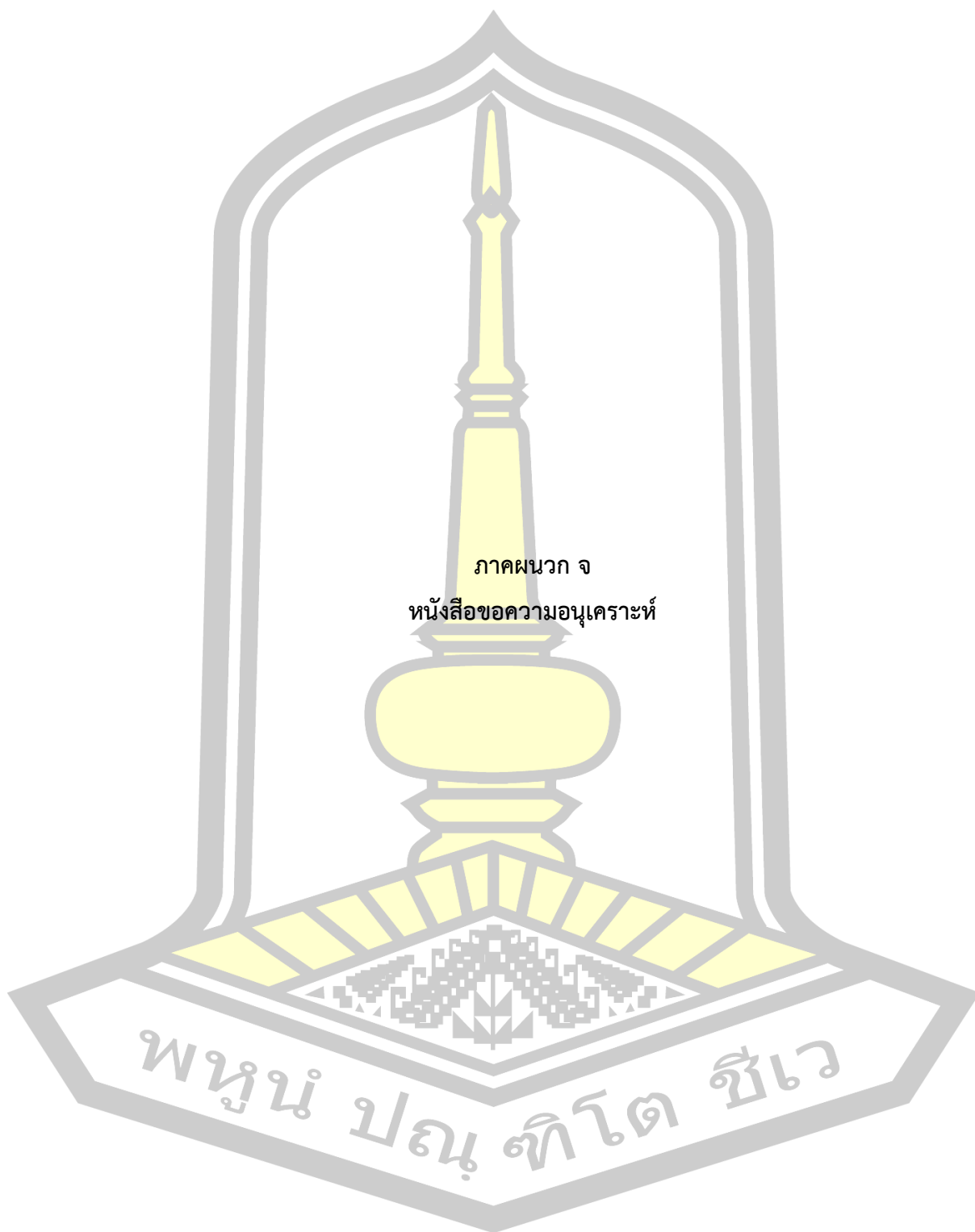
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์					
1.1 หลักการแนวคิด					
1.1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา					
1.1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา					
1.2 วัตถุประสงค์					
1.2.1 มีความชัดเจน					
1.2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา					
1.2.3 สามารถบรรลุผลได้					
ส่วนที่ 2 การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2.1 ทีมร่วมแรงร่วมใจ					
2.2 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม					
2.3 ภาวะผู้นำร่วม					
2.4 ปัจจัยสนับสนุน					
2.5 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ					
2.6 ชุมชนกัลยาณมิตร					
ส่วนที่ 3 การนำไปใช้					
3.1 ชั้นเตรียมการ					
3.2 ชั้นดำเนินการ					
3.3 ชั้นตรวจสอบ					
3.4 ชั้นปรับปรุงแก้ไข					
ส่วนที่ 4 การประเมินผล					
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม					
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล					
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ					
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน





ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุบัน ปณ ทิโต ชีเว



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จินฉวีตร ปะโคทั่ง

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ศ. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พหุบัน ปณุ ทิโต ชีเว

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)
เรียน ดร.ศักดิ์นิพนธ์ สว่างวงศ์

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน ดร.ไตรรัตน์ โควะสะสุ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน ดร.วันชัย บุญทอง

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน นายสุภาพ วงษ์สามารถ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน นายพิสุทธิ์ แสนเมือง

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2168

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน ดร.เชษฐพงษ์ สุขปาน

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2187

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนช่วงค์

ด้วย นายสวัสดิ์ วันอุงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) /ว 2187

วันที่ 20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุรเชต น้อยฤทธิ์

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2187

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน ดร.ภานนท์ แสนนภา

ด้วย นายสวัสดิ์ วันอุงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2187

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน ดร.สวาสุภีพร แสนคำ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันอุงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2187

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

20 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เรียน ดร.อัมพร กุลาเพ็ญ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันอุงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2521

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

8 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสวัสดิ์ วันภูงา ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว2525

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

16 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสวัสดิ์ วันภูงา เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขอนแก่น

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตากิม

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแกนาคำ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนหนองฮี

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนดงมะไฟ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2624

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice)
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งโป่ง

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ศึกษาโรงเรียนต้นแบบ (Best practice) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิณฉวีตร ปะโคทัย

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อุคมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล มีชัย

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน ดร.สมหวัง พันธะลี

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคง ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน ดร.ครรชิต วรรณษา

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน นายสุภาพ วงษ์สามารถ

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน นายพิสุทธิ์ แสนเมือง

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน ดร.รณชัย ศรีสุรัญญาวงศ์

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / ว 2768

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เรียน ดร.วีชรินทร์ จำปาทิพย์

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ที่ อว 0605.5(2) / 2811

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 4 สพ.ร.อ.2

ด้วย นายสวัสดิ์ วันภูงา นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสวัสดิ์ วันภูงา เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ ได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

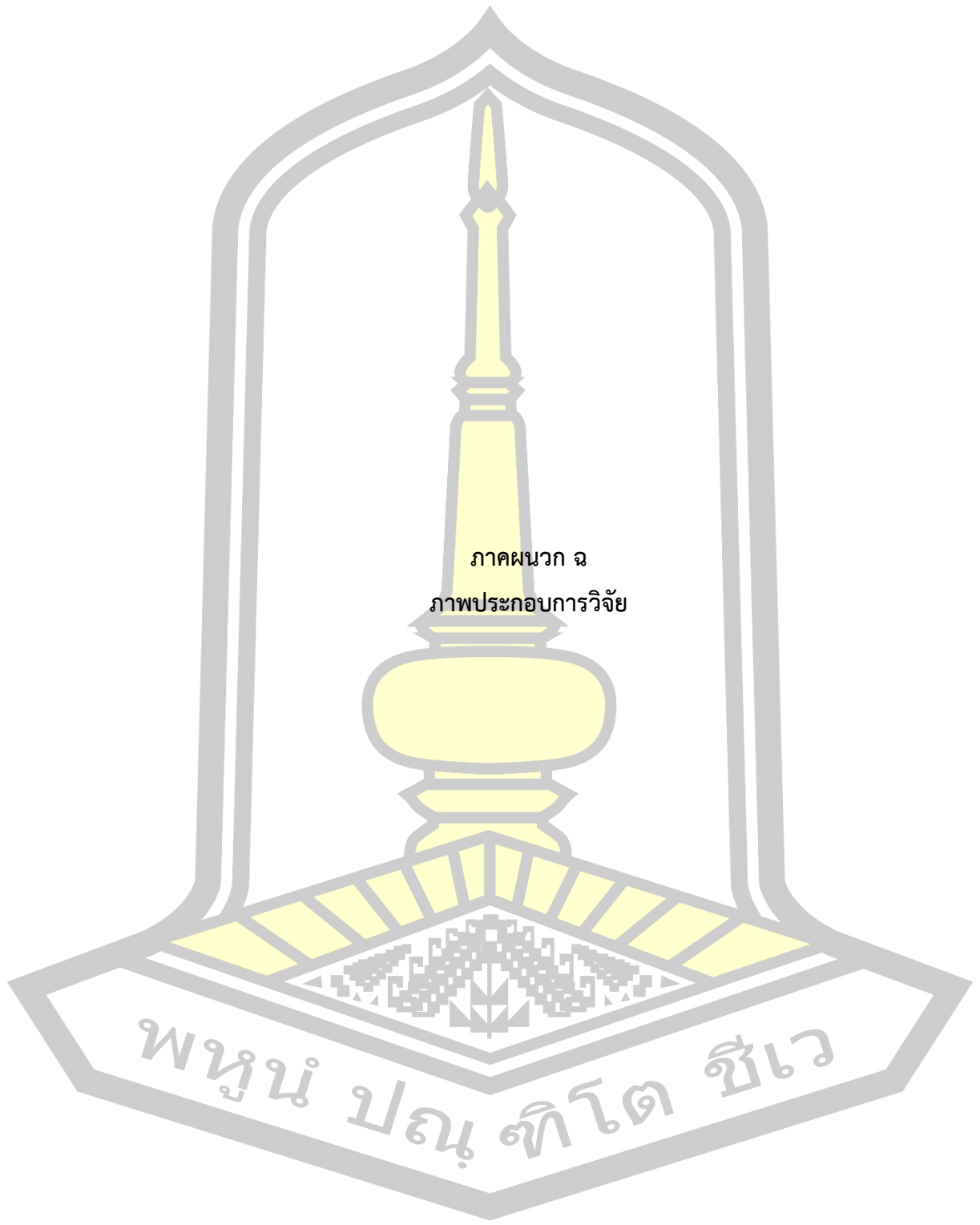
(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0621979356



ภาคผนวก ฉ
ภาพประกอบการวิจัย

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว



การสนทนากลุ่มเพื่อวิเคราะห์และประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้
วันที่ 23 พฤษภาคม 2563 ณ อาคาร 32 ห้อง 32.401 คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 1



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 2



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 3



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 4



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 5



การศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนที่ 6



การสัมมนาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบยืนยันและประเมินความเหมาะสม

ความเป็นไปได้ของรูปแบบ

วันที่ 24 สิงหาคม 2563 ณ ห้องประชุมโรงแรมแกรนด์รอยเอ็ด



การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทดลองใช้รูปแบบฯ



การนิเทศติดตามการใช้รูปแบบฯ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายสวัสดิ์ วันงูงา
วันเกิด	วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2504
สถานที่เกิด	อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 852 หมู่ที่ 2 ตำบลสระคู อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เลขที่ 123 หมู่ที่ 2 ตำบลดอกไม้ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 25130
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2514 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดมิ่งหาราม จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2521 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ช.ประดิษฐวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ปกศ.) วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2525 พิเศษมัธยม (พ.ม.) ศึกษาด้วยตนเอง พ.ศ. 2528 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาลัยครูมหาสารคาม พ.ศ. 2533 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษาดุซมิบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม